

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Mortuorum dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

repugnantiibus, Equidem non ita valde ægrè fero.] ἐπι-
 κεισας αὐτολογική. Quid enim aded nobis iniuriæ.] ἐγ-
 μινωσα. Quod hoc pacto.] δὲ τὴν κελεύει σοφῶς ἢ φρονικῶς. Ne
 meminerimus.] *Conclusio:* Satis enim supplicij tulit.]
Ab æquo. Gratulemur igitur.] *Clausula.*

MORTVORVM DIALOGI.

MENIPPΟΥ, ΑΜΦΙ-
 λόγου καὶ Τροφῶνις.

MENIPPY, A M-
 philochi & Trophonij.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

Φῶ μὲν τοι, ὦ
 Τροφῶνι καὶ
 Αμφίλοχε, νε-
 κροὶ ὄντες, οὐκ

οἶδ', ὅπως ναῶν καταξίωθῃ-
 τε, καὶ μέντας δουεῖτε, καὶ
 οἱ μάταιοι ἢ ἀνθρώπων θε-
 οὺς ὑμᾶς ἀπαλάσσειν εἶναι.
 Τρο. τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ
 ἐπ' ἀνοίας ἐκείνοι διαῶτα πει-
 ρὴ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μέν.
 ἀπ' ἐκ ἀπ' ἐδόξαζον, εἰ μὴ ἴσῶν
 τες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτερε-
 τάζετε, ὡς τὰ μένοντα πρὸς
 εἰδίους, καὶ πρὸς ἑτέρους
 ναῶν τοῖς ἔρωμενοις.

Os nimirum,
 a Trophoni de
 que b Amphio-
 loche, quū suis
 mortui, tamē haud scio quō-
 nam modo c phanis estis do-
 nati, vateiq; credimini, ac
 stulti mortales deos esse vos
 arbitrantur. TRO. Quid e-
 annobis igitur impudum,
 si per insciam illi de mor-
 tuis huiusmodi opinantur?
 MEN. Atqui non ista fu-
 issent opinati, ni vos tū quum
 viueretis, eiusmodi quæ-
 dam portenta ostentassetis,
 tanquam futurorum fuisse-

Trō. *Trō.* tanquam futurorum fuisse-
 eis præscij, quasiq; prædicere potuissetis si qui percontarentur.

Τρο. ὦ Μνήπιε, Ἀμφίλοχ' ὦ
 ἢ οὐτ' ἄν ἀλέη, ὅ, τι αὐτῷ
 ἀπικεῖται ἵππ' αὐτῷ. ἐγὼ
 δ' ἦρος εἰμι, καὶ μαντῶομαι,
 λέω τις λατρεύσει παρ' ἐμῆ. οὐ
 εἴ σοικας οὐκ ἐπιδημη-
 κῆσαι Λεβιάδα τὸ πρῶτον,
 οὐ γὰρ ἵππεις οὐ τόλεις. Μνή,
 τί φῆς; ἢ μὴ ἐς Λεβάδαυ
 γὰρ παρήλθω, καὶ ἐπαμύθῳ
 τοῖς ὀδόντας, γελώας μάλα
 ἐν ταῖν χροῖν ἔχωρ, ἰσχυρ-
 σω δὲ τὸ σπῆναι ταπνοῦ ὄν-
 τος ἐς τὸ σπῆλαιον, ἐν ἄρ' ἰδν-
 μάτω. ἀδύνασ' ὅτι νεκρὸς εἶ,
 ὡσπερ ἡμᾶς, μόνη τὰ γουλέα
 εἰσφύρωρ, ἀλλ' ἀπὸς τ' μαν-
 τικῆς. τίς ὁ ἦρος ἐστίν; ἀγνοῶ
 γάρ. Τρο. ἐξ ἀνθρώπων τι καὶ
 θεοῦ σὺ θέλεις. Μνή. ὁ μὴ
 τε ἄνθρωπ' ὄν, ὡς φῆς,
 μήτε θεός, καὶ σωαμ.
 φότερόν ὄν; νῦν οὐκ ποῦ
 σου τὸ θεοῦ. ἐκείνο ἡμίτο-
 μον ἀπὸ λέλυθε; Τρο. ἔσθ,
 ὦ Μνήπιε, ἐν Βοιωτία.

Μνή.

admodum audio : neque Deus : verum pariter virunque.
 Ergo dimidia illa tui ac diuina pars, quo nunc recessit?
 TROPH. Reddit oracula, Menippe, in Boeotia.
 MEN.

TRO. Menippe, nouerit Amphiloachus hic ipse pro sese respondendum esse : ceterum ego et Heros sum, vaticinor et si quis ad me descenderit. At tu videre nunquam omnino Lebadiam adisse, neque enim alioqui ista non crederes. MEN. Quid ais, equidem nisi et Lebadiam fuisset profectus, ac linteis amictus, et offam etiam ridicule manu gestans, per angustum aditum in specum irrepsissem, nequam fieri posuisset ut te defunctum esse cognoscerem, perinde atque nos, fors laquei prestigiatura reliquos antecellere. Sed age per ipsam diuimandi artem, quid tandem est Heros? neque enim intelligo. TROPH. Est quiddam partim ex homine, partim ex Deo compositum. MEN. Nempe quod neque sit homo, quem

MARINORVM DIALOGI. 71

Μην δὲ οἶδα, ὃ Τροφῶνι, ὃ
 τι καὶ λέγεις. ὅτι μὲν ἔστι ὄν
 ἔστι πρὸς ἀνεβῶς ὄρω.

MEN. Haud intelligo quid
 dicat, Trophoni, nisi quod
 illud planè videat, te totum
 esse mortuum.

GILBERTI COGNATI.
 ANNOTATIONES.

Hic confutantur & damnantur deorum Gentilium ora-
 acula & responsa & fatidicę Mathematicorū artes,
 Astrologia iudiciaria, cuius vsus est, vt rerum euentus
 incerta tempora pronunciet. Hęc omnia Christo ex il-
 libata virgine nato passim in orbe terrarum obtinuisse,
 & tanquā ranæ in Seripho obmutuisse, testes sunt Au-
 gustin. de ciuit. Dei. Euseb. lib. 5. c. 1. & 8. lib. 7. c. 6. Plu-
 tarch. de orac.

a TROPHONI.] Tradunt autores, Trophonium virum
 quempiam fuisse supra modum gloria famelicum, exurctoque
 sibi subterraneo sano & domicilio in Lebadia Bœotia, oracula
 reddidisse, deinde vbi ille fame interisset, gentium quendam in
 id demigrasse, atque oracula reddere perrexisse. post superstitione
 mortalium plures oraculi causa, sacra scola amici, pla-
 centasque quas lemurebus & serpenibus obijcerent, gestan-
 tes, in id antrum dimississe sese, ac dies con plures fuisse commo-
 ratos, qui postea nunquam risere. Quę quidem fabula Eras-
 mus nosfer in centuria 7. Chilsiadis prima, Patricij Scoti puseo
 contulit. Sed enim Trophonij oraculi celebritas, & frequens a-
 pud scriptores mentio est, vt apud Ciceronem in Tusci. & de Na-
 tura deorum, Herodotum in Clis, Philostratum in Apollinis
 Tyanei vita, Pausaniam. Quod certe Lucianus nosfer hic, &
 a tibi ridet. b Amphiloche.] Amphiloche, in Oropo Attice
 pro deo vates cultus, vt T. Ltuus in 5. lib. Decad. 5. scribit. Tem-
 plumq; vetustum fontibus, riuusq; habuit, ad quod v sendum
 P. Aemylius victor prodijt. Meminit & Strabo & Pausanias,
 qui & eius aram Athenis describit. Item in Mallo Cilicia vrbo,

cuius oraculum Pausanias sua ipsius etate cetera omnia atq̄ superare. Thucydides lib. 2. Histor. Amphilocho scribit Amphiarai filium, post bellum Troianum cum domum reuersus esset, Argos exosum, domicilium condidisse in sinu Ambraciota urbem, quam de nomine primæ urbis & suo Argos Amphilochoium appellauit. c. Phanis.] Templis. d. Heros.] Seruius potestates supernas existimauit corporibus sese humanis infundere, vnde procrearentur heroës, hoc est. semidei. Hi animas caelestes uidebantur gerere, sacrasque mentes, atque sub humana effigie in totius mundi commoda procreatos antiquitas existimauit. Hinc sunt qui eos δαίμόνες ἀγέρτες, hec est, à virtute nuncupatos dixerunt, quod scilicet virtute præditi essent. e. Lebadiam.] Lebadia oppidum est antiquum in Bœotia, teste Gell lib. 12. cap. 5. Bœotia autem Europæ regio, in qua Thebe ciuitas fuit, Athenis non cedens claritate. In Lebadia porro fuit Trophonij oraculum. Plutarch. in lib. de defectu Oraculorum. ἢ ἐν Λεβωδία ἢ Βοιωτία. Apud Euseb. ἢ ἐν Λεβωδίῳ. f. Offam.] Qui ex Trophonij anstro oracula sciscinabantur, nudi in adiu specus sedere soliti sunt. Gestabant autem placetas, quas Lemuribus occurrentibus obijcerent.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Κατηγορητικός καὶ ἀνακλαστικός.

Amphilocho vati fanum positum, atq; Triphoni
Quidam miratur, stultitiamq; hominum.
Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus:
Idq; putat verè solius esse Dei.

Vos nimirum Trophoni. [κατηγορία. Cùm sitis mortui.] ἐν τῷ κρηνοῦν. Quid san nobis.] ἀπολογία. Atqui non ista fuissent opinari, in vos.] Causam in eos transfert. Nouerit Amphilocho. [δοῦναι αἴτιον. Cæterùm ego Heros sum,] ἀπικεῖσθαι ἰστίε ἀντῆ. At tu videre nunquã.] Obiectio.

Pro. Equidem nisi.] Solutio à signis, per assuevationem. Sed age per ipsam diuinandi artem.] *ἑρώτησις ὀρακῆ.* Est quidam partim.] *ἀπάντησις ὀρακῆ.* Nempe quod neq; sit homo.] *ῥησις ὀρακῆ.* Quod nunc recessit.] *ἰντρογῶν.* Reddit oracula.] *ῥησις.* Haud intelligo quid dicas.] *ἰντρογῶν.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑ- ΜΕΡCΥΡΗΙ ΕΤ
 ερω. Charaniti.

Iacobo Micyllo interprete.

MERCVRIVS.

Λ Ορισμένα ὃ πορθ-
 μῖν, ἂ δουκῆ, ὀπόσα
 μοι ὀφέλας ἴδω, ὀ-
 πας μὴ αὐθις ἔλθωμ τι πῆ-
 ρι αὐτῶν. Χά. λογισμένα, ὃ
 Ερμῆ ἀμεινον ἦρ ὀείσαι πῆρ
 αὐτῶν καὶ ἀπαραμύστρον.
 Ερ. ἄγκυραν ἰνταλαμῶν
 ἰκόμῃ ὀψῆτε δραχμῶν. Χά.
 ποπῶν λίγας. Ερ. ἂν τῶν Αἰ-
 δωνία, τῶν ὀψῆτε ἀνυδάς
 μῖν, καὶ ποπῶν τῶν δύο ὀβ-
 βολῶν. Χά. τίθε ὀψῆτε δραχ-
 μῶν, καὶ ὀβολῶν δύο Ερ. καὶ ἀνυ-
 στῶν ἰντρογῶν ἦ ἰσῆ ὀψῆτε ὀβολῶν
 ἔξ ὃ

R Ationem supputemus
 a poritur, si vide-
 tur, quantum mihi
 debeas iam, ne derud ali-
 quando de eo inter nos con-
 tendamus. CHAR. Sup-
 putemus, Mercuri. Satius e-
 nim est mature id agere, des-
 inde & minoris negocij.
 MERC. b Anchoram, ut
 mandaras, comparavi tibi
 quinque drachmis. CHAR.
 Caro dicis. MER. At per
 Plutonem, quinque emi illam:
 & præterea lorum, quo
 c remum alligares, obolis

duobus. CHAR. Pone quinque drachmas, & obolos
 duos. MERC. Et pro refarciendo velo quinque obolos

εε 5 εε

ἐγὼ λατρεύω. Χά. ἢ τίς τις
 προσίθαι. Ερ. ἢ ἡρόδω, ὡς ἐπι-
 πλάσαι ἢ σπλαγχνίζεσθαι ἀνιψ-
 γότα, ἢ ἕλκος εἶναι, ἢ κακώδηλον,
 ἀπ' οὗ τὴν ἵππερα ἐποίη-
 σας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.
 Χά. ἄλλοι, ἄξια ταῦτα ὀνόσω.
 Ερ. ταῦτά εἰην, εἰ μὴ τι ἄλλο
 ἡμᾶς δικάσθην ἐν ἡρώ λογισ-
 μῶ. πότε δ' ἔμ ταῦτ' ἀρδύ-
 σαμ φῆς. Χά. νῦν μὲν, ἃ Ερ-
 μῆ, ἀδύατον. ἢρ δ' ἐμοίος
 τις ἢ πόλις. ἢ καταπίεψεν
 ἀθρόους τινὰς, ἵνα οὕτως
 ἐκπερδάνω ἐν τῷ πᾶσι
 παραλογιστόμενον τὰ πορθη-
 μία. Ερ. νῦν οὖν ἐγὼ λαθε-
 σάμευα, τὰ λάκκου ἐν ἡρώ
 γινώσκω, ὡς ἂν ἀπ' ἑτέρων
 ἀρπάζοιμι. Χά. ἐν ἑσπέρῳ
 ἄλλοι, ἢ Ερμῆ. νῦν δ' ὀνόσοι,
 ὡς, ὄρα, ἀφικνύσθαι ἡμῖν,
 ἀρπύγην. Ερ. ἄμηνον ὄτως,
 εἰ καὶ ἡμῖν παρατένοιτο
 ἐπὶ σοῦ τὸ ὄφλημα. πᾶσι
 ἀλλ' οἱ μὲν παλαῖοι, ἢ Χάρον,
 οἶδα

ad nos descendunt. Pax enim est. MERC. Satius est
 ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debi-
 ti istius solutio. Verum enimvero prisci illi, Charon,

nosti

ego exolui. CHAR. Etiam
 hos appone. MER. Et
 ceram ad oblinendas na-
 uigij rimas tibi emi: & elas-
 uos pratered, & su-
 niculum unde hyperam
 fecisti, omnia haec duabus
 drachmis. CHAR. Recte,
 laudo, haec vili emisti.
 MER. Haec sunt quae tibi
 exposui: nisi si quid reliquum
 est quod me fugit inter com-
 putandum. Quando autem
 haec redditurum te promit-
 tis? CHAR. Nunc quis
 dem, Mercuri, non possem.
 Si vero pestis aliqua aui bel-
 lum confertos & frequen-
 tes huc demiserit aliquos,
 licebit mihi tum alluerari
 aliquid substracto clam non-
 nihil ex portorio. MER.
 Proinde ego nunc sedebo,
 pessima quaeque ut eueniant
 precando, ut inde fructum
 aliquem capiam. CHAR.
 Fieri aliter non potest, Mer-
 curi. Nam pauci nunc, vides,

οἷα οἱ παρζίνοντο, ἀν-
 δρῆοι πάντες, αἵματ' ἀ-
 νόμων, καὶ προματὰ οἱ
 πονοί. νῦν δὲ ἢ φαρμάκων
 τῶν τοῦ πονοῦ ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ
 τῶν τῆς ζωῆς, ἢ τῶν τρυ-
 φῆς ἰξωλῆος πλὴν γαστέρα
 καὶ τὰ σκέλη, ἀχοὶ ἢ ἀπαν-
 τῶν, καὶ ἀγνῶτων, ἔδδ' ὁμοιοί
 ἐκείνοις. οἱ δὲ πᾶσι αὐτῶν,
 ἀπὸ χύματα ἕκαστον, ἰσθῆ-
 δούτων ἀπὸ δούτων, ὡς τοῖκα-
 σι. Χά. πάντων ἢ πρὸς τὰ
 ὅσα ταῦτα. Ep. ἐκείν' ἔδδ' ἰσθῆ-
 δούτων ἀπὸ ἀμαρτανῶν,
 πρὸς ἀπαντῶν τὰ ὀφειλῶ-
 ῶνα παρὰ ἑαυτῶν.

nosſi quales aduenire sole-
 bant, quàm fortes atque a-
 nimosi omnes, cruore ma-
 didi, & vulneribus pleni
 plerique? Nunc autem aut
 veneno aliquis à filio inter-
 feſtus, aut ab ore, aut
 præ nimia voluptate tume-
 factò ventre & cruribus
 adueniunt. Pallidi enim
 omnes, & ignaui, neque ſi-
 miles prioribus illis. Plu-
 rimi autem ipſorum etiam
 pecuniarum cauſa veniunt,
 factis (vt videtur) mutuo
 ſibi inſidijs. CHAR. Om-
 nino enim expetibiles illæ
 ſunt. MERC. Proinde ne-

que ego videar peccare grauius aliquid, ſi vel acerbius abſ te
 exigam ea quæ mihi debes.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a PORTITOR.] Charon Noctis & Herebi filius tria
 inferni flumina ſeu paludes obſeruare dicitur, puta Acheron-
 tem, Stygem, & Cocytum, & per illas mortuorum animas ad
 profunum Herebi tranſuehere, obolum quem danacem Gre-
 ci vocant, à veſtoribus accipiens. Charontem portitorem, Virgil.
 in 6. Aneid. pulchre deſcribit. b Anchoram.] Hic recen-
 ſet aliquot nauium inſtrumenta. Anchora dens eſt ferreus ad-
 ſiſtendas naues. c Remum.] Remi peritica ſeu conti, qui-
 bus naues & rates impelluntur agunturque. Remis vela ad-
 duuntur.

duntur, ut ale ad nauium celeritatem funes & rudentes tum ad vincula, tum ad nauium tractus & retinacula. d. Ceram.] Græci κηρός pro cere picisq̄ue mixtura accipiunt: consule Plin. lib. 16. cap. 12. Hinc cerate naues dicuntur, cera piceq̄ue simul confusis oblitæ. e Hyperam.] Hyperæ sunt funiculi, quibus antennarum cornua traducuntur. vnde prouerbium: Ommissa hypera, pedem queris. Vide Suidam & Erasmus nostrum.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Nauta petit quod debebat talariger ales,
Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritor technas, hominumq̄; furores
Semper quod peior sit quoq; posteritas.

RATIONEM supputemus.] *Propositio iubentis.* Supputemus, Mercuri.] *Assensio.* Satius enim est.] *Ratio.* Anchoram ut mandâras.] *λογισμὸς* per enumerationem. Vnde Hyperam fecisti.] *ὑπερα* funiculi sunt, quibus antennarum cornua traducuntur. Vnde prouerb. Ommissa hypera pedem queris. Erasmus & Suidas. Rectè laudo.] *Collaudatio.* Hæc sunt.] *Conclusio supputationis.* Quando autem hæc. Postulas solutionem. Nunc quidem, Mercuri.] *Petit dilationem.* Fieri aliter non potest.] *λογισμὸς.* Nam pauci nunc.] *Consilium suum exponit.* Pax enim est.] *Ratio Verum enim uerò prisci illi.] Comparatio mortuorum.* Proinde neque & ego.] *Conclusio.*

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Κερέβη.ΜΕΝΙΡΡΙ ΕΤ
Cerberi.

Erasino Roterodamo interprete.

Μ Ε Ν Ι Ρ Ρ Υ Σ .

Ω Κερέβη (συγγενὴς
ἢ ἀμὶ βι, κύων καὶ
αὐτὸς ἄρ) ἀπὲ μοι
πῆς τῆς Στυγὸς, οἱ ὦ λῶ ὁ
Σωκράτης, ὁπότῃ κατήγα πῆς
ἡμᾶς; ἀνὸς δὲ σὶ θῆδρ ὄντα,
μὴ ὑλακίτηρ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀνθρωπικῶς φέγγουσα, ὅ-
πότ' ἐθέλοισ. Κερέ. πόρρω-
θεν μὲν, ὦ Μενίππε, παντᾶ
πασίρ ἰδούκα ἀπὲ πῆω προσώ-
πω πῆσιγῆα, καὶ ὁ πάνυ δε-
διχῆαι τὸν θάνατον δουκῶρ, καὶ
τῶτ' ἐμφύωα τοῖς ἕξω τῶ σω-
μῆς ἐσωσίρ ἐθέλων. ἰπὲ ἧ κα-
τίων φηρ ἔσω ἢ χάσματ',
καὶ ἔατε τὸν φόρον, καὶ ὁ ἴτι
ἔσμενοντα αὐτὸν δακῶρ
τῶ λωνάφ κατισπαῖ τῶ πο-
δὸς, ὡσπερ τὰ βρέφη ἐκάνη,
καὶ τὰ ἔαυτ' παυδία ὠδύρε-
το, καὶ παντῶτ' ἐγῆρε. Μεν.

H Eus, Cerbere, quana
doquidem mihi te.
cum cognatio qua-
dam intercedit, quum ὦ ἰ-
pse^a sim canis, dic mihi per
b Stygiam paludem, quomodo
do sese habebat^c Socrates,
quum huc accederet? Verisi-
mile est autem te, Deus quum
sis, ^d non latrare modo, ve-
rum etiam humano more lo-
qui, si quando velis. CER.
Quū procul adhuc abesset,
^e Menippe, visus est constan-
ti atque interrito adire vul-
tu, perinde quasi mortem ni-
hil omnino formidaret, tan-
quam hoc ipsum vellet ijs
qui procul à specus ingresa
su stabant ostendere: ve-
rum simulatque despexit in
hiatum, viditq; profundum
atque atrum antri recessum, simulq; ego cunctantem etiam
illum^f aconito mordens, pede correptum, detraherem,
infantium riuu eiulabat, suosque deplorabat liberos, ni-
hilq; non faciebat, in omnem speciem sese conuertens. MEN.
Num

ἐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἄνθρωπος
 ἢ, καὶ ἐν ἀνηθῶς καταπό-
 νη τὸ πρᾶγμα; Κέρ. ἔν
 ἀμ' ἰπέτερ ἀγαθῶν αὐ-
 τὸ ἴδρα, καταβρασιώτο, ὡς
 ἀπὸν ἐκ ἀκωρ πασόφου,
 ὃ πάντας ἴδρα παθεῖν, ὡς
 θαυμάσονται οἱ θιατά. καὶ
 ὄλων, περὶ πάντων γιτῶν
 τοιούτων ἀπᾶν ἀν' ἔχοιμι,
 ἕως τοῦ σομίου τοιμηροὶ
 καὶ ἀδύοι, τὰ δ' ἔνδοθεν
 ἔλεγχ' ἀκεβύς. Μέν. ἔγω
 δ' ὡς σοι καταλυθῆσαι
 ἔπλοξα; Κέρ. μόν' ὃ Μέν.
 νίπτε, ἀξίως τὸ γένους, καὶ
 Διογένης πρὸ σου, ὅτι μὴ ἀ-
 ναγκαζόμενοι ἰσῆτε, μὴ δ'
 ὠθέμενοι, ἀμ' ἰθιλέσοι γε-
 νῶντων, οἰμώσαν παραγγέ-
 λωντων ἄπασιν.

sus es subire, ut tuo dignum erat genere: & prior te h̄ Di-
 genes: propterea quod neutiquam adacti subieritis,
 aut intrusi: verum tum vitronei, tum riden-
 tes, atque i omnibus plorare
 renunciantes.

Num igitur fucate sapiens
 erat ille, neque verè mor-
 tem contemnebat? CER.
 Haud verè: caterum ubi vi-
 dit id esse necesse, auda-
 ciam quandam præ se fe-
 rebat, quasi verò volent id
 esset passurus, & quod alio-
 qui volenti nolenti tamen
 omnino fuerat ferendum,
 videlicet quo spectatoribus
 esset miraculo. Equidem
 illud in totum de viris istius
 modi verè possum dicere,
 ad fauces vsque specus in-
 trepidi sunt ac fortes: porro
 intus quum sunt, nihil mol-
 lius ueque fraclius. MEN.
 Caterum ego quonam ani-
 mo tibi visus sum subijse
 specum? CER. Vnus mor-
 talium, Menippe sic mihi vi-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SIM CANIS.] Cynici vulgo pro canibus habitii sunt, non
 vbi aliud, nisi quoddam recte quidem arguerent vitia mortalium, sed
 absq; delectu personarum, temporis & loci. b Stygiam.] Per
 Stygiam paludem. Hinc dicitur poetarum iurandum religiosum
 & gravissimum esse voluit. Homerus Odysse. & Virg. lib. 6. Aen.

— Stygiamque paludem,

Dij cuius iurare timent & fallere numen.

Qui enim per eam peieraverit, illum oportet annum & diebus
 novem ambrosia & nectare defraudari. c Socrates.] Hic de
 Socratis sapientia atque constantia seu fortitudine agitur, de
 qua Hieronymus: Eundem semper vultum, inquit, habere non
 possumus, quod de Socrate falso gloriantur philosophi. Philo-
 sophus Atheniensis fuit, Sophronisci stauracii & Phanareta
 obstetricis filius, Apollinis oraculo omnium sapientissimus iu-
 dicatus, qui aequabilitatem in omni vita ad se servavit, ut idem
 semper vultus, eademque frons sine prosperis sine adversis re-
 bus existeret usque ad extremum. Praeceptoris habuit Ana-
 xagoram & Damonem. Postea ad Archelaum physicum se
 contulit, ubi cum animadverteret naturalis speculationis nul-
 tum esse fructum, primus Ethicem invenit: id est, moralem
 philosophiam, ad quam transiens ferunt dixisse: Quae su-
 pra nos, nihil ad nos. Vixit eodem tempore duas habuit, Xan-
 thippe & Myrtonem, quae cum crebro inter se iurgarent, &
 ille eas solius esset deridere, quid propter se fedissimum homi-
 nem, semis navibus, recalva fronte, pilosis humeris, repandis cru-
 ribus disceptarent, novissime verterunt in eum impetum, quem
 fugientem diu persecuta sunt. Interrogavit Alcibiades, cur
 vixeres tam acerbas domo non exigeret? Quoniam, inquit So-
 crates, cum illas domi perpetior, assuesco, & exerceor, quod fo-
 ris petulantium iniuriam facilius feram. Nonne tu toleras an-
 seres perstrepenes? Illo annuente: Quoniam mihi ova & pul-
 los pariunt. Et mihi, ait, Xanthippe filios gignit. Xanthippe ve-
 ro ad se molesta fuit, ut ipso cum discipulis assenteret, mensam
 non raro subverteret. De eius patientia Gellius, castitate ve-
 ro Aelianus scribit. Accusatus tandem ab Anyto quodam divi-
 ce, & Me-

te, & Melito poeta, & Lycone oratore, quod de dijs malè senti-
ret, inueniunt eiq; prapostera Venere corrumperet, cum à iudi-
cibus de more interrogaretur, Quàmnam potissimum pena se di-
gnum censeret: Vi, inquit, in Prytaneo alar de publico. Quo res-
ponso irritati iudices, capitis eum damnauerunt, & ad liben-
dam cicutam compulerunt, qua ille intrepidè accepta, & non alio
quàm quo vinum solet, vultu exhausta, supremum vitæ diem
clausit, De quo Persius:

—barbatum hoc crede magistrum

Dicere, sorbitio tollit quem dira cicuta.

Ex Comæty. Sotadis hoc quoq; de eo extat: Socratem mundus
facit sapientem, ac malè Socratem in carcere interemit. Epota
enim cicuta, mortuus est. Cicer. 1. de Orat. pluribus illius histo-
riam persequitur. Et Erasmus in Alcibiadis Sileno. d. Non
latrare modò.] Virgil. 6. Aeneid.

—licet ingens inanitor antro

Aeternum latrans exangues terreat vmbra. Et,
Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci

Personat —. e Menippus.] Phoenix philosophus

Cynicus, conditione feruus, qui reliquit luscubrationes crebris
salibus. Cynicæq; mordacitate refertas: ad quarum imitationè
M. Varro Satyras conscripsit, quas ab illius nomine Menippeas
appellauit, vt tradit Macrobius in Saturn. laqueo vitam finisse
dicitur à Diogene Laërt. Dicit hic se esse canem. canes enim vo-
cantur Cynicæ sectæ philosophi. f. Aconito mordens.] Id
est, veneno, δὸν τὸ κούν. Est autem aconitum, omnium vene-
norum ocysimum, authore Plinio, quod contraxit spuma Cer-
beri, ab inferis extracti. quod passim describitur ab autoribus
in primis poetis, sed ignoratur adhuc hodie. g. Quod volen-
ti nolenti.] vsus huius adagij, Velim nolim, est, quum contra
sententiam animi fit aliquid. Pro eo Plautus saepe vititur in-
gratis, vt in nostro Adagiorum collectaneo annotauimus,
h. Diogenes.] Philosophus Cynicus celeberrimus. i. Om-
nibus plorare renunciantes.] Hac prouerbiali voce Lu-
cianus sepè vsus est, de qua nos in primo Necricorum
dialogo, & nostro Adagiorum
collectaneo.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

ἀνασκαδιστής: Fortitudinem Socratis falsam fuisse.

Socratis exponit trepida de morte Menippo,

Cerberus infernas vt metuatque domos.

Neicio quàm fortis fuerit: sub iudice lis est,

Mors etiam magnos territat vsque viros.

HEVS Cerbere.] ἑστὴν μὲν πρὸς ἡ ἐρώτησις, ἢ ἀξίωσις. Ver-
risimile.] Ratio ἀλλοτρίη ἀ possible. Verùm etiam.] ἀ-
φρησις. Quum procul.] Primum tempus. Quali mor-
tem.] Factum. Verùm simul atque.] Alterum tempus.
Nihilq; non.] Conclusio. Cæterùm.] Expositio sua senten-
tiæ de Socrate. Equidem illud.] ἐπιχειρησις γενική. Quò-
nam animo.] Interrogasi de seipso. Vnus mortalium.]
ἀπὸ κεραίας ἐπὶ ἀνεκλή. Propterea quòd.] αἰτιολογία.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΜΕΝΙΠ-

πυ, καὶ Ερμῆ.

ΑΧΑΣΟΝΤΙΣ

καὶ Μενίππυ.

Erasmo Roterodamo interprete.

CHARON.

Aπόδ' ὅ, ὡς κατὰ ρα-
βδὰ πορθμῖα Μνή-
μοῦ, ἢ τὸ τοῦ Ἰδίου,
ὡς Χάρων. Χάρ. ἀπόδ' ὅ, φη-
μί, ἀνθ' ὧν σε διηγορέμωσά-
μι. Μνή. ἢ ἀρ' ἀλοῖς πα-
ρὰ τ' μὴ ἔχοντ' ὅ. Χάρ. ἔστι δὲ
τις ὁδοδότης μὴ ἔχων; Μνή. εἰ
μὴ καὶ ἀπ' ὅ, τις, ἢ οἶδα, ἢ
ἴδω δ' ἢ ἔχω. Χάρ. καὶ μὴδ' ἄγ-
ξω σε, ἐν τῷ Πλότωνα, ὡς μια-
ρεῖ,

scire non habeo. CHA. Atqui præfocabo te per c Diē, impu-
ff risime,

Redde b naulum, sce-
lestē. MEN. Vocī
ferare, siquidem istuc
tibi voluptati est, Charon.
CHA. Redde, inquam, quod
pro traiectione debes. MEN.
Haudquaquam auferre que-
as ab eo q nō habebat. CHA.
An est quispiam, qui ne obo-
lum quidem habeat? MEN.
Sic' ne alius quispiam præ-
tered, equidem ignoro: ipse

ρέ, τί μὴ ἀπλόως. Μερ. καὶ γὰρ
 τὸ ξύλον ἐν πατάξας ἀγλὺς
 σο τὸ ἱράνιον. Χάρ. μάτερον
 οὐδ' ἔστιν ἀπλοῦς, τοσοῦ-
 τος ποιοῦ; Μερ. ὁ Βερμὺς ὕ-
 περ ἰμοῦ ἐν ἀπλόως, ὅς με
 παρ' ἰδοκίω. Ερμ. νὴ Δία ὁ-
 ναίμην, ἢ μίμω γὰρ καὶ ἀπ-
 ριτινερ τῶν νεκρῶν. Χάρ.
 ἐν ἀπλοῦς οὐκ ἔστι. Μερ. τότε
 γὰρ ἐνκα νεοκίως τὸ πορ-
 θεῖον παρ' ἰδοκίω, πάλιν ἐπὶ
 ὁ, γὰρ μὴ ἔχω, πῶς ἀνλάβοις;
 Χάρ. οὐδ' ἐν ἰδοκίω, ὡς ἰομί-
 ζειν ἔστιν; Μερ. ἴδοκίω μὲν, ἐν
 ἔχον δέ, τί οὐδ' ἔστιν ὁρᾶν τὸ
 τομὴ ἀπλοῦς; Χάρ. μόνον
 οὐδ' ἀπλοῦς πορθεῖον ἀπλοῦς
 κίω. Μερ. ὁ πορθεῖον, ὃ βί-
 τισι καὶ τὸν ἰδοκίω, καὶ τὸ
 ἰδοκίω ἀπλοῦς, καὶ ἐν ἰ-
 κλαίον μόνον τῶν ἀπλοῦς
 ἰπλοῦς. Χάρ. ἔστιν ταῦτα
 πῶς τὰ πορθεῖον; τὸν ὁδο-
 λὸν ἀπλοῦς οὐκ ἔστι, ὃ τὸν ἰ-
 κλαίον ἀπλοῦς ἰδοκίω. Μερ. ἰδοκίω
 ἀπλοῦς με ἀπλοῦς ἰδοκίω.
 Χάρ. Χαίρει τις, ἵνα καὶ
 CHAR. Ista nihil ad nulum: obolum reddas oportet, neque enim fas est secus fieri. MEN. Promde tu ne-
 rusum in vitam revehe. CHAR. Bellè dicis, nimirum ut

risime, ni reddas. MEN. At
 ego d' illo baculo tibi com-
 minuam caput. CHAR. Nū-
 ergo te tam longo traiectu
 gratis tranjuxero? MEN.
 Mercurius meo nomine tibi
 reddat, ut qui me tibi tradi-
 derit. MER. Bellè mecum
 agatur per Iovem, siquidem
 futurum est, ut etiam desun-
 ctorum nomine persolvam.
 CHAR. Haud omitam te.
 MEN. Quin igitur vel hu-
 ius gratia perge, ut facis, na-
 um trahere: quanquā e quod
 non habeo, quinam auferas?
 CHAR. At tu nesciebas
 quid tibi fuerit apportandū?
 MEN. Sciebam quidem ve-
 rum non erat. Quid igitur?
 num ea gratia erat mihi sem-
 per in vita manendum? CH.
 Solus ergo gloriaberis te
 gratis fuisse tranjuctū? ME.
 Haud gratis, ὃ praedare: si
 quidem f sentinam exhausi,
 et remum arripui, et veelo-
 rum omnium vnus non eu-
 laui. CHAR. Ista nihil ad nulum: obolum reddas oportet, neque enim fas est secus fieri. MEN. Promde tu ne-
 rusum in vitam revehe. CHAR. Bellè dicis, nimirum ut

verbera

ἔλγχεσ ἐπι τότῳ παρὰ τοῦ
 Αἰακῶ προσλάβω. Μην. μὴ
 ἐνόησ' ἔδω. Χά δ' ἄξιοι τί ἐν τῷ
 ψήφῳ ἔχας. Μην. θέρμους ἂ
 θείας, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δά-
 πνον. Χάρ. πόθεν ζῦτον ἔ-
 μῃ, ὃ ἔρμῃ, τὰν λυδία ἦσα
 ζῶ; οἷα δὲ καὶ ἑλάνη παρὰ τῷ
 πλοῦτῳ, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάν-
 των κατὰ γειτῶν καὶ ἐπισκῶ-
 πλων, καὶ μόνῳ ἄδω, οἶμω.
 Σὺ δ' ἄν ἐκάνω; ἔρμ. ἀγνοεῖς,
 ὃ Χάρων, ὅποιοι ἀνδρα δι-
 πόρθμοι; ἐκείνοισιν ἀκε-
 βῶς, ἀδ' ἄφωσ ἀντὶ μέλα, οὐ-
 τὸς δ' ἐν ὁ Μηνίπ. Χάρ. ἢ
 μὲν ἄρ σὲ λάβω ποτὲ. Μηνίπ.
 ἄρ λάβης ὃ βέλτιστ' ἄλλο
 ἢ ἐν ἄρ λάβοις.

MENIP, Sireceperis? ὃ praclare, ne possis quidem ite-
 rum recipere.

verbera etiam & ab Aeaco
 mihi lucrifaciam. MEN.
 Ergo molestus ne sis. CH.
 Ostende quid habeas in pes-
 ra. MEN. ^h Lupinum si ve-
 lis, & ⁱ Hecatae cenam,
 CHAR. Vnde nobis hunc
^k canem adduxisti, Mercuri-
 ſu qualia garriebat inter nau-
 uigandum, vectores omnes
 irridens, ac dicterijs inces-
 sens, vnusque canuillans illis
 plorantibus? MER. An i-
 gnoras, Charon, quem via-
 rum transfueris? planè lia-
 berum, cuique nihil omni-
 nò curæ sit. Hic est Menip-
 pus. CHAR. Atqui si vn-
 quam possit te recepero.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a CHARONTI Poëta inferorum fluminum custodians
 & cymbæ gubernaculum tribuunt. b Naulum.] Paruum
 numisma in os muruorum induit, Charonti pro portorio solu-
 dum. c Ditem.] Plutonem inferorū Deum, Iouis & Neptunū
 fratrem. d Illiso baculo.] καὶ τῷ ξύλῳ. Materia pro instru-
 mento, vt Latini ferrū pro gladio. Aliàs βάρτερον καὶ βαρτερίων.
 e Quod nō habeo.] Alludit ad illud Plauti in *Asin.* Nudo
 &etrahere vestimenta me iubes. De quo in nostro *Adagiornm*
 ff 2 Collecta

colleatano. f. Sentinam.] *Navis partem inferiorem, in quam quicquid insillat a quarum, insiliit, corruptaq; male olent. Licero de Senect. Alij seminam exhauriant, &c. g. & caco.] Hunc Poeta fabulantur apud inferos vna cum Minoe & Rhadamansho iudicem delectum esse, & solum crimina discutere, & vnicuique pro meritis penam constituere. Lucianus noster in Necyomantia portorio apud inferos colligendo praefectum facit. In Cataplo is Mercurium obiurgat. h. Lupinum.] Lupini vniuersam atq; adeo mirabilem historiam lege apud Theophrastum lib. 8. apud Plin. li. 18. cap. 12. & 22. cap. vlt. Editur frumentorum impia, q; instar lupi terra sit appetens, dicitur lupinum. i. Hecatae conam.] Hecate Iouis & Latona filia, & soror Apollinis, huic triplex numen attribuitur. vnde etiam a Virgil. 8. Aeneid. Tergemina vocatur. Nam in caelo creditur esse Luna, in terris Diana, & apud inferos Proserpina. Dicta Hecate, teste Servio q; centum victimis placetur, aut quod centum annos faciat errare insepultus. Sub nouilunium diuores vespere canam moussabant (vt dicebatur) in rimis, nocte pauperes aderant, clausis portis, qui eam famelici diripiebant, postredie persuadentes vulgo, Hecaten id quod appisum esset, deuorasse. Vnde quoties significare volumus quid per simulcum dives pium, Hecates canam appellare licebit. Eandem & praeparcam ac sordidam veteres appellabant, quod apud inferos umbra tenui ac vilissimo cibo victuare dicantur, vt malua ac porro. Idem in dialogo Diogenis & Pollucis. k. Canent.] Id est, impudente Nota est eius bestiae impudentia, inde & Homericum illud *κυνώνης* & Cynicorum appellatio fluxit. Sed & apud Terent. in Eunuch. & canis & os durum impudentiam significat.*

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Esopus. De nauo enim Charanti red-
dendo litigant.

Nauita de nauo quaerit rogitando Menippum,
Vt soluat vectus per Phlegethonis a quas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus:
Post vitam nullas namque tenebat opes.

REDDI

REDDE nauum.] *Postulatio.* Redde inquam.] *Repe-*
dit postulationem. Haudquaquam.] *Refusatio cum ratio-*
ne. Equidem ignoro.] *Inscitatio.* Ipse certe.] *Affuevera-*
tio. Atqui præfocabo te.] ἀπειλή. At ego illi bacu-

lo.] αὐτοπειχή. Num ergo tecum.] ἀπὸ τῶν ἀδίκων. Mercurius meo nomine.] *Reiectio in Mercurium.* Haud gratis.] ἀπὸ τῶν ἀδίκων.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΙ ΕΤ
 Ἀχιλλεύς. Achillis.

Ottomaro Luscinio interprete.

ΑΝΤΙΛΟΧΩΣ.

Οἱα πρόσω, Ἀχιλλεῦ,
 πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα
 ἔειπες, περὶ τοῦ
 θανάτου, ὡς ἀγνῆ καὶ ἀνάξια
 τοῦ διδασκαλοῦ ἀμφοῖν,
 Χέρωνός τε καὶ Φοίνια; ἢ
 κροάμελο, ἢ ὁ πότε ἔφησ, βέ-
 ληθαι ἰπάρρη; ἢ ὡρ, ἢ γυῖα
 παρὰ τινι τῶν ἀκλήρων, ἢ
 μὴ βίος; ἢ πολλὸς ἐγ, μάλορ,
 ἢ πάντων ἀνάσσει τῶν νε-
 κρῶν. ταῦτα μὲν ὁλῶ ἀγνῆ
 τινα Φρύγα δαλδρ, καὶ τί-
 ρα τοῦ καλῶς ἔχοντος; ἢ ὁλο-
 ζορ ἴσως ἐχρῶ λέγειν τὸν
 Πηλέως δὲ ἴδρ, τὸν φλοκιν-
 δωότατον

insuper etiam vita affectator diceret ferendum fortè id es-
 set, atque condonandum nonnihil rusticitati: verùm ex Pe-
 leo prognatum, & ex omni heroum numero periculorum

ff 3 contem-

Quaenam sunt illa,
 Achilles, quae tu V-
 llysi iam primùm
 commemorando in mortem
 executus es, at minimè gene-
 rosa, ac Chirone atque Phœ-
 nice, quibus tu aliquando præ-
 sus es præceptoribus, parùm
 digna? Audiui enim magis
 ex te tua futurum tibi vide-
 ri, si vilis agricolae munus
 obiens, inopi, cui nec victus
 suppetat, locet operâ, quàm
 vi omnibus vita sanctis doz-
 mineris. Quasi si rudis qui-
 dâ plebeius, ex media Phry-
 gia ortus, atque immodicus

Ανώτατον ἦσαν πάντων,
 ταυτὰ ἔτα περὶ αὐτοῦ δεξ
 νοῦσθαι πολλὰ ἀσχυρῶ, καὶ ἰ-
 ναυτιότους πῶς τὰ πτωχὰ μέ-
 να ἦν ἐν τῷ βίῳ, ὅς ἐξ ἄρ ἀ-
 κριτῶς ἐν τῇ Φιδίτιδι πολὺ
 θεόνιον βασιλεύει, ἐκὼν πῶς
 δεπὸρ μὲτὰ τ' ἀγαθῆς λόγους
 θάνατον. Αχιλ. ὦ πῶν Νεσ-
 ροῦ, ἀμὰ τότε ἢ ἄπαρ ὅτι
 τῶν ἰνταῦθα ἄρ, καὶ τὸ βέλ-
 τιον ἐκείνων ὁπότερον κῶ ἀ-
 γνοῶν, τὸ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 ξάειον ποροτίμων τῷ βίῳ.
 πῶς δὲ σωίημι ἢ δὲ, ὡς ἐκείνη
 πῶς ἀναφίλῆς, ἢ καὶ ὅ, τι μά-
 θισι οἱ ἀναρὰ φασὶ δῖοισσι με-
 τὰ νεκρῶν δὲ ὁμοτιμία, καὶ
 ὅτι τὸ ἰάμ ὅτι κῶ, ὅ Αὐ-
 τήλορε, ὅτι ἰσχυρὸς πάρισιρ,
 ἀμὰ λείμθαι ἀπαρτῶν ἰαὸ τῶ
 αὐτῶ φόβῳ ὁμοιοι, καὶ ἰατ'
 ἔθῳ ἀπύλων δεξιφροντῶν,
 καὶ ὅτι οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ
 Ἰδία.

contemptorem acerrimum,
 in tam abiectam et humi-
 lem de seipso descendere o-
 pinionem, factum sane atque
 pudendum imprimis. Denique
 ἦς, quæ in vita strenuè ges-
 feris, equidem haud scio,
 quomodo ista conueniant.
 Nam dum in Phthio re-
 gnare tibi ad senectam dis-
 que licuisset, citra gloriam
 tamen : tu gloriosam oppes-
 cere mortem maluisti, quam
 potiri regno. ACHIL. At,
 ὁ Nestoris fili, nondum es-
 tiam tū feceram rerū earum
 periculum, et qui cui præ-
 ferrem ignorans, glorio-
 lam hanc infelicem præpo-
 nebam viæ. Atqui serò
 iam tandem intelligo, quam
 egerim imprudens. Apud
 viuos enim reperies forte,
 qui res benè gestas celebrent
 literarum monumentis : sed
 hic apud manes non video,

quam frugiferum opus effecerim, ubi vnus est honos om-
 nium. Sed neque vires iam adsunt corporis, Aniloche,
 aut forma. intercederunt omnia : pari rerum statu vi-
 sentur omnia. nullum sapientiæ, aut alterius rei discrimen est.
 Adde quòd nulli iam ex Trojanorum mortuis
 formis

ἀδίστασι μὲν, ὅτι οἱ τῶν Ἀν-
 χαῶν θεράπωνσι. ἰσηγος
 εἶα δὲ ἀνεῶντος, καὶ νεκρὸς ὅς
 μοι ὄ, ἢ μὴ λακός, ἢ δὲ καὶ ἰ-
 σθός. ταῦτά μιν ἀνιῶ, καὶ ἄ-
 χθομαι, ὅτι μὴ θητόω λαῶν.
 Ἀντ. ὁμῶς τί οὐδ' ἄρτις πά-
 ροι, ἢ Ἀχιλλεύ; ταῦτα γὰρ
 ἔδωξεν ἡ φύσις, πάντας ἀπ-
 ἔθνησιν ἅπαντας. ὡς καὶ ἰμ-
 μύσιν τῶ νόμῳ, καὶ μὴ ἀ-
 νιῶται τοῖς ἰσχυροῦσι.
 ἄλλως τὶ ὄρῳς τ' ἰταύρων, ὅς
 οἱ περὶ σὲ ἰσθῶν. οἱ δὲ, μετὰ
 μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀρι-
 ξίτου πάντως. Φέρε δὲ πα-
 ραμυθίαν καὶ ἡλιοναρία τοῦ
 παραμαῖ, καὶ τὸ μὴ μό-
 νον αὐτὸν περιουθεῖα. ὄρῳς
 τὸν Ἡρακλῆα, καὶ τὸν Μι-
 διάχρον, καὶ ἄλλους θαυμα-
 σὸς ἀνδρας, οἳ δὲ ἀρ, οἶμα,
 οἳ ζῶντες ἀνελεθῆν, εἴ τις αὐ-
 τὸς ἀναπέμψαι θητόωσοντας
 ἀκλήροισι ἢ ἀβίοισι ἀνδράσιν.

Αχιλ.

eulem, Meleagrū, & alios plerosque, qui non parum
 multos in admirationem traxere: qui quidem (ni fallor)
 haudquaquam in vitam videntur redituri, si quis eos ad ino-
 pes & victu indigos mittat, ut illis pro mercede seruiant.

ff 4

ACHIL.

formidabilis sum, nemini
 Græcorum venerādur: pro-
 fus omnium de mortuis par-
 existimatio est, siue boni fue-
 rint, siue improbi. Hæc sunt
 quæ me angunt, & miserè
 sollicitant, & ob quæ do-
 leo, quòd non potiùs loco
 operas, & viuo. ANTIL.
 At verò, Achilles, quid agat
 quispiam? quando sic natu-
 rà comparatum est, ut om-
 nes prorsum cogantur ses-
 mel vitam relinquere. quæ
 lex quum in vniuersum
 vlllo modo queat, patienter
 hanc feras oportet. Cæ-
 terùm aspice nos, quotquot
 penes te sumus: denique &
 Ulysses quoque post pusillū
 adueniet: vnde solatum ti-
 bi meriud offerat societas: id
 quod & alijs in rebus ple-
 rumque usu venire solet. Non
 enim solus videris in hæc
 mala coniectus: en tibi Her-

Αχιλ. ἔτοιμὴν μὲν ἢ παρα-
νοισι. ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ
μνήμῃ τῶν παρὰ τὸν βίον
αἰῶ. οἶμα δὲ καὶ ὑμῶν ἔ-
καστον. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖ-
τε, ταύτη χεῖρους ἐστὶ καὶ ἡ-
συχίαν αὐτὸ πάσχοντος Ἀν.
ἦν, ἀν' ἀμάνους, ὦ Ἀχιλλεῦ.
τὸ δὲ ἀναφειδὲς βῶλιχρον ὅ-
ρῳμν. σιωπᾶν γὰρ, καὶ φέ-
ρεν καὶ ἀνιχρῶτα δίδοται ἢ
μῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφρα μῶν,
ὡσπερ σὺ τοιαῦτα ἂν.

χόμνοι.

gimus, quam sit inutile de ijs rebus verba facere. Silere enim
est: ne tibi affectu isto similes, ipsi quoque ridiculi omnibus
meritò videamur.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ΑΕΘΥΑ omnibus moriendi conditio, & ut inquit
Horatius lib. Carm. ode 28:

Omnēs una manet nox. lib. 2. ode 3.

Omnēs eodem cogimur: omnium

Versatur vnam. — de Arte poet.

Debemus enim mori nos nos traque —

Porro quod hic fuit in precio, fit illic nullo denique ho-
nore. Huc accedit illud Horatij ode 28:

Misisti senum, ac iuvenum desentur funera: nullum

Sana caput Proserpina fugit.

Dixit

Dixit Proserpinam nullius vnquam caput fugisse, quo minus illud more suo tonderet, aut saltem tondendum curaret. Existimabant enim antiqui, eos qui morti essent proximi, à Proserpina, mortis ac vitæ arbitra, primum tonderi, & his quasi primitijs Orco initiari, nec aliter diem suum obire posse. Id autem ex Euripide, & Virgilio apertè cognoscere licet. Virg. quidem Didonis difficulter morientis causam hanc adfert:

*Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem
Abstulerat, Strygiq; caput damnauerat Orco.*

Addit Poëta Irim Proserpinæ officio fungi. Ac similiter ait Statius initio 2. Sylvarum de Glauacia iamiam perituro.

*Iam complexa manu crinem tenet infera Iuno:
id est, Proserpina. Apud Euripidem Θάνατος, siue mors
introducitur Alcestidis comam secans.*

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Aequalem omnium apud inferos esse conditionem, neminemq; praeseri mortalium: & de Achilles apud inferos pusillanimitate.

Ingentem quanquam Pelides Hectora vicit,

Martia cui semper praelia ludus erant.

Non tamen est melior timidus in Ditis auerno:

Nominis est illo gloria parua loco.

Quæ nam sunt.] Propositio per interrogationem *ἴδω-
τε μὲν μετὰ παύρησις* Audiui enim.] Ratio *ἀξιοκλή.*

Quæ si rudis.] Approbatio per comparationem. Verùm ex Pelco.] *ὡς πεποδοῖς δὲ τὸ ἀσχεποῦς.* Ex omni heroum numero.]

Exornatio ἐπιθεοπροσηπική καὶ ἑπαινον. At, ò Nestoris filii.] *ἀπικεῖται ἰδυρική.* Atqui serò.] *ἀπικεῖται ἀδύναξις.* Apud viuos enim.] *ἡλίεσσασις τὸ ἀξιοκλή.*

Sed neque vires.] Expolitio huius sententia. Adde quod.] *ἀξιοκλή.* Hæc sunt.] *Conclusio querimonie.*

At verò Achilles.] τὸ περὶ μύθον, Quando sic natura

comparatum est.] *A necessario. Vromnes cogantur.]*
Ab exemplis equalium. Cæterum aspice nos.] παρ' αὐ-
 σι. Non enim solus.] *A communi malo. En tibi Her-*
 culem.] *Gaudium est miseris sociis habere panarum. So-*
 ciorum hæc.] *Concessio. Verum haud scio.]* Correctio.
 Arbitror autem.] *ἀντιλογία. Non equidem.]* καυχ-
 σις. Silere enim.] *Fortis est σωπῆρ, φέρον &*
αὐχέων τὰ κροτά

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
 Ερμῆ

ΜΕΝΙΡΡΙ ΕΤ
 Mercurij

Erasmo Roterodamo interprete.

ΜΕΝΙΡΡΥΣ.

ΠΟΥ δὲ οἱ καλοὶ ἄσπερ,
 ἢ αἱ καλοὶ, ὧ Ερμῆ
 ξυγάγασόν μενέηλων
 ὄντα. Ερ, ὁ σκολὴ μῆρ, ὧ
 Μένιππε. πῶλὸν κατ' ἐκάνο
 αὐτὸ ἀπόδειξον, ὡς ἐπὶ τὰ
 ἄξια, ἔνθα γάνυθ' ὅ τ' ἐῖσι,
 καὶ ὁ Νάρκισσ' ὅ, καὶ Νιρέως,
 καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυρὸ καὶ
 Ελένη καὶ Λέδα, ἢ ὅλων τὰ
 ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μεν.
 ὅσα μόνον ὄρω, καὶ κρανία,
 τῶν σαρκῶν γυνά, ὅμοια
 τὰ ποτῆ. Ερ. καὶ μὲν ἐ-
 κάνά ἐστιν, ἃ πάντων οἱ ποιη-
 τὰ θαυμάζουσι τὰ ὄσα,
 εἶν' ἂν ἴσικας καταφρονῶν.
 mirantur ac celebrant, ossa scilicet quæ tu videris continere.

A^Ta ubinam formosi
 illi sunt, ac formosæ,
 Mercuri, ducito me,
 docetisq; utpote recens huc
 profectum hospitem. MER.
 Haud mihi licet per ocium,
 Menippe: quin tu isthuc ipsa
 è loco dextrorsum oculos de-
 flecte. Illic ὅ^b Hyacinthus
 est, ὅ Narcissus ille, ὅ Ni-
 reus, ὅ Achilles, ὅ Tyro,
 ὅ Helena, ὅ Leda: breui-
 ter quicquid est veterum for-
 marum. MEN. Equidem
 præter ossa nihil video cal-
 uariasq; carnibus renudatas,
 inter quæ omnia nihil sit om-
 nino discriminis. MER. Atqui hæc sunt quæ poëta cuncti

MEN,

Μὲ ὄμας τὴν Ἑλένη μοι δέ.
 ξορ, εἴ ᾧ ἄρ' ἔλα, νοίτω ἔλα.
 Ερ. τὸ τὸ κρῆνον ἢ ἑλίω
 ἔσι; Μὲ. ἔτα αἰ χίλια νῆσ
 ἔλα τὸ ἐπιηρόθησαρ ἔξ ἀπά
 σης τ' Ἐμάδ' ὄ, ἢ ἄλλοι ἐπι
 σορ Ἐμλίω τὴ ἢ Βάρβαροι,
 καὶ ἄλλοι τὴ πόλις ἀνάπαλι
 γυρόασιν, Ερ. ἀπ' ἔκ ἄλλοι,
 ὦ Μένιππε, ἴδωσαρ τὴ γυνῶς
 να. ἔφης ᾧ ἄρ' καὶ σὺ ἀντί
 σηθωρ εἶπ', ὡς ἄν' ἀμφὶ γυνῶ
 κί, πολλῶν γόνωρ ἄλλα πᾶ
 σαρ ἰπὰ καὶ τὰ ἀνθὶ ξηρα
 ὄντα, εἴ τις βλεποὶ ἀποβέδλη
 νότα τὴν βαφλὴν ἀμορφα δη
 λουότι ἀντὶ δόξῃ. ὅτι μίρ τὴ
 ἀνθὶ, ἢ ἔξ τὴν γοῖ ἄρ, κατ
 ἄισά ἔειπ'. Μὲ. ἐκοῖν ἔξ, ὦ
 Ερῆ, θαυμάσα, εἰ μὴ σὺ
 σαρ οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πρᾶγμα
 τὸς ἔρας ὀλιγοχρονίω, καὶ ῥα
 δίω ἀπανθουῶς, ποῦ ὄντῶ.
 Ερ. ὁ σχολή μοι, ὦ Μένιππε,
 συμμιλοσοφῆρ σοι. ὡς τὴ ἐ
 πιεξάμινος τόπωρ, ἔνθα ἄρ
 εἰθέλις, κῆσο ἡαταβάρωρ σὺ
 αὐτόρ' ἔξ ὁ τὸς ἄλλοις νῆ
 κρὸς ἡδὴ μετὰ ὄσμου.

ME. At Helenam saltem
 mihi commonstra : nam ipse
 quidem haud quam digno-
 scere. MER. Hæc videlicet
 caluaria, Helena est. MEN.
 Et huius scilicet ofsis gratia
 mille naues ex vniuersa Græ-
 cia actio delectu sunt imple-
 ta, tantaq; tū Græcorū tum
 Barbarorum multitudo con-
 fixit, tot vrbes sunt euersæ.
 MER. Caterū, Menippe.
 non vidisti mulierē hęc viuā;
 qđ si fecisses, forsan diceret
 tu quoq; vitio dādum nō esse
 Pro tali muliere diu to-
 lerare labores.
 Alioqui si quis flores etiā are-
 factos marcido:q; cōtēplet,
 posteaquā coloris decus abie-
 cerint deformes nimirum vi-
 deātur: at ydē donec florent,
 colorēq; obtinēt, sunt specio-
 sissimi. ME. Proinde illud iā
 demiror, Mercuri, si Græci nō
 intellexerūt sese pro re vsq;
 adeo momēanea, quāq; tam
 facillē emarcesceret, elabora-
 re. MER. Haud mihi vacat
 tecū philosophari, quare delecto loco vbi-
 cunq; velis, proster-
 nēq; temet ac recumbere: mihi iam aliæ sunt traducendæ vmbres.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a VBI'NAM formosi sunt.] *Forma bonum fragile est, & fugacissimum: nam cito pede labitur, & velut rosa arefcens perit.* b Hyacinthi.] *Hyacinthi fabula est in Dialogo Metamorphoseos & Apollinis.*

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Irridet formosos: quorum eximia pulchritudo ac species post mortem nulla est.

Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caducis:
Perdidit hæc multos, millève damna dedit.
Hanc etiam propter ceciderunt mœnia Troiæ:
Ob formam vt placeant desine velle tuam.

VBINAM formosi.] *ἐρώτησις ἀπὸ τῶν καλῶν: ἡ ἀξίωσις. Quintu isthuc.] ἀποστέξις. Illic &.] ἐπέξις. Atqui hæc sunt.] *Irriso.**

Forma bonum fragile est: quantumq; accedit ad annos, fit minor, & spacio carpitur ipsa suo.

Et huius scilicet.] *Ὀβιεστίν. Cæterum.] ὁμοίωσις. Proinde illud demiror.] ἰαύμασις πολεμική. Haud mihi vacat.] *Πραξίσιον concludit.**

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΙ ΕΤ
Chironis.

Erasmo Roterodamo interprete.

MENIPPVS.

ΗΚουσα, ὦ Χείρων, ὡς
θιὸς ἄν, ἐπιθυμίασα-
ας ἀφθανέψ. Χέ. ἀ-
ληθῆ ταύτ' ἤκασας, ὦ Μενι-
RON. *Vera nimirum sunt ista que audiuisti Menippe:*

Ε^aQuidem inaudiui
Chiron, te, deus
quum esses, tamen
optasse mortem. CHI-
RON.

πρὸς τὴν τέθνηκα, ὡς ὄρας, ἀθά=
 ναός εἰμι διωάμενος. Μέν.
 τίς δὲ σὲ ἔρωσ τοῦ θανάτου
 ἔσχες, ἀνθρώπου τις ποιοῖς
 κήματα; Χέρ. ἰρῶ πρὸς
 σὲ οὐκ ἀσάβητον ὄντα. οὐκ ἔγωγε
 εἶτι ἡδὺ ἀρπαύειν τῆς ἀθά=
 νατίας. Μέν. οὐχ ἡδὺν ἔγωγε
 ζῶντα ὄραρον τὸ φῶς; Χέρ.
 οὐκ, ὦ Μένιππε. τὸ γὰρ ἡδὺν
 ἔγωγε ποικίλον τι, καὶ οὐχ
 ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι ἐγὼ δὲ
 ζῶν ἀεὶ, καὶ ἀρπαύειν τῶν
 ὁμοίων, ἡλίου, φωτὸς, προφῆς
 αἰ ὄρα δὲ αἰ αὐτὰ, καὶ τὰ
 γιγνόμενα ἅπαντα, ἐξῆς ἑ=
 κασον, ὡσπερ ἀκολοθοῦντα,
 εἰς τὸν βατῆρον. ἐντελέθει
 γοῦν αὐτῶν. εἰ γὰρ ἔγωγε αὐτῶν
 ἀεὶ ἀπὸ καὶ ἐν ὧ μετασχῆν
 ὄλωσ, τὸ τετυπὸν ἔγωγε. Μέν.
 εἰ δὲ τις, ὦ Χέρων, τὰ ἐν
 Ἄδου δὲ πῶς φέρας, ἀφ'
 οὗ περιόμενος αὐτὰ ἴκασ;

Χέρ.

atque alijs alia per vices succederent: ^b satietas videlicet
 eorum me cepit. Neque enim in eo voluptas est sita si per=
 petuo fruaris ijsdem, sed omnino in permutando posita est,
 MENIPPVS. Probè loqueris, Chiron: caterùm hæc
 quæ apud inferos agitur vita, quinam tibi procedit,
 posteaquam ad hanc tanquam ad potiorem te contulisti?

CHIR.

pe: planeq; mortuus sum, si=
 cuti vides, quum mihi licues=
 rit immortalem esse. MEN.
 At quæ nam te mortis cupi=
 do tenebat, rei videlicet quæ
 vulgus hominum horreat:

CHIR. Dicam apud te, via=
 rum neutiquam stulium at=
 que imperium. Iam mihi
 desierat esse iucundum, im=
 mortalitate frui. MEN.

Quid? an iniucundum erat
 te viuere, lucemque tueri?

CHIR. Erat inquam, Me=
 nippe. nam quod iucundum
 vocant, id ego neutiquam
 simplex, sed varium quid=
 dam esse arbitror. Verùm
 quum ego semper viuerem,
 atque ijsdem perpetuò rebus
 vterer, sole, luce, cibo, tum
 horæ eadem recurrerent, re=
 liqua item omnia quæcunque
 contingunt in vita recipro=
 co quodam orbe redirent,

Χά. οὐκ ἀνδρῶς, ὃ Μενίππε,
ἢ γὰρ ἰσοτιμία, πάντων διμοι-
τικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὄντων
ἔχῃ τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ ἄσ-
ται, ἢ ἐν σκότῳ. ἄλλως τι οὐ-
δέ διψῆν, ὡσπερ ἄνω, οὔτε
πανῆρ δᾶ, ἀπὸ ἀντιθέας
τούτων ἀπάντων ἰσμίρ.

Μέ. ὄρα, ὃ Χείρων, μὴ πει-
πίπης σκαυτῶ, καί τις τὸ αὐτό
σοι ὁ λόγος πεισῆ Χά. πῶς
τὸ ὄφθης. Μέ. ὅτι ἂ τῶν
ἐν ὧ βίῳ τὸ ὅμοιον ἂν, καὶ
ταῦτῶν ἐγγύτῳ σοι προσκο-
ρῆς, καὶ ἰν ταῦτα ὅμοια ὄντα,
προσκορῆ ὁμοίως ἄν γένοιθῃ,
καὶ διὰ μεταβολῆν γε ζῆ-
τεῖς τινα καὶ ἰν ταῦθῳ ἐς ἀλ-
λοῦ βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνα-
τον. Χά. τί οὖν ἄν πάθοι
τις, ὃ Μενίππε; Μέ. ὅπερ οἶ-
μαι, καὶ φασί, σωτήτῶν ὄντα
ἀρίσκεισθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς
καρῶσι, καὶ μηδὲν αὐ-
τῶν ἀφορῆσον
οἰεσθί.

posse. CHIR. Quid igitur faciendum, Menippe? MEN.
Illud nimirum, uti sapiens quum sis, quemadmodum opinor,
vulgò prædicant, præsentibus rebus sis contentus, boniq;
consulas quod ad est: neque quiequam in his esse pu-
tes, quod ferri non queat.

CHIR. Haud insuauiter,
Menippe: siquidem æquali-
tas ipsa quiddam habet ad-
modum populare. Nihil au-
tem interest, virum in luce
quis agat, an in tenebris:
prater eà neque sciendum est
nobis, quemadmodum apud
superos, neque esuriendum,
sed eiusmodi rerum omnium
egentia vacamus. MEN.
Vide Chiron ne temet ipse
inuoluas, nè de eodem tibi re-
cidat oratio. CHIR.

Quamobrem isthuc ais?
MEN. Nempe si illud tibi
fastidio fuit, quòd in vita
semper vsdem similibusq; re-
bus utendum erat: quum hic
iisdem similia sint omnia,
eundem admodum parient
fastidium, ac de integro tibi
quærenda erit vitæ commu-
tatio, atque hinc quòpiam a-
liam in vitam demigrādum:
id quòd arbitror fieri non

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

• ARGUMENTVM.

HVius Menippi & Chironis facetissimi Dialogi argumentum & Chiron interrogatus à Menippo, quamobrem, cum ei immortalis esse liceret, mori maluerit, respondet, perpetuum rerum tenorem & similia omnia suo tempore vicissim recurrentia vitæ satietatem sibi peperisse. Eadem sunt omnia semper, inquit, Lucret. lib. 3. Altera pars Dialogi est præsentibus esse acquiescendum, iuxta illud *τὸ παρὸν δὲ πρῶτον* siue *δὲ τὸ νῦν*: id est, Quod adest, æqui bonique facere oportet, quo utitur Plato in Gorgia. Ne nos alienarum rerum cupiditate maceremus, inquit Erasmus noster, sed quæcunque contingit, fors eam velut optimam amplectamur. Magna enim felicitatis pars est, ut sua cuique fortuna placeat.

a **CHIRON.**] Chiron Centaurus, Saturni & Phylliræ filius, dimidia sui parte equus, reliqua homo. Fabulantur enim poëta, Saturnum, cum Phylliram Oceani filiam adama-ret, eiusque frueretur concubitu, Opis uxoris interuentu iuratum, subito in equum se conuertisse: Phylliram autem ex eo gravidam effectam, foetum peperisse, cuius anterior pars hominem, posterior equum referret, eumque Chironem nominasse, quò ubi primùm adoleuit, in sylvas sese contulit, ibique herbarum vires edoctus, in præstantissimum medicum euasit. Senex tandem effectus, (senem enim Theocritus in *Thalysia* dixit) atque vita longioris petens, à superis impetravit, ut immortalitatem, (viroque enim parente immortalis natus erat) sibi morte liceret commutare.

b **Satietas.**] Aristoteles 2. Rhetoricarum præceptionum lib. scribit, quod semper idem status perpetuè habitus, parit satietatem: varietas: inquit & vicissitudinem iucundam esse. Fit enim, inquit iuxta naturam transmutatio. Unde illud dictum est, vicissitudo rerum omnium iucunda. Id quod reperit lib. Moralium Eudem. 7.

Euripide.

Euripides in *Oreste*, μεταβολὴ πάντων γλυκὴ : id est, *Mutatio iucunda rerum est omnium.* Eodem allusit *Virg.* in *Palamone* :

Alternis dicetis, amant alterna *Camænzæ.*

Mimus : Nil iucundum, nisi quod commendat *varietas.* Item: *Bonarum* verum consuetudo pessima est. Ea rerum natura, inquit *Erasmus* nos terret, eiusmodi sensus humani fastidium, ut nihil esse possit tam suave, quod non abeat in *nauseam*, si paulò diutius vitare : nihil tam egregium, quod idem diu placere possit. *Iuvenalis* :

—voluptates commendat rarior usus.

Terent. in *Eunuch*o :

Tædet harum quotidianarum formarum.

In *Phormione* :

At enim tædet audire eam millies.

Cic. ad *Atticum* lib. 2 : Prorsus vitæ tædet, ita sunt omnia omnium miseriarum plenissima. *Varietas*, inquit *Erasmus*, tantam in omni re vim habet, ut commendatione novitatis interdum & pessima pro optimis placeant. c. Arbitror fieri non posse.] *Sibylla* apud *Maronem*, ad inferos viam *Aeneæ* non negat quidem, sed deterret à difficultate ridus, quam componit cum descensus facilitate : obliquè notans temerarium *Perithoi* & *Thesæi* conatum, qui ab inferis redire non valuerunt. Nam ab inferis reditus via, ut angusta, ita infrequens est, & rarum videt viatorem, ut quoque nos terret *Lucianus* in *Diogenis* & *Alexandri* dialogo scripsit : neque enim fas est reverri quenquam, qui semel paludem transmisserit, &c. d. Præsentibus rebus sis contentus.] *Menippus* hic nos cum *Chirone* admonet, ut quemcunque statum fors dederit, in eo latè tranquilleq; vivamus. iuxta illud : ἐπι τοῖς παρόντι τοῖς βίον ἀγ-

ώωντες, Quæ præstò sint, in hisce vitam
nectino.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Exosus Chiron præsentis munera vitæ,
Terras exoptat posse videre domos.
Esse isthic etiam fastidia multa docetur:
Vtere præsentibus non meliora sciens.

EQVIDEM inaudui.] ἀφ' ἧνος ψαλά. Vera ista.]
Asseratio. Atquæ nam te.] Investigatio cause. Di-
ca in apud te] πειρασθῆς. iam mihi desierat.] διήνορος.
Quid? an iniucundum.] Interpellatio. Erat inquam.]
Ratio primæ sententiæ. Verum cum ego.] Continuat nar-
rationem commemorando ea quæ fastidium satietatemq; viuen-
di adferre solent. Neque enim in eo.] Ratio ex loco commu-
n. Cæterum hæc.] Secunda interrogatio. Haud insua-
uiter.] Respon. s. ratio. Siquidem æqualitas.] Occu-
patio. Vide Chiron.] Hortatio. Nempe.] Ratio à mi-
nori. At de integro.] consilium eius quod fieri non potest.
Quid igitur.] Veris aliud consilium. Præsentibus sis con-
tentus.] γράμην ἀποστρέψαι.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛ ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΣΕΥ
λαοιδε, ἢ Νεκρομανθία. Necromantia.

Thoma Moro interprete.

ARGVMENTVM.

VIDETUR hoc Dialogo Lucianus illud maximè com-
mendatum voluisse, quod in fine Menippus ait à Ti-
resia in autem sibi dictum fuisse, priuatorum videlicet
hominum vitam optimam atq; turissimam esse: quod
idem Græci noto illo proverbio dicunt, τὰ λαθε βιω-
στας. Nam diuitias, potentiam, gloriam, & cetera quæ
mundus appetit, vanâ omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atque magnorum hominum ut vitam
ipsam periculosam, & pompis solennibus, item tragi-
cis quoque fabulis similem esse, ita miseros plerunq;
fortunæ exitus, quod eo decreto videtur intelligere vel-
le,

gg le,

le, quod apud inferos factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs destinantur, & animi in aëros migrare iubentur: quod & ipsam nimirum eam significationem habet, quod diuitem animi plerunque inertes, & omnis doctrinæ expertes esse soleant. Inscibitur autem Necyromantia: quasi dicas, ab inferis seu mortuis petitum responsum, quo vel maximè apparet eum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresiæ proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem dialogi personam, alter argumenti quasi quandam ὕλην indicat. Platónico more, quem maximè in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & præterea occasionem qua editum illud de diuinibus audiens, commemorat. In hac præcipui quidem loci sunt & maximè illustres, de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate, de inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vitæ humanæ cum pompa solenni, & cū fabulis Tragicorum. Occasio & exordium dialogi ab habitu & percussatione Menippi sumuntur.

MENIPPVS, PHILOIDES.

MENIPPVS.

Καὶ ἐν μέγα-
 ῑστον, πρότυ-
 λὰ δ' ἰστίαις ἰ-
 μίαις, ὡς ἀσμι-
 νόσ' ἰσάδον, ἰσ φάσ' μοσ
 δάμ. Φι. ἢ Μενίππ' οὐτός ἰσ-
 σιν, ὁ κύριος, δ' μινδρ' ἄμ' ἰσ, ἄ-
 μὴ ἐγὼ παραδλέπω Μενίππος
 ὄντος. τί δ' αὐτῷ βέλ' ἰσ τὸ ἀλ-
 λόκοσ' τὸ σχήμα ἰσ, πῆλος ἰσ
 λύρα,

Alue atriū, do-
 musq̄ vestib-
 lum meæ. Vt
 ie lubens aspi-
 cio, luci reddereus. PHI. Nō
 nam hic Menippus est, canis
 ille? Nō hercle alius, nisi ego
 forte ad Menippus omneis
 hallucinor. At quid sibi vult
 habitus huius infolētia? claua,
 lyra,

ἦδρα, καὶ κούρη; ποσειδῶν δὲ
 ὄμως ἀλώ, χῶρε, ὦ Μερπηπ.
 καὶ πόσων ἡμῶν ἀφίξαι; ποσειδῶν
 γὰρ χέρονος οὐ τίφνας ἐρπῆ
 πόλα. ΜΕΝ. Ἦνὸν νεκρῶν κού-
 ρημῶνα, καὶ σότος πόλας Λι-
 πῶν, ἴν' Ἀδης χωρὶς ὄνισαι
 θῶν. ΦΙ. Ἡράκλεις, ἐκλήθη
 Μερπηπὸς ἡμῶν ἀποθανῶν,
 καὶ ἐξ Ἰσθμῶν ἀναβῆτω.
 κρυ; ΜΕΝ. ὄνκ, ἀν' ἐτ' ἔμπροσθ
 Αἰδῆς μ' ἐδέξατο. ΦΙ. τίς δὲ
 ἡ αἴτια σοὶ τ' κούρη; καὶ ποσειδῶν
 δόξῃ τῶν ἀποθανῶν; ΜΕΝ.
 νεκρῶν μ' ἐπέρι, καὶ θράσος τ'
 νῆς πόλας. ΦΙ. πᾶσιν μα-
 κάρων ποσειδῶν, καὶ νῆς ἰ-
 τασίπρος ἀπῶν, κατὰ δὲ ἀπῶν
 τ' ἰαμβέων. τίς ἡ πόλα; τί σοὶ
 τ' κούρη ποσειδῶν ἐδέξατο; ἀ-
 νῶν τ' ἐν ἡδῆς τίς, ὅτι ἀ-
 πῶν τ' ἡδῆς. ΜΕΝ. ὦ φι-
 λότης, καὶ μὴ κατὰ γὰρ ἐς
 Αἰδῆς, ψυχῆ κούρημῶν. Οἷ.
 βίου Τηρέσια. ΦΙ. οὐτ' ὅτι,
 ἀν' ἡ ποσειδῶν. οὐ γὰρ ἀπῶν
 ἔτος ἡμῶν ἐξ Ἰσθμῶν

quem alioqui neque iucunda, neque delectabilis sit via? MEN.

Res dilecte grauis me infernas egit ad umbras,

Consulerem manes ut vatis Tiresia.

PHIL. Atqui deliras: alioqui non hoc pacto caneres

lyra, leonis exuuiæ? Adeun-
 dus tamē est. Salue, Menippe.
 Unde nobis aduenisti? diu
 est quod in vrbe te non vidi-
 mus. MEN. Adsum reuersus

mortuorum è latibulis,
 Fortibusq; tristium tene-
 brarum nigris:

Manes ubi inferi manent
 superis procul.

PHI. O Hercules: clam noua
 bis Menippus vita functus
 est, reuixitq; denuo? MEN.
 Non, sed me adhuc viuum
 recepit tartarus.

PHIL. Quæ nam causa tibi
 fuit nouæ huius atque in-
 credibilis viæ? MEN.

Iuuenta me incitauit, at-
 que audacia,

Quam pro iuuenta, haud
 paululum impotentior.

PHI. Siste, ò beate tragica,
 et ab Iambis descendens, sic
 potius simpliciter eloquere,
 quæ nam hæc vestis? quæ cau-
 sa tibi itineris inferni fuit?

MEN.

πῆς ἀνδρας φίλους. Μὲ. μὴ
 θαυμάσι, ὡς ἴταρε, νεωστὶ γὰρ
 Εὐριπίδῃ καὶ Ὀμηρῷ συγγνώ-
 μιν ὄ, ἐν οἷο δ' ὅπως ἀντιπλά-
 στω τῶν ἰσθῶν, καὶ αὐτόμα-
 τὰ μοι τὰ μέγα ἐπὶ τὸ σῶμα
 ἔρχεται. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι πῶς
 τὰ πῆρ γῆς ἔχθ. ἢ τί ποιοῦ.
 σιμὲρ ἢ πόλις; Φι. κινδύρ
 ἔδερ, ἀμ' οἶα καὶ πῆρ ἔ, ἔρ-
 πάσιον, ἰστοριῶσι, τοκογλυ-
 φῶσι, ὀβολοκατῶσι. Μέν.
 ἄθλιοι, καὶ λακοδᾶμονο. οὐ
 γὰρ ἴσασι, οἶα ἔναχθ. κτε
 κῆρται παρα τῆς κάτω, καὶ
 οἶα κεραιτόνηται τὰ ψηφίσι.
 μάλα κατὰ τῶν πλοσίων, ἀ
 μὰ τὸ Κέρβερον, ἔδρα μιν
 χανὸ τοῦ Ἰαφυγῶν αὐτοῦ.
 Φι. τί φῆς; δίδουταί τι νεῶς
 τερον τῆς κάτω περὶ τῶν ἐν-
 θάδε; Μὲ. νῦν Δία καὶ πολε-
 νὰ, ἀμ' ἔθλιος ἰσφίρεν αἰ-
 τὰ πῆς ἀπᾶσας, οὐ δε τὰ
 ἀπόρρητα ἱξαγοράων, μὴ
 καὶ τις ἡμῶς γράψῃται γρα-
 φῶ ἀσθεῖας ἐπὶ τοῦ Ραδά-
 μάνθ. Φι. κινδύρι, ὡ
 Μίνιππε, πῆς τοῦ Διός,
 fortē nos apud Rhadamantῆ impietatis accuset. PHIL. Ne-

apud amicos consarcinatis
 versibus. MEN. Ne mi-
 teris, amice, nuper enim cum
 Euripide atque Homero ver-
 satus, nescio quo pacto ver-
 sibus sic impletus sum, ut
 numeri mihi in os sua spon-
 te confluant. Verum dic
 mihi quo pacto res huma-
 nae hic se habent in terris?
 PHIL. Nihil noui: sed
 quemadmodum prius acti-
 tabant, rapiunt, peierant,
 facerantur, vsuras colli-
 gunt. MEN. O miseri,
 atque infelices. Nesciant enim
 qualia de nostris rebus nuper
 apud inferos decreta sunt,
 qualesque sorte iacti sunt in
 diuites istos calculi, quos per
 Cerberum nullo pacto pote-
 runt effugere. PHIL. Quid
 ais? Nonne aliquid apud
 inferos nostris de rebus de-
 cretum est? MEN. Per Io-
 uē, quidem multa: verum
 prodere non licet, ne quae
 qua sunt reuelare, ne quis
 Nam

μὴ φροῦσας τὸ λόγον φίλα
 ἀνδρῶν. πῶς δ' ἔδοξα σιωπᾶν
 ἱεῖς, τὰτ' ἅμα, καὶ πῶς μὲν
 μνημένον. Μὲν. χαρὶ πόνῳ
 ἐπιπέπτας τὸ πῖταγμα, καὶ οὐ
 πάντῃ ἀσφαλές, πᾶν δὲ ἀπὸ
 σὸ γι' ἐνικαζόμενον. ἔδοξε
 δὲ, τὸς πλουσίους τέττες, καὶ
 πολυρχυμάδες, καὶ τὸ χρυσίον
 κατὰ κλησὸν ὡσπερ τὴν Δα-
 νάλῳ φυλάττουσας. Φι. μὴ
 πρότερον ἄπης, ὡ γὰρ δὲ, τὰ δὲ
 δογμαίνα, ὡρίῳ ἕνεκα Διὰ.
 θῆς, ἀ μάλισ' ἀνδρῶν ἀκί-
 σαμίον. ἢ τίς αἴτια σοι τῆς
 καθόδου ἐγένετο; τίς δὲ τὸ πο-
 ρείας ἕργον; ἔθ' ἔξῃς, ἄτε
 ἔδω, ἄτε ἠκροσας παρ' αὐτοῖς.
 ἄκτος γὰρ δὲ, φιλόδοξον ὄν-
 τα σέ. μὴ δὲ τὸν ἀξίον θείας
 ἢ ἀποῦς παραπίπῃ. Μὲν.
 ἴπουρρηγίον καὶ ταῦτά σοι.
 τί δ' ἄρ' ἀμ καὶ πάθει τις, ὅπο-
 τε φίλ' ἀνὴρ βιάσῃτο; καὶ
 δὲ πρῶτά σοι δίδμι τὴν γυν-
 μίῳ τὴν ἑμὴν, καὶ ὅθι ἄρ'
 μὴ βίῳ πῶς τὴν κατὰ βασιρ.
 ἐγὼ δ' ἄρ' εἰ μὴ ἐν ποσσὶν λῶ,
 ἀκροῶν Ομηρῶν ἢ Ἡοιδῶν, πο-
 κίμης ἢ σάσας ἀνιχνυμένων,
 σοδὸν σeditiones ac bella canentes; non semideorum modo,

Nam apud hominem tacen-
 di gnarum, & initiatū præ-
 terea sacris, edisseres. ME.
 Dura profecto iubes, & neu-
 tiquam tuta: verum tui gras-
 tia tamen audendum est. De-
 cretum est ergo, diuites istos
 ac pecuniosos aurū tanquam
 Danaēn seruantes abstrusum.
 PHI. Ne prius, o beate, quæ
 sunt decreta dixeris, quam
 ea percurras omnia que abs-
 te audire libentissimè velime
 quæ videlicet descensus cau-
 sa fuerit, quis iuueris dux:
 deinde ex ordine & quæ illic
 videris, & quæ audieris om-
 nia. Verisimile est enim te,
 quum res pulchras videndi
 curiosus sis, eorum quæ visu
 aut auditu digna videban-
 tur nihil omnino prætermi-
 sissè. ME. Parendum etiam
 in his tibi est. Nam quid fas
 cias urgente amico? Ac pri-
 mum sanè tibi expediam quæ
 res animū meum ad hūc de-
 scensum impulerit. Ego igitur
 quum adhuc puer essem,
 c audireq; Homerū atq; He-
 sed

οὐ μόνον τῶν ἡμιθῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡδὴ τῶν θῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν, καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ διπλάσιαι, καὶ πατέρων ἐξελάσεις, καὶ ἀδελφῶν γάμους, πάντα ταῦτα ἡγούμην εἶναι καλὰ, καὶ οὐ παρέρως ἰκινούμην πρὸς αὐτὰ. ἐπεὶ δὲ ἄρ' αὐδρας τελέην ἡρξάμην, πάντων αὐτῶν ἐνταῦθα ἠκούον τῶν νόμων, τὰναντία τοῖς ποιηταῖς κλειδόντων, μήτε μοι γούην, μήτε σοσιάσων, μήτε ἀρπάσων. ἐν μεγάλοις οὖν καθέστηκα ἀμφιβολία, οὐκ εἰδὼς ὅτι χρυσάμην ἱμαίνω. οὔτε γὰρ τοὺς θεοὺς ἄρ' ὡς ἡγέμην μοιχάσαι, καὶ σοσιάσαι πρὸς ἀπλόους, ἢ μὴ ὡς πρὸς κλειδῶν τούτων ἰγίνωσκον. οὐτ' ἄρ' οὐ τοὺς νομοθέτας τὰναντία τοῖς ποιηταῖς, ἢ μὴ νομοθετοῦν ἐπὶ ἀντιθέτοις. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, ἰδοὺ μοι ἐλθούσα παρὰ τοὺς κλειδόμενους τούτους φιλοσόφους, ἐρχομένη τε ἑμαυτὸν, καὶ διηθλίωα αὐτῶν χρῆσθαι μοι ὅτι βούλοιντο, καὶ τίνα ὀδοῦν

sed ipsorum etiam deorum adulteria quoque, violentias, rapinas, supplicia, patrum expulsionem, & fratrum & sororum nuptias: hac mererè omnia bona pulchra putabam, & studiose erga ea afficiebar. Postquam verò in virilem iam ætatem peruenirem, hic leges rursus iubentes audio potius apprimè contraria: neque videlicet adulteria committere, neque seditiones mouere, neque rapinas exercere. Hic igitur hæsitabundus cōfuiti, incertus omnino quomodo pacto gererem. Neque enim deos vnquam putavi moechaturos, aut seditiones inuicem fuisse moturos, nisi de his rebus perinde ac bonis iudicassent. Neque rursus legumlatores his aduersa iussuros, nisi id conducere existimarent. Quoniam igitur in dubio eram, visum est mihi philosophos istos adire, atque his me in manus dedere, rogareque uti me utcumque liberet viderentur,

vita q.

ἄλλ' ἀπολλύει καὶ βροχίαν ἵκος
 δ' ἔξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν
 δὴ φρονῶν, προσέειπ' αὐτοῖς.
 ἐλευθέρα δ' ἔμασθ' ἰσχυρῶς
 τό, φασί, τὸ πῦρ ἐν τοῦ κα-
 πνοῦ βιαζόμενον. παρὰ γὰρ
 δὴ τούτοις μάλιστα εἴνεσκον
 ἰρισκοπῶν πλὴν ἄγνοιαν, καὶ
 πλὴν ἀπορίας πλείονα. ὅσπερ
 μοι τάχις χυσοῦ ἀπέδει-
 ξαν οὔτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν
 βίον, ἀμείλα δ' μὲν αὐτῶν
 παρήνδ' τὸ πᾶν ἠδιδόα, καὶ
 μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς με-
 τίονα, τοῦτο γὰρ εἶν' τὸ εὖ-
 δαιμον. ὃ δὲ τις ἔμπαλιμ,
 πονεῖν τὰ πάντα, καὶ μοχθεῖν,
 καὶ τὸ σῶμα κατανεγκάσειμ,
 ἔνπν' ἴα καὶ ἀχμῶν' ἴα. καὶ
 πᾶσι διασπασιῶτα, καὶ λοι-
 πορδ' ἔμνον, σωχὲς ἐπιβῆα
 ψυχῶν τὰ πάνδημα ἱκῶνα
 τοῦ Ἡσιόδου περὶ τ' ἀρετῆς ἔ-
 πη, καὶ τὸν ἰδρωτᾶ, καὶ πλὴν ἐς
 πὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν. ὅλη-
 δ' ἔκαστα φρονεῖν χρημάτων
 παρεκκλίβη, καὶ ἀδιδόρορον
 οἰεῖσθαι πλὴν κτήσιρ' αὐτῶν.
 ὃ δὲ τις αὖ πάνηρ, ἀγαθὸν
 εἶναι

tionem indifferentem putare.

viteq; viam aliquam sim-
 plicem ac certam ostende-
 rent. Hæc igitur mecum
 reputans, ad eos venio, im-
 prudens profectò, quòd
 me ex fumo (ut aiunt) in
 flammam conijcerem. A-
 pud enim hos maximè dili-
 genter obseruans, summam
 reperi ignorantiam, omnia-
 que magis incerta, adeò ut
 præ his illicò mihi vel idio-
 tarum vita iam aurea vide-
 retur. Alius etenim soli me
 iussit voluptati studere, at-
 que ad eum scopum vniuersi
 sum vitæ cursum dirigere:
 in eo ipsam sitam esse felici-
 tatem. Alius rursus omni-
 no laborare corpusq; sui,
 vigilijs ac squalore subige-
 re, miserè semper affectum,
 contumelijsq; obnoxium
 assidè, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebria illa de vir-
 tute carmina, & sudorem
 videlicet, & accliuem in
 verticem montis ascensum.
 Alius contemnere iubet pe-
 cunias, earumq; posses-
 sionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas
 etiam

εἶναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν
 ἀπιφαίντο. περὶ μὲν γὰρ
 τοῦ κοσμοῦ τί καὶ καὶ λέγαν;
 ὅς γε ιδέας καὶ ἀσώματα, καὶ
 ἀτόμους καὶ κενὰ, καὶ τοιδίῳ
 τινα ὄχλον ὀνομάτων ὄση-
 μίαι παρ' αὐτ' ἕκαστον ἔσαν·
 ἴσην, καὶ τὸ πάλιν διαῶν
 ἀποπέλατον, ὅτι περὶ τῶν
 ἐναντιωτάτων ἕκαστος αὐτῶν
 λέγων, σφόδρα ἐκώπυλλας καὶ
 κωιδανὸς λόγους ἐποιεῖτο, ὅς
 σε μὴ ἔω θερμὸν τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα λέγουσι, μὴ ἔω ψυ-
 χρὸν, ἀλλ' ἕνα ἔχον καὶ
 ταῦτα, εἰδότες σαφῶς ὡς οὐκ
 ἄν ποτε θερμὸν τι εἴη καὶ ψυ-
 χρὸν ἐν ταῦτ' ἑνὶ ᾧ. ἀτι-
 χνῶς δ' ἐν ἵπαρχον τοῖς πυσάε-
 ζσοιτέλοισ ὁμοιον, ἄρτι μὲν
 ἐπιπύων, ἄρτι δὲ ἀνανάων
 ἔμπαλι. ἔτι δὲ κομῶν ἔβει-
 κένων ἀτοπώτερον, τὸς γὰρ
 αὐτὸς τοῦτους ἐνεσχον ἐπι-
 τηρῶν, ἐναντιώτατα τοῖς αὐ-
 τῶν λόγοις ἐπιτηδύουσας.
 τὸς γοῦν καταφρονῶν πα-
 ρανούτας ἡχημάτων, ἐβρωον
 ἀπ' ἑ

etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo verò quid dis-
 cam: de quo ideas, incorpo-
 reas substantias, atomos, et
 inane, ac talem quandam pu-
 gnantium inuicem nominum
 turbam indies audiebam: et
 quod absurdorum omnium
 maxime fuit absurdum, de
 contrarijs vnusquisque quum
 diceret, inuincibiles admo-
 dum rationes ac persuasibi-
 les afferebat: vt nec ei qui
 celidum, nec ei qui frigidum
 idem prorsus esse contendere-
 rent, contrà quicquam hisce-
 re poterim: atque id, quum
 tamen manifestè cognosce-
 rem, fieri nunquam posse
 vt eadem res calida simul
 frigidaque sit. Prorsum igitur
 tale quiddam mihi acci-
 debat, quale solet dormitans
 tibus, vt interdum capite an-
 nuerem, interdum contrà
 abnuerem. Præterea quod
 multò erat istis absurdius,
 vitam eorum diligenter ob-
 seruans, comperi eam cum
 ipsorum verbis præceptisque sum-
 mopere pugnare. Eos enim
 quispernamdam censebant pecuniam,
 auidissimè conspe-
 xi colli-

ἀπρίξ' ἐχομένης αὐτῶν, καὶ περὶ
 ῥιτόπων ἀσπερομένης, καὶ
 ἐπιμιθεῖσα ἀδούνας, καὶ
 πάντα ἕνεκα τῶν ἰσομέ-
 νοῦτας. τίς τε τῶν δόξαν ἀ-
 ποβαλλομένων, αὐτῆς ἕνεκα
 πάντα ἐπιγυδούτας, ἡδου-
 νῆς τε αὐτῶν ἀπαρτίας κα-
 τηγοροῦτας, ἰδία δὲ μόνῃ
 ταύτῃ πεσορτυμένης. σφαι-
 ρὰς οὐδὲ καὶ ταύτης τῆς ἐπι-
 δῶ, ἔτι μάλλον ἐδοχεῖρα-
 νομ, ἡρέμα παραμυθόμεν
 ἰμαῖδον, ὅτι μὴ τὰ πομπῶν,
 καὶ θῶν, καὶ σφόδρα ἐπιου-
 νῆς ἀσπερομένηων ἀνοῦτ
 τί ἄμι, καὶ τάλιθις ἔτι ἀ-
 γνοῶν περὶ ἰσομῶν, καὶ μοι
 πόσι ἀγγυνοῦτι τούτων
 ἕνεκα, ἔδοξεν ἐς Βαβυλῶνα
 ἐλθούσα, διηβλήαι τιν
 μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθη-
 τῶν, καὶ ἀσπιδόχου. ἡκούον δὲ
 αὐτῆς ἐπεδῶς τε καὶ τελε-
 τῶν τισιν ἀνοίξαντι ἔσδου-
 τὰς πύλας, καὶ κατὰ γὰρ ὄν
 ἔν Βούλῳ τῷ ἀσφαλῶς, καὶ
 ὄπισθ' αὐτῆς ἀναπέμψαν.
 αἰσῶν

⊕ quem libuerit, illuc tuō deducere, ac rursus inde reducere.

88 5 Optimè

xi colligendis diuinijs inha-
 re, de fœnore litigantes, pro
 mercede docentes : omnia
 denique nummorum gratia
 tolerantes. Si verò qui glo-
 riam verbis aspernabantur,
 omnem vitæ suæ rationem
 in gloriam referebant. Vo-
 luptatem rursus omnes fer-
 mè palàm incessebant, clan-
 culum verò ad eam solam
 libenter confluebant. Ero-
 go hac quoque spe frustra-
 tus, magis adhuc agrè mo-
 lestèque tuli. Aliquantulum
 tamen inde memet consolab-
 ar, quòd unà cum multis
 ⊕ sapientibus ⊕ celebra-
 rimis viris ipse insipientisque
 essem, atq; verè adhuc igna-
 rus oberrarem. † Peruigi-
 lanti mihi tandem, atq; hisce
 de rebus mecū cogitanti, ves-
 nit in mentem, ut Babylo-
 nem profectus, magorū ali-
 quem ex Zoroastri discipu-
 lis ac successoribus conueni-
 rem. Audieram siquidem eos
 inferni portas carnib. qui-
 busdam ac mysterijs aperire,

δαιμονοῦ ἀγέμω ἕνα πα-
 ρά τιν' ὅ τόνον διαπραξά-
 μωρ τὴν καταβάσιμ, ἐλ-
 θούσα παρὰ Τερσίαν τὸν
 Βοιότιον, μαθῆν παρ' αὐ-
 τῷ, ἅτε μάντικας καὶ ὁφού, τίς
 δαίμων ὁ αἶψ' ὅ βί' ὅ, καὶ ὅρ
 ἄν τις ἔλοιτο, ἢ φρονῶν. καὶ
 δὴ ἀναπηδῶσας, ὡς ἔχον τά-
 χους, ἔτανον ὀνό βαδυλῶ-
 ν' ἔλθων δὲ συγγινομαίτι-
 νι τῶν Χαλδαίων ὁφῶ ἀν-
 φη, καὶ θεοπιστῶ τὴν τέχνην,
 ποτιῶ μὲν τὴν λόμυλ, ἠλαρον
 δὲ μάλα σεμνὸν καθάμινο,
 τῶνομα δὲ λῶ αὐτῷ Μιθρο-
 βαρζάνης. Λυθῆς δὲ καὶ κα-
 θικτοῦσας, μόλις ἔτρυχον
 παρ' αὐτοῦ, ἰφ' ὅτω βούλοι-
 το μισθῶ καθυγῆσαοτά μοι
 τῆς ὁδοῦ, παραλαβὼν δὲ
 με ὁ ἀνὴρ, πρῶτα μὲν ἡμέ-
 ρας ἑννέα καὶ ἕκκοσιρ ἅμα τῇ
 σελήνῃ ἀρξάμην' ὅ, ἔλουε,
 κατὰ γωνίῃ τὸν Εὐφράτην,
 ἔωθον πρὸς ἀνατέμνουσάν τὸν
 ἄλιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν
 ἐπιλέγων, ἢς οὐ σφόδρα κα-
 τήκουρον. ὡσπερ γὰρ οἱ φῶ-

101

gum musitans, quæ nō admodum exaudiebam. Nam (quod in
 certamine

Optimè ergo me facturum
 putavi, si cum horum quo-
 pid de descensu paciscēs^h Ti-
 restiam Bæotium consulerē,
 ab eoq̄ perdiscerem (quippe
 qui vates fuerit & sapiens)
 quæ vita sit optima, quàm-
 que sapientissimus quisque
 potissimum elegerit. Ac sta-
 tim quidem exiliens quàm
 poteram celerrimè Babylo-
 nem versus rectà contendī.
 Quò quum venio, diuersor
 apud Chaldeorum quendam
 hominem ceriè sapientem,
 atque arte mirabilem, comq̄
 quidem canum, admodum-
 que promissa barba vencia-
 bilem. Nomen autem illi
 fuit Mithrobarzanes. Orans
 igitur obsecransq̄ vix exo-
 ravi, ut quavis mercede vela-
 let, in illam me viam dedu-
 ceret. Ac tandem homo me
 suscipiens, primùm quidem
 dies nouem ac viginti cùm
 Luna simul incipiens abluit
 ad Euphratem, manè Solem
 orientem versus perducens,
 ac sermonem quempiam lon-

λοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κερύ-
 κων, ἐπιτροχόριτι καὶ ἀσφα-
 ρίδι ἐφ' ἑγγύ. πάλιν ἀπ' ἰώ-
 καί γε τινὰς ἐπιπαλιόθου δαί-
 μονας. μετὰ γούτων τῶν ἐπι-
 στήδων, πρὸς ἄρ' μου πρὸς τὸ
 πρόσωπον ἀκρίβους, ἐπανήκα
 πάλιν, ἔδυνα τῶν ἀπαν-
 τάντων προσδρόμων. καὶ οὐ
 τία μὲν ἑμῶν, τὰ ἀκρόθρυα.
 ποτὸν δὲ, γάλα, καὶ μελί-
 κρατον, καὶ τὸ ὄν Χοάσπου
 ἕδωρ. ἀνὰ δὲ πάλιν ἐπὶ
 τῆς πόας. ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἔχει
 τῆς πεδωκίνας, περὶ με-
 ἔς ὑψίας, ἐπὶ τῶν Τηγετα
 ποταμῶν ἀγαθῶν, ἐκάλυψε
 τί με, καὶ ἀπέμαξε, καὶ πε-
 εἰχνησὶ διαδὶ καὶ οὐκ ἔστι, καὶ
 ἔκτοισι πλείουσιν, ἅμα καὶ τῶν
 ἐπὶ δὲ ἐκάλυψε ἑκόντων.
 Ἐς. ἄτα ὄνομ' με κατὰ μα-
 γισσας, καὶ περικλήθην, ἵνα
 μὴ βλαπτοίμην ἐπὶ τῶν φαν-
 τασμάτων, ἐπανάγεις τῶν
 οἰκίαν, ὡς ἔχον, ἀναποδίξον.
 Ἰα. καὶ τὸ νοῖόν μου, ἀμφὶ πλῶν
 ἔχον. αὐτὸς δὲ οὐκ μαγικῶ
 τιν'

certamine præcones me-
 pii solent) volubile quids
 dam atque incertum pro-
 ferebat, nisi quid quof-
 dam visus est invocare dæ-
 mones. Post illam igitur
 incantationem ter mihi in
 vultum spuens, deducit
 rursus, oculos nusquam in
 obvium quemquam defle-
 tens. Et cibus quidem no-
 bis glandes erant, potus
 autem lac atque mulsu, &
 Choaspi lymphæ. lectus
 verò in herba sub dio fuit.
 Ac postquam iam præpa-
 ratî satis hac diæta sumus,
 medio noctis silentio ad
 Tigridem me fluvium du-
 cens, purgavit simul, at-
 que absternit, i facieque lu-
 stravit ac squilla, tum plus
 ribus itidem alijs: & mas-
 gicum simul illud carmen
 submurmurans, deinde to-
 tum me iam incantans, ac
 ne à spectris læderer, cir-
 cumiens, reducit domum,
 ita ut eram, recipocan-
 tem. Ac reliqua noctis par-
 te navigationi nos præparavimus. Ipse igitur magicam
 quandam

τιν' ἴδω σολῶν, τὰ ποικῶν
 ἰοικῶν τῆ Μυθικῆ. ἰμὲ δ' ἑ-
 τοιοῖσι φέρωρ, ἰνὸσπῶσθ' ὡ-
 πῖλα, καὶ τῆ πικρῆ, καὶ πῆ-
 σίτι τῆ λύρα. καὶ παρικλάου-
 ζετο, λῦ τις ἔριταί τε τῶο-
 μα, Μηνίπορ ἰδῶ μὴ λῆσθ, ἢ
 Ηρακλῆα δ', ἢ Ὀδυσσεῖα, ἢ
 Ὀρφέα. Φιλ. ὡς δὴ τὶ ζῶτο,
 ὃ Μένιπτε; ὃ γὰρ σὺνίμι τῶν
 αἰτίαν ὄτι τὸ σχῆμα[σ], ὅτι
 τῶν ὀνομάτων. Μέν. καὶ μὴδ
 πρόδιόρ γι τῶζ, καὶ ὃ παρ-
 τελῶς ἀπόρρητον. ἰτὲ γὰρ
 οὔτοι πῆ ἑμῶν [σὺν] ἴδω, ἰς Α-
 δῦ λατῆ ληλῶθε[σ], ἰγῆτο, εἰ
 μὴ ἀπικλάσθ' ὡτοῖς, ῥῶδῆος
 ἄρ τῶν ῥ' Αἰακῶ φρερῶν εἰ-
 λαθῆν, ἢ ἀκωλῶτος παρῆ-
 θῆν, ἢ τε σωηθῆσθ' ὀρ, τρα-
 γικῶς μάλα παραπιπέμε-
 νορ ἰπὲ τὸ σχῆμα[σ]. ἢ δὲ δ'
 οὐδ' ἴπ' ἑρανορ ἡμῆρα, ἢ λα-
 τῆ ληθῶσιν ἐπὶ τὸν ποταμόν,
 περὶ ἀναγωγῆν ἰγινόμεθα.
 παρασκόασο Α' αὐτῶ ἢ σκά-
 φ[σ], καὶ ἰερεῖα, ἢ μὴ λῆρα[σ]
 καὶ ἄλλα ὅσα πῆς τῶν τῆ-
 τῶν χρίσιμα. ἰμβαλόφθοι οὔρ
 ἄπαντα

buscunque opus erant. Hæc postquam ergo quæ prom-
 pta

ἅπαντα τὰ παρισκαοσμή-
 να, ἕτα δὴ καὶ αὐτοὶ βαίνο-
 μιν ἀχνύμενοι, βαλεῖν καὶ ἅ-
 λαντι χροῖσθαι. καὶ μίξι-
 μόν τινα ὅτι φερόμεθα ἐν ὄ-
 ποσάμῳ, ἕτα δ' ἐπιπλεῖσαι
 ἄρῃς τὸ ἔδος, καὶ τὴν λίμνην
 ἐς τὸ Ἐυφράτης ἀφανίσαι.
 περιωθεῖσθαι δὲ καὶ τὸν πλῆ-
 θρον, καὶ ἐκείνην ἐν ἀντιόχῳ, ἐς
 τὸ ἀπὸ βάρβαρον (ἡ γὰρ τὸ Ἰνδοῦ
 βαρβάρων) βόθρον τε ἀρξά-
 μεθα, καὶ τὰ μὴ ἀποξείσθαι,
 καὶ τὸ ἅμα περὶ τὸν βόθρον
 ἐσπέσαι. ὃ δὲ μάγος ἐν ὄψε-
 τῷ δῖα λαομύθη ἔχων,
 ἐκ τῆς ὑπερμαχῆς τῆς φωνῆς, παρ-
 μένθαι δὲ, ὡς οἷός τε τὸν ἀνα-
 κρατῶν, δαίμονας τε ὁμοῦ
 πάντας ἐπιβοᾶτο, καὶ Πουάδας,
 καὶ Ερινύδας, καὶ νυχιαρῆς ἑκά-
 πτω, καὶ ἅπαντ' Ἐπισηφό-
 νων, παραμυθῶν ἅμα βαρ-
 βαρικά τινὰ καὶ ἄσημα ὄνομα-
 τα, καὶ πολυσύλλαβα. ὡς
 οὖν δὲ πᾶσι ἐπέειπε τὸ δῖα
 φεῖ ἀνερρήγνυτο. καὶ ἡ ὕ-
 λαχὲ ὅτι Κερβέρου πόρρωθεν
 ἤκούετο, καὶ τὸ πρᾶγμα ἰσχυ-
 ράτη φεῖ

praerant, imposuimus, tum
 nos quoque

Ingređimur tristes lacry-
 misq; implentur obortis.

Atq; aliquantisper quidem in
 fluio ferimur: deinde in syla-
 uam delati sumus, ac lacum
 quendam, in quē Euphrates
 conditur. Tum hoc quoque
 transmissio, in regione quan-
 dam peruenimus solam, syla-
 uosam, atq; opacam: in quam
 descendentes) praebat enim
 Mithrobarzanes) & puteū
 effodimus, & oves iugula-
 mus, & foueā sanguine con-
 spergimus. At magus interim
 accensam facem tenēs, haud
 ampliūs iam summisso mur-
 mure, sed voce quā poterat
 maxima clamitans, daemones
 simul omnes conuocat, Pe-
 nas, Erinnyes, Hecatem no-
 eturnam, excelsamq; Proser-
 pinam: simulq; polysyllaba
 quaedā nomina barbara, atq;
 ignota commiscet. Statim er-
 go tremere omnia, & rimas
 ex carmine solum ducere, ac
 porrō Cerberi latratus audiri:
 & iam res planē tristis ac
 maesta

κάτηρθε λῷ, καὶ σκυθραπόρ.
 Εὐδασον δ' ἑπινερθον ἀναξ
 ἑνέρον Αἰδωνός. λατιφαί=
 νει γὰρ ἡδὴ τὰ πλάσα, καὶ ἡ λίμ
 νη, καὶ ὁ Πυριφλεγέθων, καὶ ὁ
 Πλούτωνος τὰ βασίλεια. λα
 τελοῦτος δ' ὄμως ἦν ἡ χά=
 σματος, ἢ ἢ Ραδάμανθυῖο ἑνε
 ροῦν, τινεῖσι τα μικρῶ δάμ
 ἰαὸ ἡ δίος. ὁ δὲ Κέρβερος ἕνε
 λάκτισε μὲν τῷ, καὶ παρὰ κινῆ=
 σι ταχὺ δὲ με κρέσαστος πῶ
 λύρα, παραρῆμα ἐποιούθη
 ἰαὸ τῷ μέλως. ἰπεί δὲ πῶ
 λήνιω ἡλθον, μικρῶ ἢ δὲ
 ἑπικρατοῦν. λῷ γὰρ ἡδὴ πλῆ=
 ροῦ τὸ πορθμῖον, καὶ οἰμωγῆς
 ἀνάπλορ. πρῶματιαι ἢ πάντες
 ἴσοι ἐπέπλορ, ὁ μὲν τὸ σκέλθ,
 ὁ δὲ πῶ λεφαλλῶ, ὁ δὲ ἄλλο τι
 σουτεπριμυθῶ, ἑμοὶ δοκῶν
 ἑν τῷ πῶ λήνιω παρόντος.
 ὄμως δὲ οἷω ὁ βέλτις ὁ Χά
 ρων, ἰος ἄδρ πῶ λήνιω, οἰη
 θῆς με τὸν Ἡρακλῆα ἑν, ἰσι
 δέξατό με, καὶ διεπόρθμωσθε
 τα ἄσμενθ, καὶ ἀρβῆσαι διεσῶ
 μαινε πῶ ἀπρῶπορ. ἰπεί δὲ ἡ
 μὲν ἑν τῷ σκέλθ, πρῶμα μὲν ὁ

Μιθρο=

tam. Sed quoniam iam eram in tenebris, præcedit quidem

Mithro.

masta fuit, Umbrarum
 at timuit rex imis sedibus

Orcus. Ac proinus quis
 dem inferorū patebant ple-
 raq; lacus Pyriphlegethon;
 ac Plutonis regia. Tum per
 illum descendētes hiatū Rha-
 damanithum propemodum
 metu reperimus extinctum.

Ac Cerberus primū quidē
 latrabat, commouitq;
 sese: at quum ego byram ces-
 terrimē correpiā pulsassem,
 cantu statim sopitus obdora-
 mit. deinde posteaquam ad
 lacum venimus, tranare ferē
 nō licuit. Iam enim onustum
 erat nauigium, et ciulatu
 certē plēnū. Vulnerati quip-
 pe in eo nauigabant omnes,
 hic femur, ille caput, alius
 alio quopiam membro lu-
 xatus: vsque ad eō, ut mihi
 certē ex bello quopiam ad e-
 se viderentur. At optimus
 Charon quum leonis videret
 exuuias, esse me ratus Hercu-
 lem, recepit, transque vexit
 libens: tum excunibus quo-
 que nobis monstrauit femi-

Μιθροβαρζάνης, ὑπόμυθός ἐστι
 ἐν δὲ λατόπιον ἐχόμενον αὐτῷ,
 ἕως πρὸς λεμῶνα μέγιστον ἀ-
 φηνήματα, ὡς ἀσφοδέλο λα-
 τάφυλον. Ἰνδα δὲ πικρῆ.
 τοῦτο ἡμᾶς περιγίναται τῶν νε-
 κρωῶν οὐκίαι. κατ' ὄλιγον δὲ
 περὶ ὧν, παραγγόμεθα πρὸς
 τὸ Ἔ Μινω δινάσιον. ἐτύγ-
 χαν δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνῳ τινὸς
 ὑψηλῷ καθήμενος, παραση-
 κασαρ δὲ αὐτῷ Ποινὰ καὶ ἀ-
 νάστρον, καὶ Εὐανύον. ἐπέ-
 ρωθον δὲ προσήγοντο ποιοί-
 τινος ἐφεξῆς, ἀπόστα μακρῶ
 διδραχμοί, ἐπέγοντο δὲ ἕνα
 μοιχοὶ καὶ πορνόδοκοί, καὶ
 τελευτῶν καὶ λόλακον καὶ συ-
 κοφάντα, καὶ τοιούτ' ὅμιλον
 τῶν πάντων ἐκόντων ἐπὶ
 βίῳ. χαρὶς δὲ οἱ τε πλείστοι καὶ
 τοκογλύφοι πρόσθετα, ὡχοί
 καὶ πηγαστρον καὶ ποδαγροί,
 ἡλοῖον ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἡ-
 ρακα στατάλων ἐπιπέμ-
 νος. ἐπεὶ ὅτι δὲ ἡμᾶς, ἐρω-
 μέν τι τὰ γινόμενα, καὶ ἡ-
 πόρην τῶν ἀπλογομένων.
 κατηγόρων δὲ αὐτῶν ἡανοί-
 τινος

spicimus, & quæ dicuntur auscultamus. ^m Accusant aut̄ noui
 quidam

Mithrobarzanes, ego autem
 à tergo continuus illi comes
 adhaereo, quoad in pratum
 quoddam venimus maxi-
 mum, ^l asphodelo consitum,
 ubi circumfusa undique mor-
 tuorum stridula nos sequun-
 tur umbrae. Tum paulò pro-
 cedentes longius, ad ipsum
 Minois tribunal accessimus.
 Erat ipse quidem in folio
 forè quoddam sublimi se-
 dens: astabant autem illi
 Pœnæ, Tortores, mali Ge-
 nij, Furia. Ex altera par-
 te plurimi quidam adducti
 sunt ex ordine, longa su-
 ne vincti. dicebantur autem
 adulteri, lenones, mæchi, hos-
 micidæ, adulatores, syco-
 phantæ, ac talis hominum
 turba quiduis in vita parvan-
 titium. Seorsum autem diuites
 ac feneratores prodibāt,
 pallidi, venetricosi, ac por-
 dagrici, quorum quisque tra-
 be vinctus erat, ferri pons
 dere duorum talentorum
 imposito. Nos igitur astan-
 tes, & quæ sunt omnia cons-

τινῶν ἢ παραδόξοι ῥήτορες.
 Φιλ. τίνες οὗτοι, πῆς Διός;
 μὴ γὰρ δυνήσῃς καὶ τοῦτο ἀ-
 πῆρ. Μένιπ. οἶδά σου ταυ-
 τασὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀ-
 ποτιλουμένας σκιάς ἀπὸ τῶν
 σώματων; Φιλ. πάνυ μὲν ὄν.
 Μένιπ. αὐτὰ τοίνυν, ἵσα δ' ἄν
 ἀρθάνωμεν, κατηγοροῦσὶ τε,
 καὶ καταμαρτυροῦσὶ, καὶ δι-
 κῶν ἔχουσιν τὰ πηραγμένα ἡμῶν
 παρὰ τὸ βίον, ἢ σφόδρα τινὲς
 αὐτῶν ἀξιόπιστοι δοκῶσιν, ἅ-
 τε αἰσιώδῃ, καὶ μηδ' ἵποτι
 ἀφιστάμεναι τῶν σώματων. ὁ
 δ' ὄν Μινωεῖ ἐπιμιλλῶς ἕξετά-
 ζων, ἀπὸ τε μιν ἕκασον ἰεῖ τὸ
 τῶν ἀσίδων χῶρον, διελύ-
 θησεν ἡμῶν ἀξίαν τ' ἑτερον
 μιν μιν, καὶ μάστιγι κένων
 ἕκαστον, τῶν ἐνὶ πλοῖοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τετυφωμένων,
 καὶ μονοουχί καὶ προσκυῖ-
 θαι περιβρόντων, τὴν τε ὀλι-
 γοχρόνιον ἀλαστον αὐτῶν,
 καὶ τὴν ὑπεροψίαν μουσική-
 ῶν, καὶ ὅτι μὴ ἐμὲ μὲν ὡς
 θνητοὶ τε ὄντων αὐτοῖ, ἢ θνη-
 τῶν ἀγαθῶν τετυχηκότων.
 fastiumque detestatus, quippe qui non meminissent, morta-
 les ipsi quum sint, sese bona quoque mortalia consequuntos.

quidam atque admirabiles
 rhetores. PHIL. Quinam
 ergo hi per louem sunt? Ac
 ne isthuc quidem te pigeat
 dicere. MENIP. Umbras-
 ne unquam istas nosti, quas
 opposita Soli reddunt cor-
 pora? PHIL. Quid nisi?
 MENIP. Ha nos igitur
 quum primū functi vita
 sumus, accusant, testantur,
 atque redarguunt quicquid
 in vita peccauimus. Et sa-
 nē quaedam ex his dignē ad-
 modum fide videntur, vis
 potē nobiscum versata sem-
 per, nostrisq; nusquam di-
 gressis corporibus. Minos
 igitur curiosē quemlibet ea
 xaminans, impiorum rele-
 gabat in cœtum, pœnas i-
 bi sceleribus suis dignas luiturum. In hos præcipuē
 tamen incenditur, quos o-
 pes, dum viuere, ac di-
 gnitates inflauerant, quib;
 adorari sese ferē expecta-
 bant: nimirum breui pe-
 rituram eorum superbiam,
 At

οἱ δὲ ἀφροσύμφοι τὰ λαμ-
 πρὰ κἄνα πάντα, πλείους
 λίγω καὶ γῆν καὶ δαυαείας,
 γυμνοὶ κάτω νηρωκότες πα-
 ρασήκισαυ, ὡσπερ τινα ὄνα-
 ρου ἀναπυμπαζόμενοι πλὴν
 παρ' ἡμῶν ἐν δουμοσίαν. ὡς
 ἔγωγε ταῦθ' ὄρωμ' ἐπιρέχου-
 ρον καὶ ἂ τινα γναίσομαι
 αὐτῶν, προσίαν ἀρῆσιν καὶ
 πῶς, ἐπιμίμνησκον. οἱ δὲ τὴν
 παρὰ τὸν βίον, καὶ ἡλικίαν
 ἐφύσατο, λῦκα ποιοὶ μὴ
 ἔσθην ἐπὶ τῶν συνάνων πα-
 ρασήκισαυ, πλὴν πρόσδορον αὐ-
 τῶν σπειμύροντες, ὡθόμενοι τε,
 καὶ ἀρχλαοῦμοι πῆς τ' οἰκεῖ.
 ὁ δὲ μύθους ἄρ' ποτὶ ἀνατάλας
 αὐτοῖς, σποφύρες τις, πείει
 χυθῶν ἢ ἐστραποῖνι, ἐν δὲ δα-
 μνας ὄντο καὶ μακαέους
 ἀφραίναν τοὺς προσεπόν-
 τας, ἢ τὸ σῆθ' ἢ τὴν δι-
 ξίαν προτένωμ, δόλῳ λαταφι-
 λῆρ. κἄνοι μὴ ἔν λιγῶνδ' ἄ-
 κούστῃ. τῷ δὲ Μίνοι μίαι τις
 καὶ πρὸς χείρ' ἐδικαέθη δὲ
 καὶ τὰρ ἐπὶ Σικελιώτῳ Διὸς
 νόσιον, πῶνὰ καὶ ἀνόσια ἔπο-
 τῆ Διῶν κατηγορηθέντα,
 καὶ

At nunc splendida illa exuti
 omnia, diuitias inquam, ge-
 nus, munus, nudi ac vultu
 demisso steterunt, tanquam
 somnum quoddam huma-
 nam hanc felicitatem reco-
 gitantes: adeo ut hæc dum
 conspicerer, nimium quam
 delectatus fuerim. Et si quem
 eorum fortè agnoueram,
 accessi, atque in aurem si
 leuiter admonui qualis in vi-
 ta fuerat, quanto pere fue-
 rat inflatus tum, quum plu-
 rimi mane fores eius obsi-
 dentes, pulsati interim exclusi
 siq̄ à famulis, illius expe-
 ctabant egressum: at ipse
 vix tandem illis exoriens
 puniceus, aureus, aut ver-
 sicolor, felices ac beatos
 se facturum saluantes pu-
 tabat, si pectus dextramve
 porrigens permitteret oscu-
 landam. Illi verò audien-
 tes ista, molestè ferebant.
 At Minos quiddam etiam ius
 dicauit in gratiam, quippe
 Dionysium Siciliae tyrannum
 multis atrocibus crimini-
 bus, à Dione accusatum,

καὶ ποῦ τ' εὐδαίμων ἀμαρτυροῦ-
 θήσεται, παρὶ δὲ αὐτῶν Νόισιμα
 ὁ Κυρῶλαιος (ἄγχι δὲ αὐτῶν
 ἐν τριῶν, καὶ δυνάστα μύριον
 ἐν τοῖς λατοῖς) μικρὸν δὲ αὐτῶν
 Χιμαίρα πρὸς δὲ θύρα, παρὶ
 ποταμοῦ αὐτῶν τ' ἀναστρέφεται
 πρὸς ἀργύριον χρυσίου δὲ
 ξύλου, ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ὄμοις τ' ἀνα-
 κασθεῖς, πρὸς τὸ νόμισμα
 ἀφ' ἑαυτῶν. ἔνθα δὲ, ὅτε
 δεῖ, ποταμὸν καὶ ἐκταρὰν ἰσχυρὰν
 οὐκ ἐπιφέρει. μάλιστα τὴν
 τῶν ὄμοις ψόφος ἀνέβη, ἡ οἰκίαν
 γὰρ τῶν ἐπι τῶν ὄμοις ἀναστρέ-
 φεται, ἡ σπείθει καὶ ἡ ἕφρατος καὶ
 προχοί. καὶ ἡ Χιμαίρα ἰσπάρ-
 αθη, καὶ ὁ Κέρβερος ἰσπάρ-
 αθη. ἐκταρὰν τῶν ἄμα-
 ρτων, βασιδῆς, ἄλλοι, σα-
 τραπῆναι, πένθη, πλοῖοι, ἡ
 χοί, ἡ μετέπειτα πᾶσι τῶν τε
 τοῦ μύριον, ἐν τῶν αὐτῶν ἡ
 ἐν τῶν αὐτῶν ἰδύνας, ὅπου
 ἔσονται τῶν ἐναρξῶν τῶν
 τῶν ὄμοις, οἱ δὲ ἐκταρὰν
 καὶ ἀναστρέφονται. ἡ δὲ καὶ πρὸς
 βλάποιον, μάλα δὲ ἀναστρέ-
 φεται

strosq; subite abebant aspectini, aut si nos aliquando respiciet at,
 id seq;

& graui Stoicorum testi-
 monio conuictum Cyrenaeus
 Aristippus interueniens (nam
 illum valde suspiciunt in se-
 ri, eiusque plurimum ibi va-
 let auctoritas) ferme iam
 Chimærae alligatum, ab-
 soluit à pœna, asserens illum
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali discedentes, ad
 supplicij locum peruenimus:
 vbi, ò amice, & multa &
 miseranda audire, simul
 ac spectare licuit. Nam
 simul & flagrorum sonus
 auditur, & eiulatus homi-
 num in igne flagrantium
 tum rota, & tormenta, ca-
 tena: Cerberus lacerat, &
 Chimæra dilaniat, crucian-
 turq; pariter omnes, capti-
 ui, reges, praefecti, paupe-
 res, mendici, diuites: & iana
 scelerum omnes pœnitebat.
 Et quosdam quidem eorum
 dum intuemur, agnouimus
 videlicet qui nuper è vi-
 ta decesserant. At hi se pu-
 dentes tum occultebant, no-
 id seq;

πηλὴ μόρις καὶ δὲ πομπῶν
 ἀναθεωρῶντων αὐτοὺς ἰγνώ-
 σκοντες. ἔκλυτο δὲ ἐπ' ἀπεί-
 τοις ἀμωροὶ καὶ ἄσημοι, καὶ
 ἔδην ἔτι τῶν παρ' ἡμῶν καλῶν
 φιλάπλουτων ἀμύλα πομπῶν
 ἐν ταύτῃ οικητήτων ἐξουσιῶν.
 καὶ πάντων ὁμοίων, φοβερὸν
 τι καὶ διάκρυον διδορκώτων,
 καὶ γυμνὸς τὸς ὀδόντας προ-
 φανόντων. ἠπόρην πρὸς ἐ-
 μαντὴν, ὃ τινι δὲλαίωμαι τὸν
 θροῖν τῶν ἀπ' ἑ καλῶν Νηρέως,
 ἢ τ' ἐμὴν τῶν ἰσθμῶν ἀπ' ἑ Φωα-
 κων βασιλέως, ἢ Πυρρίαν
 τὸν μάγρον ἀπ' ἑ Ἀγαμέμ-
 νον. ὅθεν γὰρ ἐπὶ τῶν παλαιῶν
 γυμνασμάτων αὐτοῖς παρῆ-
 μνον, ἀπ' ὁμοια τὰ ὀσάτω,
 ἀδύλα καὶ ἀντιγράφα, καὶ
 ἐπ' ὀδόντας ἐπὶ ἀκρίνοισι
 διδάσκοντα. τοῖα γὰρ τοῖς ἐκείνοι
 ὄρωντι, ἰδοὺ μοι ἃ τῶν ἀν-
 θράπων βίῃ πομπῇ τινι μα-
 κρῆ προσηκούσα, γορηγῶν
 δὲ καὶ ἀετῶν ἐκαστὴν ἢ
 τύχη, ἀετῶρα καὶ ποικίλα
 ζωῶν πομπῶσι σχήματα προ-
 σάπλουσα. τὸν μὲν γὰρ λαβῶ-

nisi quod vix tandem eos diu
 incedentes agnouimus. Quip-
 pe conferti considebant ob-
 scuri atque ignobiles, nuls-
 sumq; seruantes amplius pri-
 stinae formae vestigia. Cum
 igitur multi simul ossei con-
 sisterent, nuicem omnino
 similes, qui terrificum quid-
 dam per cauos oculorum
 orbis transpicerent, den-
 tesq; nudos ostenderent, ha-
 sutabam certe mecum, quod-
 nam signo P. Therstem à
 Nireo illo formoso discer-
 nerem, aut mendicum Irum
 à Phaeacum rege, aut Pyr-
 rhiam coquum ab Agamema-
 none: quippe quibus iam ni-
 hil veteris permansit indi-
 cij, se lossa fuerunt inter
 se similia, incognibilia, nul-
 lis inscripta titulis, nulliq;
 unquam dignoscenda. Hac
 igitur spectanti mihi, per-
 similis hominum vicia roma-
 pæ cuiquam longæ vide-
 batur, cui praesit ac dispo-
 nat quæque Fortuna, ex
 his qui pompam agunt, di-

uersos variosq; cuiq; habitus accommodans. Alium siquidem
 Fortuna

Ἐν τῇ τύχῃ, βασιλικῶς δια-
 σκόλασε, τιάραν τιπέθῃ,
 καὶ διορφέους παραδέξῃ,
 καὶ τὴν λεφαντὴν εἴφαξ ἕ-
 σθηλματι. Ἐδὲ οἰκίτε σχῆ-
 μα πειθῆκε. τὸν δὲ τινα
 λατὸν ἐν ἐκόςμῳσι ἢ δὲ ἄ-
 μορφον καὶ γυνοῖον παρε-
 σκόλασε παντοδραπὴν ἢ οἰ-
 μιαι δῆρ γυνοῖα τὴν θίαρ.
 ποδάντι δὲ εἰς μίους τῆς
 πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων
 σχήματα, ἐκίθησας ἐν τῷ
 εἰσπομπῆσαι, ὡς ἐτάχθη-
 σαρ. ἀπὸ μεταμφίεσσα
 τὸν μὲν Κροῖσον, λυάγκασε
 τὴν τῆ οἰκίτε καὶ ἀχμαλῶ-
 τε σκωλὴ ἀναλαβῆν. τὸν
 δὲ Μαάνθριον, τίως ἐν τοῖς
 οἰκίταις πομπῶντα, τὴν
 Πολυκράτης τυραννίδα με-
 τγῆδουσι καὶ μέχρι μὲν τινῶ
 εἶασε χεῖρα τῷ σχήματι
 ἐπαδῶν δὲ ὁ τῆς πομπῆς
 λαυρὸς παρέλθη, πτωικῶτα
 ἕκαστῷ ἀπὸ τῆς τὴν σκωλὴ,
 καὶ ἀπὸ τῆς μὲν τὸ σχῆ-
 μα μὲν τῆ σέματῷ, ὡς
 πρὸ ἢ πρὸ τοῦ, γίνυται.
 μὲν δὲ τῶ πρῶτον εἰσφέρειον.
 νοῖ δὲ ἐν ἀγνωμοσύνης,

Fortuna deligens, regijs
 ornat insignibus, & tiaram
 imponens, & satellites ads-
 dens, & caput diademate
 coronans. Alium serui rur-
 sus ornaum induit: hunc
 formosum effigiat, hunc
 deformem atque deridicu-
 lum fingit, nam omnigenum,
 ut opinor, debet esse spe-
 ctaculū. Quin habitus quo-
 rundam plerunque in me-
 dia quoque pompa demu-
 tat, neque perpetuò eodem
 sinit ordine cultuq; progres-
 di quo producant, sed or-
 naru commutato Cræsum
 quidem cogit serui capti-
 uisq; vestes induere: Mæan-
 drium autem olim inter ser-
 uos incedentem, Polycra-
 tis vicissim ornat tyrannide:
 & aliquantisper quidem eo
 cultu permittit vii. verū ubi
 iam pompæ tempus
 præterijt, apparatus quis-
 que restituens, & cum cor-
 pore simul exuiis amictu,
 qualis antiè fuit, efficitur,
 nihilo à vicino differens
 Quidam tamen ob inscitiam
 hh 3 quum

ἐπειδὴν ἀπαυτὴ τὸν λόγον
 ἐπιστᾶθ' ἢ τύχη, ἀχθοντά
 γα, καὶ ἀραυαυτοῦσιν, ὡς
 περ οἰκείων τιμῶν σκευό-
 μοι, καὶ ἐχ' ἃ πρὸς ὀλίγον
 ἐχέσαντο ἀφελιδόντων. οἷ-
 μα δ' καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκην-
 ῆς ποικίλεις ἑσρακταί,
 τοὺς τραγικούς ὑποκειτάς τε-
 λους, ἀρὸς τὰς χεῖρας τῶν
 δραμάτων, ἀρτι μὲν Κρέωνος
 γας, ἐνίοτε δ' Πριάμους γι-
 γνομύθους, ἢ Ἀγαμέμνονας.
 καὶ ὁ αὐτὸς, ἂν τύχοι, μικρὸν
 ἔμπροσθεν πολλὰ σενῶς τὸ
 τῷ Κείρονθ' ἢ Εὐχιδίως
 σχῆμα μιμησάμεθ', μετ'
 ὀλίγον οἰκίτης πᾶνθ' ὑπὸ
 τῷ ποιητῷ λιανλωσμεθ'.
 ἴδου δ' αἰετας ἔχουθ' ὧ
 δράματ', ἀρδυσάμεθ' ἑ-
 καςθ' αὐτῶν, τὴν χρυσόπασ-
 στον ἐκείνου ἰοδάτα, καὶ τὸ
 πρὸς πᾶσιν ἀφελιδόντων, καὶ
 καταβάς ἀπ' τῶν ἱμα-
 τῶν, πρὸς καὶ ταπεινὸς
 περιέρχεται, ἐκ ἑτ' Ἀγα-
 μέμνονος ὁ Ἀπίωνος, ἢ Κρέωνος
 ὁ Μυροϊκῆος, ἀπὸ Πῶλθ'
 Χακικλέους Σουρνίου ὀνο-
 μαζόμεθ', ἢ Σάτυρθ' ὁ
 Θεογίτωνθ' Μαραθῶνθ',
 βιῶντα.

quum suos fortuna cultus
 exigit, agrè ferunt atq' indi-
 gnantur, tanquam proprijs
 quibusdam bonis privati: ac
 non potius alienis, quibus
 paulisper utebantur, exuti.
 Quin in scena quoq' vidis-
 se te plerūq' puo histrionis
 istos tragicos, qui (ut fabulae
 ratio poscit) modo Creon-
 tes, modo Priami sunt, aut
 Agamemnones: idemque (si
 fors retulerit) paulò antiè
 tam grauiter Caeropis aut
 Erechthei formam imita-
 tus, paulò post seruus, poëta
 iubente, progrediur. At
 quam fabulae iam finis af-
 fuerit, quisque auratas illas
 vestes exutus, personam des-
 ponens, & ab altis illis
 crepidis descendens, pau-
 per atque humilis obambu-
 lat, haud ampliùs Agamem-
 non ille Aëreo prognatus,
 aut Creon Menæcei filius,
 sed Polus filius Chariclei
 Suniensis, aut Satyrus filius
 Theogitonis Marathonius.

Sic
 βιῶντα.

Ζεῦ πάτερ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 παρ' ἀρχαῖα ἔστην, ὡς
 τότε μοι ὄραντι ἔδοξεν, Φι-
 λῆ μοι, ὦ Μηνίππε, οἱ δὲ τὸς
 πολυτελεῖς τέττε ὑψηλὸς
 τῶντος ἔχουσαν ἑστὴν γῆς, καὶ
 στήλας καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιγράμ-
 ματα, ἔδην τιμιώτεροι παρ'
 αὐτοῖς ἔσσι τῶν ἰδιωτῶν νε-
 κρῶν; Μην. νηθεῖ, ὦ οὐτ'.
 εἰ γὰρ ἐθέλω τὸν Μάωσλον
 αὐτόν, λέγω δὲ τὸν, Κάρα, ἔ-
 ἔν τῷ τῶντος περιβόητον, εἴ
 οἶδα ὅτι ἐν αὐτῷ ἐπαύσω γε-
 λῶν, ἔτα ταπανῶς ἔρρητο
 ἐν παραύσω πῦ, λανθά-
 νων ἐν τῷ λοιπῷ δέμῳ τῶν
 σικρῶν, ἐμοὶ δοκῶν τοσῶ-
 τον ἀρλαῶν τῷ μνήμας
 τ', παρ' ὄβρ' ἐβαρῶν τῷ τη-
 λικοῦ τῶν ἀχθ' ἐπικέρψ'.
 ἐπαδᾶν γὰρ, ὦ ἐτῶρ, ὁ Αἰα-
 κὸς ἀπ' ἀμνησίου ἐλάτω τὸν τό-
 πον, δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον
 πῶλον ποδῶς, ἀνάγκη ἀγα-
 πῶντα λαλακῆσαι πῶς τὸ
 μέγιστον σωεσσημῶν ποτ' ὄ-
 σι ἄρ, οἶμα, μάκρον ἐγεί-
 νας, εἰ ἐθέλω τὸς παρ' ἡμῶν

Βασις

modum contrahere. At vehementius multo visisses opinor,

hh 4

si reges

Sic se mortalium res habent,
 quemadmodum mihi tum
 spectanti videbatur. PHI.

Die mihi, Menippe, isti
 qui magnificos altosque
 tumulos habent super ter-
 ram, & columnas, ima-
 gines, titulos, nihilone
 sunt apud inferos plebeijs
 quibuslibet umbris hono-
 ratiore? MEN. Nugas
 tu quidem. nam si vi-
 disses Mausolum, Caremils-
 lum dico pyramide cele-
 brem, sat scio, nunquam
 ridere desisses. ita in antrum
 quoddam abstrusum de-
 spectim abiectus est, in re-
 liqua mortuorum turba de-
 litescens. Hoc tantum com-
 modi mihi videtur ex mo-
 numento referre, quod im-
 positio tanto pondere lam-
 borat magis & premitur.

Nam quum Aeacus, ὁ ἀμια-
 κε, locum cuique metitur
 (dat autem cui pluri-
 mum, haud amplius pe-
 dem) necesse est eo iacere
 contentum seseque ad loci

βασιλείας καὶ σατραπίας, πλο-
 χούοντας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἦτοι
 ταυροπονήσας ἐν ἀρείαις, ἢ
 τὰ πρῶτα διδάσκοντας γραμ-
 ματά, ἢ ὑπὸ τῷ τυχεύοντι ὑδρι-
 φομύχῳ, ἢ ὑπὸ τῷ κέρῳ πωο-
 μύχῳ, ὡσπερ τῶν ἀνδραπό-
 δων τὰ ἀτιμώτατα. Φιλίπ-
 πον γὰρ τὸ Μακεδόνα ἐν ὁθρα
 σάφῃ, ἢ δὲ ὑπὸ τῆς ἐμοῦ
 διωκτοῦς λῶ, ἢ δὲ ἑσθιέμενοι
 ἐν κωνσταντινίαις ἀνέμῳ
 ἢ τὰ ἑσθιέμενοι ἐν ἀποδύμασι.
 πομῶς δὲ ἢ ἄλλοις ἢ ἰδῶν ἐν
 ταῖς τριόδοις μεταυθύντας,
 Ξέρξας λίγῳ καὶ Δαρτιάς, καὶ
 Πονυράτης. Φιλοπῶνα δὲ
 τὰ περὶ τῆς βασιλείας, καὶ μι-
 κρῶ δὲ ἄλλα τι τῶν Σωκρά-
 τῆς ἐπραῖε, ἢ Διογένης, ἢ ἔ-
 τις ἄλλοι τῶν ἑσθιέμενοι. Μὲν ὁ μὲν
 Σωκράτης ἑσθιέμενοι πειρή-
 ται, διελίχων ἅπαντας οὐ-
 νησι δὲ αὐτῶν Παλαμῆδους καὶ
 Οδυσσεύς ἢ Νέστωρ, καὶ ἔτι
 ἄλλοι τῶν ἑσθιέμενοι. ἔτι μὲν
 τοι ἰπερβύτη αὐτῶν καὶ δι-
 ἄλλα ἐν ταῖς φαρμακοποιίαις

τὰ Palamedes, Ulysses, & Ne-
 stor, & quisquis est alius inter
 defunctos garrulus. Inflan-
 tur autem illi etiamnum atque
 intumescunt exhausto vene-
 no cru-

si reges hosce nostros satra-
 pasq; vidisses apud eos men-
 dicantes, & aui falsamenta
 vententes aut primas ipsas
 literas urgente inopia pro-
 fitentes: & quemadmodum
 contumelijs à quouis affi-
 ciantur, atque in faciem eas
 dantur, perinde atque vilis-
 sima mancipia. Itaque Phi-
 lippum Macedonem conspi-
 catus, continere me certò
 non potui. ostensus est mihi
 in angulo quodam detri-
 tos calceos mercede resar-
 cians. Quin alios præterea
 multos erat videre mendi-
 cantes in triuijs, Xerxes vi-
 delicet, Darios, ac Poly-
 crates. PHIL. Admiran-
 da narras ista de regibus,
 penèq; incredibilia. Socra-
 tes autem quid facit, ac Dio-
 genes, & si quis est sapiens
 tum alius? MEN. Socra-
 tes profectò etiam ibi ob-
 uersatur, omnesq; redarguit:
 & versantur autem cum illo

τὰ σκίδη, ὃς βλάτισος Διογέ-
 νης, προικῆ μὲρ Σπιδαναπέλα
 να τῷ Ασουέλα, καὶ Μιδῆα
 Φρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ τ πολυ-
 τελέων, ἀκείων δ οἰμοζόντων
 αὐτῶ, καὶ πῶ παλααῶν τυχέων
 ἀναμειτρομύων γελᾷ τε καὶ
 τέρπεται. καὶ τὰ ποτὰ ὑπὸ τοῦ
 λατακέμῃ, ἔδρα μάλα
 τραχέα καὶ ἀπλωῆ τῆ φ-
 νῆ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπι-
 καθύπλων, ὡς ἀνιᾶδι τοῦς
 ἀρθεῖας καὶ ἀρθεῖας κέκοι.
 κῆρ, οὐ φέροντας τὸν Διογέ-
 νων. Φι. ταυτὶ μὲρ ἰκανός. τί
 δ τὸ ψήφισμα λῶ, ὅπρ ἴν
 ἀρῆ ἔκλυον κενυρῶδι λατὰ
 τῶν πλουσίων; Μεφ. ἴν
 ἴπινυς: ὃ ἴρ οἶδ' ὅπως
 περὶ τῆς δέξερ πεθεμῃ,
 πεμπολυ ἀπικανῶδων
 νόγς ἀρθεῖον. γὰρ μου
 παρ αὐτοῖς, πρῶθι οἱ πρ-
 τάνες ἐκκυσίαν περὶ τῶν
 λεινῶ συμφορόντων. ἰδῶν δρ
 ποτὸν σιωθῆοντας, ἀναμει-
 ξας ἱμῶν τὸν τοῖς νεοῖς,
 αὐθὺς

no crura. At optimus Dio-
 genes Sardanapalo vicin-
 nus Asyrio, Mide'que
 Phrygio, atque alijs item
 pluribus ex istorum sum-
 ptiuosorum numero ma-
 net, quos quum eiulantes au-
 dit veteris fortune magni-
 tudinem recogitantes, &
 ridet & delectatur, ac sus-
 pinus cubans ut plurimum
 cantat, ospera nimis atque
 iniucunda voce illorum eiu-
 patus obscurans, adeo ut id
 ægre ferentes, nec Dios-
 genem ferre valentes, de
 mutanda sede deliberent.
 PHIL. De his iam satis qui-
 dem: ceterum quòdnam il-
 lud decretum est quod ini-
 tiò dixeras aduersus diuites
 esse sancitum? MEN. Bene
 admones: nescio enim quo
 pacto quum de hac re dicere
 proposuissem, ab instituto
 sermone procul aberrauī.
 Dum igitur tibi versabar,
 magistratus concionem ad-
 uocauerunt, his videlicet
 de rebus quæ in commune conducerent. Conspiciens ergo
 multos concurrere, me quoque cum illis simul immiscens,

ὄνους εἰς καὶ αὐτὸς λῶ τῶν
 ἐκκλησιασῶν. Διρκύθη μὲν
 ἔργον καὶ ἄλλα, τελευταῖον δὲ τὸ
 περὶ τῶν πλουσίων. ἰσὴν γὰρ
 αὐτῶν λιανὰ γὰρ ἔστω καὶ
 ἀδύνατα καὶ ἀλαστονεία, καὶ
 ὑπερφία καὶ ἀδίκια, τίλει
 ἀναστάσις τῶν θυμωγῶν,
 ἀνέγνω ψήφισμα τοῦτον·
 quidem, huiusmodi decretum legit:

ΥΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπιθέτω καὶ πρὸς
 νομα οἱ πλούσιοι ὄνους πρὸς
 τὴν βίον, ἀρπάξουσιν ἢ βίας
 φόβοι, ἢ πόντου πρόσωπον τῶν
 πτωχῶν καταφρονούντων.
 ἀδικεῖται ἢ βυλῆ, καὶ τῶ ἀνί-
 μω, ἰπιδὸν ἀποθανῶσι, τὰ
 μὲν σώματα αὐτῶν κολλή-
 σθαι, καὶ ἄπρ καὶ τὰ τῶν ἀν-
 θρωπων πονηρῶν τὰς δὲ ψυχὰς,
 ἀναπνεύσασθαι ἀνα εἰς τὴν βί-
 ον, κατακτείνῃ εἰς τοὺς ὄνους, ἄ-
 ρεις ἄν ἰσὴν τοῦ τοῦτον ἰσχυ-
 ροῖσι μυριάδας τῶν πτωχῶν ἢ
 ἑκοσίαν ὄνους, ἐξ ὧν μὲν χινο-
 μῆφοι, καὶ ἀχρησφοροῦντες, ἢ
 ἰσὴν τὴν πτωχῶν ἰσχυροῦντες,
 τοῦτον ἰσχυρὸν δὲ λοιπὸν ἐξ ἄ-
 ρει αὐτοῖς ἀποθανεῖν. ἔπει

vnus de numero eorum qui
 in concione aderant, efficia-
 or. Agitata sunt igitur & as-
 lia multa, postremò verò de
 diuitibus negocium: in quos
 posteaquam plurima fuis-
 sent obiecta violentia, super-
 bia, fastus, iniuria: assurgens
 tandem ex populo primas

DECRETVM.

Quoniam, inquit, multa
 diuites perpetrant in vita,
 rapientes, ac vim infe-
 rentes, inopesq; omni mo-
 do despectui habentes: Cu-
 ria populòq; visum est, ut
 quum functi vita fuerint,
 corpora quidem eorum pas-
 nas cum alijs sceleratorum
 corporibus luant, animæ ve-
 rò sursum remissæ in vitam,
 in asinos demigrent, donec
 in tali rerum statu quum-
 quies ac vicies decem anno-
 rum millia transegerint, asi-
 ni semper ex asinis renati,
 onera ferentes, atq; à paupe-
 ribus agitati: dein ut liceat
 illis è vita excedere. Hæc
 sententiam

τὴν νόμῳ Κρατίων Σαρ-
 κητίων ὁ Νευνοῖος, φηδὲς
 Ἀριδαντιάδης. Ἐὖτε ἄ-
 νωνοδῆρι ὁ ἑὺ ψυχὸς
 ματῶ, ἐπιψήφισεν ἢ αἰ
 ἀρχαί, ἀποχεροτόνησα δὲ
 τὸ πᾶν ὁ, καὶ ἐνδειμύ-
 ῳ ἢ Βριμῶ, καὶ ὑλοκτυ-
 σση ὁ Κερδῆς. οὕτω γὰρ
 ἐν τῇ γύμνασι, καὶ λυεῖα
 τὰ ἀγγυροσμήα. ταῦτα
 ἢ ἴα ἑὺ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ἔγδ δὲ, οὐδὲ ἀφελμῶ ἔ-
 νικα, ὅ Ταρσοῖα προσαι-
 θῶν, ἰκίτωνον αὐτῶν, τὰ
 πᾶν τὰ ἀγγυροσμήῳ, ἢ
 πᾶν πρὸς με, ποῖον τινα
 ἢ γέται τὸν ἄειστον βίον. ὁ
 δὲ γὰρ αἰὲς (ἔσι δὲ τυφλῶν
 τι γρόντον, καὶ ὄχρον καὶ
 νερόφανον) ὁ τένον, φη-
 σί, τὴν γὰρ αἰτίαν οἶδω ἑὺ
 τῆς ἀφελῆς, ὅτι παρὰ τῶν
 ἑφῶν ἢ γὰρ, οὐ τὰ αὐτὰ γ-
 νοσοῦντων ἐαυτοῖς. ἀτὰρ ὁ
 θεῖος λέγειν πρὸς σι. ἀπέ-
 ριται γὰρ ἑὺ ἑὺ Ραδαμανθ-
 υῖῳ. μὴ λαμῶς, ἔφω, ὁ πα-
 τῆρος, ἀν' ἀπὲ, καὶ μὴ
 ἐπιπύλεις με ἑὺ τυφλῶ-
 τῶν

sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Ma-
 nicensis, tribu Stygiana.
 Hac igitur lege recitata, ap-
 probauerunt principes, scis
 uit plebs, adfremuit Pro-
 serpina, allatruuit Cerbe-
 rus. sic enim ritaque inse-
 ri statuunt, authenticaque
 sunt. Quae igitur in con-
 cione agebantur, erant
 huiusmodi. Tum ego stas-
 tim, cuius gratia veneram,
 Tiresiam adeo: atque illi re-
 vii erat ordine narrata, sup-
 plicui vi mihi diceret,
 quòdnam optimum vitæ ge-
 nus putaret. Hic verò subri-
 dens (est autè seniculus quis-
 piam cæcus, pallidus, voce
 gracili) O fili, inquit, cau-
 sam tuæ perplexitatis scio à
 sapientibus istis profectam,
 haudquaquam idem inuicem
 ἕψdem de rebus sentientibus,
 utrum haud fas est id tibi
 proloqui: si quidem quod
 Rhadamanthus interdixit.
 Nequaquam, inquam, ὁ πα-
 tercule: sed dic amabo, ne-
 que me contemnas, qui in vi-
 tate

τρον ωδιούτα ἐν τῷ βίῳ.
 ὁ δὲ δὴ με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ
 ἔκπεσον ἀρποσῶς, ἡρέμα
 πρὸς τὸ οὐς, φη-
 σιν, ὁ ἔτιδωτ' αἰεὶς βίος, καὶ
 σωφρονέσθ', ὡς ἔδ' ἀρροσθ'.
 υἱς παυσάμηνος ἔμετρολο-
 γῆν, καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκο-
 πῆν, καὶ καθ' ἑαυτῶν τῶν ἑσπε-
 ρίων συντοκισμῶν, καὶ τὰ ἑ-
 αὐτα λήρον ἡγεσάμην, ἔλε-
 γόνον ἐξ ἀπαντὸς θεράση, ὅ-
 πως τὸ πρῶτον ἴδ' ἑμῶν, πα-
 ραβράμης γελῶν τὰ ποικίλα, καὶ
 πρὶ μὴδ' ἐσπιδαιώσ. ὡς ἔ-
 πων, πάλιν ὦρε καθ' Ἀσφο-
 δελὸν κημῶνα, ἐξ ὃν (καὶ ἔδ' ἡ-
 δὴ ὁ ψὲ λῶ) ἀγὲρ λῆ, ὃ Μιθροβάρ-
 ξάνη, φημί, τί σὺ μὲν πομπή, καὶ
 ἔν ἀπιμῶν αὐθις ἐς τὸ βίον; ὁ δὲ
 πρὸς ταῦτα, θάρσεν, φησίν, ὃ
 Μηνίπε, ταχῆα γάρ σοι καὶ
 ἀπράγμονα παλάξω ἀπρα-
 πόν, καὶ λῆ ἀπαγαγὼν με πρὸς
 Τιχάειον ἔκπεσον σοφροτέρου,
 δάξας τῆ χειρὶ πόρρωθεν ἄ-
 μαυρόν τι καὶ ληπτόν, ὡσπερ
 δὲ

*facilemque tibi monstrabo semitam. Et me protinus abdu-
 cens in regionem quandam magis priore tenebricosam,
 manu procul ostendens subobscurum, tenuēque, ac velut
 per*

*tate etiam ipso cæcior ob-
 erro. Abducens ergo me,
 procul ab alijs auferens, ad
 aures mihi inclinans: Y O.
 prima est, inquit, idiotarum
 priuatorumq; vita, ac prudē-
 tissima quamobrem ab hac
 vanissima sublimium cōside-
 ratione desistens, mulcē prin-
 cipia semper ac fines inqui-
 rere, et vafros hosce syllo-
 gisinos despuens, atq; id ge-
 nus omnia nugis aestimans,
 hoc solum in tota vita per-
 sequere, ut præsensibus be-
 ne composuis, minime cu-
 riosus, nulla re sollicitus,
 quam plurimum potes hila-
 ris vitam ridensq; traducas.
 Hæc quum dixisset, rursus
 in Asphodelorum pratium
 sese corripuit. Ego igitur
 (nam et nunc vesper erat)
 Age, inquam, ὁ Μιθροβαρ-
 ξάνη, quid cūctamur, ac non
 hinc rursus abimus in vitam?
 Ad hæc ille: Confide, inquit,
 ὁ Μηνίπε, breuem quippe*

ὄψις ἀνδράσιν ἰστέον φῶς, ἰ-
 κῆνο, ἔφη, ὅτι τὸ ἱερὸν τῆ Τρο-
 φωνίς, ἀκῆθρον καὶ ἱερουτα
 οἱ ἀπὸ Βοιωτίας. τὰ πῶς δὲ ἄς
 νῆδι, ἢ ἄθῶς ἔσθι ἰπὶ τῆ Εἰσπ-
 δῶ. ἰσθῶς δὲ τοῖς ἐρημεύοις
 ἔσθι, ἢ τῆ μέτρον ἀσπαράμ-
 οῦ. χαλιπῶς μάλα ὄψις ἔσθι
 σομῆς ἀνδράσιν, ἢ οἱ δὲ ὅπως
 ἐν Λεβιάδῃς γίγνομαι.

per rimam influens lumen:
 illud, inquit, 2 Trophonij
 templum est, atque illac ad
 inferos è Bœotia descendit-
 tur. hac ascendes, atque illi-
 cò eris in Græcia. Ego igitur
 hoc sermone gausus, sa-
 lutato mago, diffisilè ad-
 modum per angustas anri
 fauces subrepens, nescio quo
 pacto in Lebadium perueni.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

Lycianus non solum hic, sed in Vitarum auctione, &
 pluribus alijs in locis perpetuam discrepantiam philo-
 sophorum atque d'uersas doctrinas notat. Itidem
 Seneca in Ludo demortui Claudij Cæsaris, & in eun-
 dem Beatus Rhenanus Selestadensis. vbi quàm nihil
 inter veteres philosophos vsquam conueniat, videbis.
 POND hic falsè taxat vel magorum præstigias, vel ina-
 nia poëtarum figmenta, vel incertas quauis de re phi-
 losophorum inter se digladiationes. Occasio dialogi
 ab incessu & habitu Menippi,

a O MISERI.] Occasio argumenti. b Ac primùm
 sanè.] Narratio continens causam ascensus ad inferos. c Au-
 direm Homerum atque Hesiodum.] Cum poëte Epicij
 plerumq; narrent sadas libidines, quibus magnos deos irretitos
 fingunt, etiam ipsum deorum imperatorem Iouem, multaq; im-
 piè de Dijs immortalibus comminiscantur, ideo à Platone è sua
 republi. Homerum exterminatum puto, quòd moribus noceret.

d Quòd me ex fumo (vt aiunt) in flammam conij-
 cerem.] Id est, euitans grauius malum, in alserum diuersum in-
 siderem. Senarius extat prouerbialis: ἰσπτόν γε φούζων ἄς τὸ
 πῦρ

dicitur & Eratosthenes, fumum fugiens, in ignem incidit. Utitur & Pla-
 to lib. de Rep. 8. cum ait, populum, dum recusat ingenius seruire,
 quasi vitato fumo seruimus, in eius flammam incurrere, & ser-
 uis etiam seruire. Item Plutarch. de Exortatōe: Ineptia autem
 verecundia illud accidit, ut fumum fugiens infamie, in ignem
 conijciat: sese. i. in aliud maius. Vide Erasmus in Adagior. pri-
 ma Chul. e Alius etenim.] Philosophorum incerta & di-
 uerse doctrinæ. f Peruigilanti mihi.] Sequitur nunc quo-
 modo ad inferos descenderit. g Ex Zoroastri discipulis.] In
 fragmentis Berosi Chaldaei legitur, Zoroastrem Persam fuisse
 Cham, N. e filium, à patre maledictum, ac primis inuenisse artes
 magicas, & mundi principia, syderumq; motus diligentissimè
 spectasse. Unde & Zoroastres dictus est, quod velut Zōon à spor,
 quasi viuens astrum ab omnibus coleretur, propter doctrinam
 ac sapientiam. Meminerunt huius Plato, Plutarchus, Laërtius,
 Pfellus, Iustinus, Plinius, Apuleius, & multi alij. h Tire-
 siam.] De Tiresia nobis dictum est in dialogo Memppi & Ti-
 resie. Hom. Od. 11. x qui eum apud inferos solum sapere, aut cae-
 teros umbrarum vagari modo. Cic. de Diu. 1. i Faceq; iustra-
 uit.] Qui enim id faciebant, certum carmen insusurrabant, &
 rēda. scilla, ouis, sulphure, alijsq; circumpurgabant quod Lucia-
 nus de Exortatōe dicit. Idem etiam de Exortatōe Græci dicunt,
 & dicitur quod est de Exortatōe, qui circumlustrabat, & cir-
 cumpurgabat, quod quia res certa certaq; februa circumferre-
 bantur, circumferre Latini vocauerunt. Itaq; apud Maronem,
 circumferre vnda, est iustrari, iustratione curari & vnda pur-
 gare. Idem ter socios pura circumtulit vnda.

k Hecaten.] Hecate triformis & tergemina à poetis voca-
 tur, eandem que esse putant cum Proserpina. Verum hic à Pro-
 serpina Hecaten separat Lucianus. l Asphodelo confitum.]
 Ex multis Luciani locis colligere licet, Asphodelum herbam esse
 plebeiam ac vilem, atq; hac victitare manes, apud quos nul-
 lus luxus, nulla sit ambitio, Quin etiam apud Theocr. idyllio 7.
 Asphodelus inter rusticanas herbās commemoratur. Proinde
 poeta, regum ac locupletum immoderatos luxus taxat, illorum
 fastibus popularium mediocritatem anteponeus. Hesiodus lib.
 1. operis, cui titulus ἔργα & ἠποθέγῃ ad fratrem Persam:

ὁ δὲ ὄσον ἐν κελύφῃ τῆς ἀσφοδέλης πύγ' ὄντες.

Magna sit utilitas maluæ asphodeliq; virentis. *Vi-*
de ea quæ annotauimus in libello de Luctu. m. Accusant au-
tem.] Iudicia & accusatores & pone defunctorum. n. Peri-
turam eorum superbiam.] Desestatur nimiam hominum
superbiam, qualem ferunt fuisse Tarquinij, cui Superbi cogno-
men inditum à moribus quidam docent. Dionysius libr. 4. scri-
bii Tarquinium à Romanis superbium cognominatum esse, quod
insolentia quadam tyrannica & moribus superbissimis prædi-
ctus fuerit. o. Dionysium.] Vide Ouid. lib. 4. de Ponto, & 5.
Tristium, elegia 9. Erasmus quoq; in prouerbio: Dionysius Co-
rintibi. p. Therstem à Nureo.] Deformosissimus vir ad Tro-
iam venit Iliad. 2. q. Ab altis illis.] Actores planis: id est,
nudis pedibus prosœnium introeuntes, quibusdam exalceatis
& planipedes dicuntur. r. Dic mihi.] Obiectio, s. Nuga-
ris tu quidem.] Vanam esse gloriam, quam in hac vita pleriq;
appetunt. t. Versantur cum illo Palamedes.] Idem Lu-
ctianus in Menippo, Aeaco, Pythagora & Socrate, Menip. Cæ-
terum Socrates ubi Aeac. cum Nestore ac Palamede ille ple-
runq; negatur. u. Quoniam.] Decretum contra diuites apud
inferos à Caluario latum, vt diuitum anime quæ rursus in vi-
ram remittende essent, in asinos demigrarent, donec in tali ro-
rum statu, ad multa annorum millia asini ex eiusmodi asinis re-
uari, onera ferrent, atq; insuper à pauperibus agerentur. Sunt
autem verba Menippi, qui descenderat ad inferos, consulturus
viam Tiresiam, quam viam vt optimam eligere deberet, phi-
losophis omnibus dissentiens, nec eadem studia, easdemve
opiniones sequi iubentibus. Is reuersus exponit Philonide sup-
plia apud inferos diuitum & improborum, eorum quæ miseros
exiit, de hisdemq; decretum illud vnanimi consensu curiæ infer-
*nalis latum esse affirmat. x. In asinos demigrant.] *ἄξιός*
τερος ἢ ζώων. i. de migratione animarum in varia corpora tum
etiam brutorum, vide elegantissimum dialogum Luciani, qui
Callus dicitur. y. Optima.] Summa & scopus totius argu-
menti z. Trophonij.] Per Trophonij antrum Me-
nippus hic se iocatur ab inferis
*reasse.**

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Quum brevis hæc sumo leuior sit vita caduco:
Et tamen excedat quod facit omne modum,
Quam teneat callem, medium seruare Menippus
Vt pote sit, cæcas curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ vident in vmbri:
Decretum infernum, peruarias que locos.
Consilium tandem vatis, quæ vita sequenda:
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

SALVE atrium.] *Occasio Dialogi ab incesso & habitu Menippi. At quid sibi vult.* αὐα γνάθου. *Salve Menippe.* ἀσπασμός. *Vnde nobis.* ἐρωτησῆς. *Adsum reuertus.* ἀπόκρισις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἑαυτὸν. *O' Hercules.* ἐμφάνησις τοῦ μεγαλήτορος. *Non, sed me.* Ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀποκρινομένου. *Quæ nam causa.* ἀφορμή. *Luuenta me.* ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀποκρινομένου. *Redatio cause efficiens. Siste, o beate.* ἀπαγόρευσις καὶ ἀπαίτησις. *Quæ nam hæc vestis.* ἐρωτησῆς ἀλλοτρίαν. *Res dilecte grauis.* ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. *Ad posterius membrum καὶ τὰ ἐπιπλέον. Ut consulere. n.] A causa finali. Atqui deliras.] ἐπιτηδεύουσι. Quid ais, nouine.] ἰσχυρισμὸς. Per Iouem.] ἀσφραγισμὸς. Verum prodere.] ὀφειλή. *Occupatio. Nequaquam.] ἰσχυρισμὸς. Pollicetur taciturnitatem. Verum tui gratia.] ἀποκρισῆς. Decretum est.] ἀποκρισῆς. Narrationis principium. Ne prius, o beate.] ἰσχυρισμὸς. Interpellatio ordinis instituenti gratia facta. Quæ videlicet ἀποκρισῆς τῆς ἀποκρινομένου. Verisimile enim.] ἀποκρισῆς. Parendum etiam in his.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Assensus ad istam petitionem. Nam quid facias.] ἀποκρισῆς τῆς ἀποκρινομένου. Ac primum.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Narratio continens causam descensus ad inferos. Ego igitur.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Narrat quid ex præteritarum lectione hausit. Seditioes ac bella.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Postquæ verò.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Alterum tempus. Hic leges.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Quid leges de Diis statuam. Hic hæsitabundus.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Neque enim Deos.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Nisi de his.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Neque rursus.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. οὐδὲν ἄλλο. Hæc igitur necem.] ἀποκρισῆς ἀποκρινομένου. Consulit se ad philosophos.**

Alius

Alius etenim.] *μερισμός* vanarum sectarum. Corpus si-
 ii.] *ἡ ἀπάθεια*. Alius iuber.] *τὴ ἀδιάφορα καὶ προσηγώγια* De
 mundo verò.] *Academici eorumque ἀτομῆς καὶ ἰσῆας*. Vt nec
 ei qui.] *In vramque partem probabiles disputationes*. Pro-
 sum igitur.] *τὸ εὐβαῖον*. Præterea.] *Hactenus de doctrina,*
nunc de vita. Eos enim.] *Distributio, contemptores diuitia-*
rum. li verò.] *οἰσοφισαί*. Ergo hæc.] *Conclusio*. Aliquan-
 tulum tamen.] *τὸ παραμύθιον*. Peruigilanti mihi.] *παι-*
ρησκόντι ad modum descensus. Venit in mentem.] *ὁ λογισ-*
μός Vt conuenitem.] *Ἄ causa*. Eos carminib.] *Magnorum*
potentia & superstitio. Opumè ergo.] *Concludit consilium*.
 Si cum horum quopiam.] *τὸ πλὴκὸν αἶλον τῆς κηλεῖσας*.
 Ac stanti quidem.] *Narratio perfectionis & aduenus*. Quo-
 cum venio.] *τὸ α παραχρῆν*. Coma quidem canum.] *πρω-*
σα παραχρῆν à narratione habitus, animi & corporis. Nomen
 aut.] *Ἄ nomine*. Orans igitur.] *τὸ β παραχρῆν*. Suscipiens
 verò.] *τὰ τὲ μιδροδαρζάνης παραχρῆν*. Primum quidem.]
τὸ α, à tempore. Ad Euphratè.] *Ἄ loco*. Volubile quiddã.]
τὸ λειχρῆν, ἡ ἐπωδή. Post illam igitur.] *τὸ παρακλειφέν*. Cibus
 quidem.] *ἡ στία αὐτῶν*. Potus.] *τὸ ὕδωρ*. At quostquam.]
τὸ ἄλλα παραχρῆν τὸ τὲ μιδροδαρζάνης. Deinde totum.] *τὸ*
αἶλον τελικόν. Nos preparauim9.] *τὸ τὲ ἀμφωπῆρας*. Iussit præ-
 terea.] *ἡ παρακλειδασ*. Quid ita, o Menippe.] *Inuestigatio*
causarū. Atqui perspicuū.] *Prodit causas istius habitus, &*
mutati nominis. Nam hi qui ante.] *Narratio de nauigatione*.
 Iam igitur dies.] *ὁ χρόνος & ἡ ὁπῆ*. Parata siquidè.]
τὸ ὄργανα, καὶ συνῆρα ἄστια. Iam egredimur.] *Profectio*.]
 Puteū offodim9.] *τὸ παραχρῆν*. Summisso murmure.]
τὸ λειχρῆν, ἡ ἐπωδή. Dæmones conuocat.] *Poëtica ἰσο-*
τύπασ Orç, carminibus magicis excitau.] *Ac porrò*.] *Secun-*
dus accessus ad inferos. Umbrarū.] *Distributio*. At quum.]
Consilij habitus, euentus. Iam enim.] *Occasio*. Sed quo-
 niam.] *Tertius transitus per inferos*. Tum paulò.] *Descrip-*
tio inferorum & eorum iudicij. Nos igitur.] *Attentio*. In per-
 louem.] *ἀξίωσις*. Hæc nos igitur.] *Accusatores qui*. Per
 precipuè.] *Quos pene potissimum maneant*. At nunc splen-
 dida illa.] *καὶ ὄργα φη* *diuina defunctorum*. Et si quem eo-
 rum.]

πρὸς. Hoc solum.] Epicureum consilium. Hæc quum.] Con-
 clusio. Ego igitur.] Discessus ab inferis, & reditus in Græ-
 ciam. Hoc sermone gauisus.] Concludit uialogum.

ΕΡΜΟΥ, ΧΑΡΩΝΟΣ,   ΤΗ ΑΡΩΝ, ΣΙ-
 κροισῶ & Σόλων & ἡέ-   ue Contemplan-
 πικροποῦτες.   tes.

Petro Mosellano interprete.

ARGUMENTVM.

Idem ferme argumenti est hic Dialogus cum su-
 periore. Nam ut illic Menippus apud inferos videre
 atq; audire supplicia & miseris exitus diuitum atq; po-
 tentum fingitur, ita hic Charon apud superos hominū
 demerentiam contemplatur, stulta illorum consilia & a-
 ctiones deridendo: quippe qui in his quæ incerta ac mo-
 mentanea maxime sunt, puta robore corporis, potētia,
 diuitijs, fortuna, gloria, & id genus alijs, omnem spem
 atq; fiduciam colloquent: mortis verò, quæ omnium cer-
 tissima, & mox consecutura est, nullam rationem ha-
 beant. Id quod ipse Charon in fine Dialogi apertis ver-
 bis indicat: & paulò suprâ quoq; ubi homines stultitiæ
 suæ admonet, & ad meliorem mentē reuocat. Tractan-
 tur autem hæc primò per speciem, propositis exemplis
 Milonis, Cyri, Cræsi, Polycratis, & aliorum: mox & in
 genere, descriptis hominum & priuatorum & regum af-
 fectibus, studijsq; postremò etiam confutata opinione
 quam multi de defunctorum honorib. habebant: & in
 summa non hominum modò res & corpora, verùm &
 ciuitates, & flumina, deniq; omnia morti subiecta esse
 ostenduntur: quam eo faciliorem cuique esse, quo mun-
 danis istis rebus ac opib. minus impeditus aut captus
 fuerit. Prior pars Dialogi etiam δραματική est, dum Mer-
 curius iam exoratus à Charonte, mores alios alijs
 imponit, & locum vnde prospectus in om-
 nes terras pateat, extrahit.

MERCURIUS, CHARON.

MERCURIUS.

Ἰγνῶς, ὃ Χά
 ρων; ἢ τί τὸ
 πορθμῆσον ἄς
 ποτιπῶρ, δὲ
 ρο ἀνελήνυθας ἐς τὴν πῶρ
 Θερμῆσαν, οὐ ποδὺ ἄσθως
 ἐπιχωδῆσαν τοῖς ἀνο πῶρ
 μασιρ; Καὶ ἐπεθῆμυσα, ὃ
 Ερμῆ, ἰδῶρ ὅσοιᾶ ὄσι τὰ
 ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἂ πῶρ
 σιρ οἱ ἀνθρώποι ἐν αὐτῷ
 ἢ τίνων ἐροῦμφοῖ, πάν
 τῶν οἰμῶσσι κατιόντες παρ
 ἡμῶς. οὐδῆς ἦρ αὐτῶρ ἂ
 διακρυτὶ δὲ πῶρσιρ. ἄ
 τισῶμφο ὄνρ παρὰ τοῦ
 Ἀδου καὶ αὐτῶς, ὄσπρ
 καὶ ὃ θῆσαν ὄνρ
 ἀνίον, μίαν ἡμῆσαν
 πόνως ἦρῶσαι, ἀνελήνυθα
 ἐς τὸ φῶς. καὶ μοι δοκῶ ἐς
 θῆσαν ἡμετέραν ἡμῶς
 ζήσας ἦρ, ἢ οἰδῆ ὄσι
 μρ
 ζυμπενοσῶρ, ἢ δὲ ζῆς
 ἐνα
 συ, ὡς ἂρ ἂ δὲς ἀπαῖα. Ερ.
 οὐ σχο

Vid^a rides, ὃ
 Charon? aut
 cur deserto na
 uigio in hanc
 lucem ascendisti, non ad
 modum assuetus superum
 rebus interesse? CHA.
 Cupido me cepit, ὃ Mer
 curi, videndi ὃ qua nam
 in vita gerantur negotia,
 ὃ quibus studijs homi
 nes teneantur: tum etiam
 quibus bonis exui plo
 rent omnes, ubi ad nos de
 scenderint. Neque enim ex
 ipsis quisquam circa lachry
 mas traiecit. Quare ex
 emplo illius Thessali adole
 scentis commeatu a Dite im
 petrato, ut unum saltem
 diem a naue abesse liceret, in
 lucem ascendi: ac mihi vi
 deor in ipso plane tempore in
 te incidisse. ^b Nam peregris
 mus cum sim, sat scio te non
 grauari, quin obambulando
 me ducas, singulaque dem
 onstres, ut qui vniuersa iam habeas comperta. MERC.
 Non

οὐ σχολή μοι, ὦ πορθμεύ,
 ἀπερχομαι γάρ τι ἰσχυροῦ
 σόφου ὧ ἄνω Διὶ τῶν
 ἀνθρωπίνων, ὃ δὲ ὄξυθυ-
 μος τὲ θεῶν, καὶ δέσφα μὴ
 βραδύωνται με, ὅλον ὑ-
 μέτερον ἰσοκίῃναι, παρα-
 σούς ὧ ἴσφω. ἢ ὅπως τὸν
 Ἡφαιστον πρότερον ἰποίνισα, εἶ-
 ψη καὶ με τιταγὸς τοῦ πο-
 σίδος ἀπὸ θεσσαλίου βελού, ὡς
 ἰποσκαλίστην γέλωτα παρέχοι-
 μι καὶ αὐτὸς οἰνοχοῶν. Χα-
 πτερίοψα οὐκ με ἄλλως πλα-
 νώμετον πῆρ γῆς, καὶ ταῦ-
 τα ἰτάρ ὧ καὶ ξυμπελους,
 καὶ σωνδιστορ ὧ ἄρ. καὶ
 μὴ καλῶς ἔχον, ὦ παῖ
 Μαιάς, ἐκείνων γούρ σε
 μεμνήσθαι, ὅτι μηδὲ πώπο-
 τί σε ἢ ἐντλήν ἐκέλευε, ἢ
 πρόσκοπον εἶναι. ἀπὸ οὐ
 μὴ ῥέγκας ἐπὶ τοῦ κατασφά-
 ματ ὧ ἐκταθῆς, ὡμους οὐ-
 το καρτρὸς ἔχον. ἢ ἢ τινα
 ἀπὸν νεκρὸν ὑποίς, ἐκείνω
 παρ

Non est ocium, ὁ πορτιορ.
 Nam ab eo iam nunc, ne-
 gocium quoddam quod ad
 mortalium statum pertinet,
 ab Ioue summo datum ex-
 pediturus. Ille autem ad
 iracundiam propensior est:
 ut planè verear ne cunctan-
 tem me vel totum vestrae
 sortis esse permittat, caligis
 ηἰ videlicet addictum: vel
 quemadmodum nuper Vul-
 canum, ita ὧ me correpto
 pede, ἐ summo deiciat cæ-
 lo: nimirum quò ὧ ipse pos-
 cillatoris munere fungens,
 claudicando risus moueam.
 CHA. Despicies ergo me
 temerè ὧ indecorè in ter-
 ra oberrantem, praesertim a-
 micus, ὧ navigationis fo-
 cius, tum ὧ nostrae reip. ex
 parte legatus. Atqui conue-
 niret, ὦ Μαιᾶ proles, illorum
 te etiã num meminisse, quod
 te vel feninam exhaurire,
 vel^c remum agitare ne vn-
 quam quidē iusserim: ^d quin

eu interim, quanquam adeò robustus es humeris, in nauigij
 dorso porrectus stertis: aut si quam fortè ex umbris loqua-
 sem offenderis, cum hac inter nauigandum perpetuò conu-

παρ' ὅλον τὸν πᾶν δαλίην.
 ἰα δὲ προσδότης ὄν, τὴν
 δικαιοσύνην ἔλκωρ, ἰρήνη μόν.
 Ὡς. ἀλλὰ πῶς τοῦ πατρὸς,
 ὃ φίλτατον Ερμῆδιον, μὴ
 καταλίπῃς με. πρὶν γὰρ
 εἰ τὰ ἐν ἑσβίᾳ ἅπαντα, ὡς
 τι καὶ ἰδῶν ἰστανέθοιμι, ὡς
 λέω με οὐ ἀφῆς, οὐδέ μιν τῶν
 τυφλῶν διόισα. καὶ ἀπὸ τῆς
 ἐκείνου σφάκουσα, διοτιθεῖ-
 νοῦν ἑρ ὡς σότω, ὅτω δὲ
 ἡγῶ σοι πωλιμ ἀμυλνῶσι
 πῶς τὸ φῶς. ἀλλὰ δὸς, ὃ Κυλλ-
 νείῃ μοι ἐς ἀά μιν μνησθῆ
 τὴν χολειν. Ερ. Τοῦτὶ τὸ
 πρῶμα, πωλιμ ἄτιον κα-
 τασήσεται μοι. ὅρῳ γοῦν ἡδύ
 τῶν μισθῶν τῆς πρὶν γήσεως, ἐν
 ἀκόνδων πωλιμ πωσιμ ἐ-
 μιν ἰσῶρον, πωριγητιον
 δὲ ὄμας. τί τῆ ἀρ ἢ πάθοι τις,
 ὅποτε φίλ ὅ τις ἄν βιάσοι-
 τῶ, πωλιμ τῆ ἑρ σὶ ἰδῶν καθ'
 ἕκαστον ἀνεῖδῶς, ἀμύχανόν ἐ-
 σιν, ὡς πωριμ ἡ ποτιμ τῆ ἀρ
 ἰτῶν ἢ σφπριβὴ γήσιβ. ἔ-
 ταί μιν μὲν ἡγρβῆσαι δὲ ἰ-
 σα, καὶ ἀπὸ τῆ ἀπῶντα
 τὸ

deinde & ipsi mihi verendum, ne interim tanquā transugam

Iupiter.

fabularis: ego verò quartū-
 uis senex, remigium agens
 duplex, solus remigo.

At te per patrem obsecro,
 ô charissime Mercurios
 le, ne me deseras: sed ut no-
 uo aliquo conspecto rede-
 am, indica quæ nam in vita
 geruntur. Quod si tume ne-
 glexeris, nihil planè ab ipsis
 cæcis differre videbor. Ut e-
 nim illi lubrico gressu per
 caliginem titubant, ita rur-
 sus ego ad lucem tibi hal-
 lucinabor. Quin tu hanc mi-
 hi das gratiam, ô Cyllenie,
 perpetuò memori futuro?

M E R. Hæc profectò res
 verberum mihi causa exi-
 stet, adeò ut iam hinc coma-
 monstrationis huius merce-
 dem non sine tuberibus no-
 bis fore prospiciam: obse-
 quendum tamen. Quid enim
 facias, ubi amicorum quispiā
 impellat? Principiò ergo ut
 omnia singulatim & exa-
 musim conspicias, frustra la-
 boras, ô poritior. nā hoc mul-
 torū annorū suerit negociū:

ἔκθ' ἔϋ Διὸς, οἷ δ' καὶ αὐτὸν
 ἀπολοῖα ἐνεργῆν τὰ ἔϋ θα-
 υδῶν ἔργα, καὶ πῶ Πλούτω.
 ὦ ἀρχαῖο Ἰημοῦρ, μὴ νε-
 κραγοῶντα πολλοῦ ἔϋ χρο-
 νου. καὶ ὁ τελευτῆς Αἰακὸς
 ἀγανακτῆσθ', μὴ δ' ὀβολὸν ἱμ-
 ποδώρ, ὡς ἢ τὰ λιπαράα τ' ἰ-
 γνομυθάρη ἴθις, # τ' ἴθι σκε-
 πλίον. Χά. αὐτὸς, ὦ Βρμῆ, ἐπι-
 νόσας τὸ βέλτιστον. ἔγδ' δὲ ὀβ-
 οἶδα τ' ἄπρ γῆς, ξέφος ὦρ. Βρ.
 τὸ ἴθι ὄλον. ὦ Χάρων ὑψηλὸ
 τιν' ὕμῃν ἴδασχαις, ὡς ἀπ'
 ἱκάνω πᾶν ἴθις. σὺ δ', ἂ ἴθι
 ἴς τ' ἔρανδον ἀνεκθῆν διωα-
 τ' ἴθι, ἐκ ἀρ' ἱκαμονορ, ἐκ πει-
 εωπῆς γὰρ ἀρ' ἀνεκθῆς ἄπαν-
 τα λαθεῖσθας. ἱπὰ δ' ὁ θέμις,
 ἀλλήλοισ ἀἰ ζωόντα. ἐπιθα-
 τῶσιν τῶν βασιδέων ἔϋ
 Διὸς, ὦρα ἱμῆν, ὑψηλὸν
 τι ὄρ' ὦ σέρισκοπέν. Χάρ.
 οἶδα, ὦ Βρμῆ, ἄπρ ἴθι.
 θα ἴθιαν ἔγδ' πῆς ὑμᾶς,
 ἱπὸ δ' ἀρ'

Jupiter me abdicet : tibi ve-
 rò quò minus mortis munia
 peragere posses, fuerit impe-
 dimento : neque non Ditis
 imperio detraxerit, cùm vi-
 delicet longo adeò tempore
 umbras aducheres nullas.
 Postremò & Aeacus, qui
 portorio colligendo præfe-
 ctus est, stomachabitur, ut
 qui tanto tempore ne obolū
 quidem lucrificerit. Verùm
 qua via ipsa rerum capita
 videre possis, iam consilium
 nobis erit captandū. CHA.
 Ipse, ὁ Mercuri, quod opti-
 mum factu fuerit, videris:
 ego verò peregrinus cùm sim
 in terra, quid rerum hic aga-
 tur, nescio. MER. f Brevi-
 ter, ὁ Charon, editiore alio
 quo loco opus erit, ut inde
 cuncta queas prospicere.
 Caterùm si in cælum subuo-
 lare tibi foret facultas, non
 laboraremus. Cùm autem
 te, cui semper cum mortuo-
 rum simulachris commercium fuit,
 Iouis regiam cal-
 care minimè liceat : iam tempus fuerit,
 excelsum ali-
 quem montem disquirere. CHAR. Nosti, ὁ Mer-
 curi, que ad vos inter nauigandum dicere consueuerim?

ἰπαστῶν πλοῦτων ; ὅσοι τὰν
 ἔφ' τὸ πνεῦμα καταγίσων,
 πλοῦτα τῆ ὀδῶν ἰμπίων,
 καὶ τὸ λῦμα ὑψηλὸν ἀρθῆ,
 τότε ὑμᾶς μὲν ἐπ' ἀγνοίας
 κελῶντι πλὴν ὀδῶν σῆ-
 ναι, ἢ ἰνδοῦναι ὀλίγον τῶ
 ποδῶν, ἢ συννεφραμῆν ὡ
 πνοῦματι. ἰγὼ δὲ πλὴν ἰου-
 χίαν ἄγαν παρακλιόμην
 ὑμῶν, αὐτὸς ἔφ' ἄδρῶν τὰ
 βελτίω. κατὰ ταῦτα δὲ καὶ
 σὺ πρῶτε, ὅπως καλῶς ἔχων
 νομίσεις, κερδύνην νῦν γι-
 ῶν ἰγὼ δὲ, ὡς περὶ ἰμβότου
 νόμου, σιωπῆ κατελοῦμαι,
 πάντα παλῶν καὶ κελῶν
 τί σοι. Ἐρ. ὁρθῶς λέγεις, αὐ-
 τὸς ἔφ' ἔσομαι τι ποιήσω,
 κερδύνην πλὴν ἰκανὸν ὀκο-
 πῶ. ἀρ. ἔφ' ὁ Καίκεας ἰ-
 πωτῆδαι, ἢ ὁ Πρνασὸς ὑ-
 ψηλότερος, ἢ ἀμφοῖν ὁ Ὀλυμ-
 πος ἰκνύοσι; καὶ τοῖ οὐ φῶ-
 δόντι ἀνιμνήδω, ἰς τὸν Ὀ-
 λυμπον ἀπιδῶν, συγκαμῆν
 δὲ τι καὶ ἰπεργῆσαι ἢ οἱ δῆ.

Χά.

non contemnendi cuiusdam consilij in mentem venit : verum
 ad hanc rem tuo & labore & obsequio pariter erit opus.

CHA.

siquidem ubi procellosus
 ventorum flatus obliquo
 velo incubuerint, ut in sub-
 lime tollantur fluctus : ibi
 vos, quæ est vestra impe-
 ritia, iubetis vel velum tra-
 here, vel pedem paulisper
 accommodare, vel etiam
 ipsius venti cursum sectari.
 at ego quietem vos agere
 iubeo: ipsum enim me, quod
 optimum sit, non ignorare.
 Quis ergo & tu quidem hæc
 imitaris, & in præsentia
 quum sis gubernator, quæ
 tibi conuenire visa fuerint,
 facito : ego verò, ut est
 vectorum conditio, taci-
 tus sedeo, per omnia tibi
 iubenti obsecundans. MER
 Rectè admones, ô Charon.
 ipse enim quid factio opus
 sit, sciero : ac speculam
 nobis idoneam inuenero.
 Num ergo Caucasus ido-
 neus, aut hoc altior Par-
 nassus, aut viroque eminent-
 ior Olympus ille? Atqui in
 Olympum mihi intuenti,

Χά. πρόσθε, ἰσχυρόσω ἦδ' ὄψι
 δλωτά. Ερ. Ομηρ. ὅ ποιη-
 τὴς φησι, τὸς Αἰωὸς ἤϊας,
 δύο καὶ αὐτὸς ὄντας, ἔτι πῶς
 δλας, ἰθιῦσαί ποτε τῶ Οὐ-
 σαν' ἢ βάθρων ἀναπέσαν-
 τας, ἐπιθέιναι ὡς Ολύμπῳ, ἄ-
 τα τὸ Πύλιον ἐπ' αὐτῆ, ἰκανῶ
 τῶ τῶ λιμίνα ἐξήρ' οἰομύ-
 νος, ἢ πρόσδασιν ἐπὶ τῶν ἔρα-
 νόρ, ἰκάνω ἦδ' ἔρ τὸ μαρκεῖο
 (ἀταθάλω ἦδ' ἠέλω) δλας
 ἐπιτάτῳ. νὰ δ', ἔρ ἐπὶ λα-
 κῶ τῶν θεῶν ταῦτα βελόου-
 μῶν) τί ἔχι οἰκοδομῶν ἢ αὐ-
 τοῖ λατὰ τὰ αὐτὰ, ἰσικυβιν-
 δῶντες ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς
 ἔχοιμῶ ἀφ' ὑψηλότερος ἀκεί-
 βετέραν τῶ σκοπῶ; Χά. καὶ
 δλωησόμῶθα, ὡς Ερμῆ, δλω
 ὄντες ἀναθῶαι ἀράμῶ τὸ
 Πύλιον ἢ τῶ Οὐσαν; Ερ. δλω
 τίδ' ἔχι ἄν, ὡς Χάρων; ἢ ἄ-
 ξιοῖς ἡμᾶς ἀγρυπνέρος εἶν
 τοῖν βρεφνῶοιρ ἰκάνοιρ,
 καὶ ταῦτα θεὸς ἰπάρχοντας;
 Χά. οὐκ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγ-
 μα δλοῖ μοι ἀπιθανόρ τινα
 τῶ

magisq; imbecillos infantulis illis iudicas? maximè quum si-
 mus dij. CHA. Nequaquã, sed res ipsa incredibilem quandam

CHA. Tuū ergo fuerit im-
 perare, ὁ Mercuri: equidem
 pro mea virili in omnibus
 parere conabor. MER. Ho-
 merus poeta dicit. Aloçi fi-
 lios, cum ὅ ipsi duo essent,
 ad hæc pueri, statuisse olim
 vna cum radicibus Ossam
 euulsum Olympo superim-
 ponere, deinde ὅ huic Pe-
 lion: quod arbitrarentur
 hoc pacto sufficientem se-
 gradum ὅ ascensum in cæ-
 lum habituros. Verum hi
 adolescentuli cum impij es-
 sent, audacia suæ pœnas de-
 derunt. Nos autem, qui hæc
 in deorum iniuriam minis-
 mē molimur, cur non ὅ ipsi
 eandem viam edificamus,
 montem monti agglomeran-
 do, quò videlicet exactiorem
 ὅ commodiorem habeamus
 prospectum? CHA. Et duo-
 bus nobis, ὁ Mercuri, vires
 suffecerint ad loco mouen-
 dum vel Pelion, vel etiã Of-
 sam? MER. Quid ni, ὁ Cha-
 ron? an tu nos abiectiores

ποιησικῶς ἐξήρασάμεθα; φέ-
 ρε δὲ, ἀναβάσῃ δὴ καὶ ταύ-
 τα ἰκανά, ἢ ἐπιποδομαῖ ἐπι-
 δίασα. παπῶ, κατὰ ἑττίς μὲν
 ἐν τῇ ὑπαρξείᾳ τῶν ἀνδ. ἀπὸ μὲν
 τῶν ἰώων μόγις Ἰωνία καὶ
 Λυδία φαίνονται. ἀπὸ δὲ τῆς
 ἐσπέρας, ἢ πλείον Ἰταλίας καὶ
 Σικελίας. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκύλων,
 τὰ ἐπὶ τὰ δὴ τῶν μόνα, καὶ
 κῆθον ἢ Κρήτη ἢ πᾶν σα-
 φῶς. μετακινεῖται ἡμῖν, ὅ
 πορθμῶ, καὶ ἢ Οἴτη, ὡς ἔοις
 κρη, ἔτα ὁ Παρνασσός ἐπὶ πᾶ-
 σιν. Χά ἔτω ποτῶ μὲν. ὅρα μό-
 νορ, μὴ πλείον ἐξήρα-
 σάμεθα τὸ ἔργον, ἀρκυκί-
 νοντες πέρα τῶν πηγαῶν, ἔτα
 συγκαταρξέφθῃ τῶν ἀδῶν,
 πικρᾶς τῶν Ομηρῶν οἰκοδομη-
 τικῶς περαθῶ μὲν, ξυπηρξέφ-
 τῆς τῶν ἰωνίων. Ερ. θάρρα,
 ἀσφαλῶς ἢ ἔξῃ ἅπαντα. με-
 τατίθη πλὴν Οἴτην, ἢ πικυ-
 νιδάσῃ καὶ ὁ Παρνασσός.
 ἔδδ. ἐπᾶνεμι ἀδῆς. ἔδ ἔχα.
 πάντα ἔρα. ἀνάβαινε ἢ ἀν-
 καὶ σὺ. Χάρ. ὄριζορ, ὅ Ερμῆς

poëticè effecerimus? Age
 hac mole conscensa dispiciã,
 num aut hæc faciant satis,
 aut plura superstruere oportet.
 PAPA, quid hoc? Hære-
 mus adhuc in ipsa cæli radia
 ce. Etenim ab oriente Sole
 vix Ionia & Lydia conspi-
 ciuntur: ab occidente verò nõ
 ampliùs Italia ac Sicilia.
 Porrò à septentrione, ea solã
 quæ Isthro adiacent, appa-
 rent. Illinc autem Creta, ne-
 que hæc admodum apertiẽ.
 Quare sicui videtur, &
 Oetam transponere oportet.
 postremò omnibus superimis
 ponendus Parnassus. CHA.
 Sic faciamus. At hoc solùm
 vide, ne plus æquo attenuan-
 do opus, ipsum tenuius fra-
 giliusq; reddamus, ita ut tan-
 dem vnã cū ipsa mole detur-
 bati, Homericã illã adificiã
 di rationem nimis amarã ex-
 periamur, nimirum caluarijs
 ex casu perfractis. MER-
 Bono animo es, ô Charon.
 res omnis in vado erit. tu Oetã trãspone, aduoluetur & Par-
 nassus. En iterũ conscendã. Bene habet, cūcta iam conspicio:
 & tu nunc ascende. CHA. Manum mihi porrige, ô Mercuri,
 neque

πλὴν χεῖρα, ὃ ἔβ' ἐπὶ μικράν με
 ταύτην πλὴν μεγάλῳ ἀναδι-
 βάσει. Ερ. ἄγε καὶ ἰδὲν ἰδέ-
 ναι, ὃ Χάραρ, ἀπαύλα, ὅτι ἐν
 ἡ ἄμφω, ἢ ἀσφαλῆ καὶ πελο-
 θιέμονα ἐν, ἀπ' ἔχου τῆς
 διξίας, καὶ φάσιν μὴ λατὰ τῷ
 ὀλιγοῦ πατῶν. ἔνθα ἀνελί-
 λυθας ἢ σὺ, καὶ ἰπέτερ δικός
 ρυμβός ὁ Παρνασός δι, μίαν
 ἐκάτερ ὁ ἄραρ ἰπιαδὸ-
 μῶροι, λαθεῖσθευθα, σὺ δὲ μοι
 ἦδιν ἰν λύκῳ πειθίτωρ,
 ἰπισκόπα ἅπαντα. Χά. ὄρω
 γλῶσσῳ λῶ, καὶ ἰμῶν τινὰ
 μεγάλην πειρρῆσαν, καὶ ὄ-
 ρη, καὶ σοταμὸς ἔ Κοιντὸ ἢ
 Πνευφλιθου ὁ μέσους ἢ
 ἀνθρώπος πᾶν σμικρὸς, καί
 τινος φωνὸς αὐτῶν. Ερ. πῶ-
 λας ἐκῆναί αἰον, ὃς φωνὸς
 ἦν νομίσας. Χά. οἶδα, ὃ
 Ερμῆ, ὡς ὄδῳ ἡμῶν πῶ-
 πρακται, ἀπὸ μάρτυ πλὴ
 Παρνασὸν αὐτῆ Κασαία,
 καὶ

neque enim parvam ac hu-
 milem molem me facis ascē-
 dere. NER. Si singula
 contueri gestis, ὁ Charon,
 discrimini te committas o-
 portet. h Non enim ita
 comparatum est, ut simul
 & extra periculum sis con-
 stitutus: & tamen, quæ cus-
 pigliceaspectare. Postres-
 mō hac mea dextra nitere,
 ac pedetentim scandendo,
 ne in lubrico pedem figas
 caue. Nunc omni ex parte
 res bene se habet, quum &
 tu superaris. Iam verò quo-
 niam bicipiti vertice proz-
 minet hic Parnassus, uter-
 que altero occupato consi-
 damus. Tu autem nunc ocu-
 lis in orbem mihi ductis,
 intuerere vniuersa. CHA.
 i Terram video amplam, ac
 paludem quandam ingentē,
 quæ vndique terram circum-
 fluit. Tum montes ac fluuios
 & Cocytō & Phlegiehonte ampliores. Ad hæc, homines
 admodum exiles, pariter & horum nidulos quosdam.
 NER. Vrbes illæ sunt, quos tu nidos arbitraris. CHA. Vi-
 des quàm nihil nobis tanto labore sit effectum? quin
 frustra sede mouimus Parnassum vnà cum Castalio, tum

καὶ πῶς οὐκ ἔστιν ἡ τὰ ἄλλα ὄρη
 μετακινῆσαί. ΕΡΜ. ὅτι τί;
 Χά. ἴσθι ἀκεῖνες ἐργάζεσθαι
 τῷ ὑψηλῷ ὄρει. Ἐβυλόμην δὲ
 εὐπόλιος καὶ ὄρη αὐτὰ μόν-
 υρον, ὡς περὶ ἐργαφῶς ὄρει,
 ὅτι ἀ τὸς ἀνθρώπους αὐτὸς, καὶ
 ἂ πρῶτοι, καὶ οἷα λέγουσι,
 ὡς περὶ ὅτι μὴ τὸ πρῶτον ἐν
 τυλῶν ἔδωκεν ἄνθρωπον, καὶ
 ἔρη μὴ ὅ, τι γινώσκω, ἀκούσας
 γὰρ τινος, ἠὸς ἕως ἐμπροσ-
 θῶν. ΕΡ. τί δὲ τὸ τῶ; Χά.
 ἐπὶ δέντρον, οἶμαι, λευκῆς
 ἰσὺς τινος τῶν φίλων, ἔς
 πῶς ὑστέρῳ μάλιστα ἔξω,
 ἔφη. καὶ μεταξὺ λέγουσι,
 ὅτι τὸ τίχους ἑραμῆς ἐπι-
 πτόσα, ἐκ οἷα ὅτι κινῆσαν-
 τος, ἀπὸ τῶν αὐτῶν. ἐξέ-
 ησασθαι, ἐκ ἐπιτιμῶν τινος
 πῶς ὑποχέισιν. ἴσθι δὲ καὶ
 νῦν ἵποκαταβύσθαι, ὡς
 μάλλον βλεποῖμι καὶ ἀκούοι-
 μι. ΕΡΜ. ἔχ' ἀπείμας, καὶ τῶ-
 ῶς ἔχ' ἰσὺς ἰσὺς καὶ ὄρει
 ἀπὸ τῶν τινος

Risi ergo hominem, ut qui promissa minime præ-
 staret. Sed & nunc quò magis audiam, magisq; videam,
 descendendum mihi cenfeo. M E R C. Quietus es. nam
 & huic malo remedium inuenero, atque incantatio-
 ne qua-

& Oetam cæteroq; monteis
 omneis. M E R. Quid ita?
 CHA. Equidem è sublimi
 exactè despicio nihil: deside-
 rium autem erat non vbes
 solùm, neque montes ipsos
 tanquam in tabula depictos
 intueri, verùm & homines
 ipsos, tum quæ faciant,
 quæq; loquantur, exaudis-
 re: haud secus ac prius cùm
 tu obuius mihi factus riden-
 tem conspiceres, ac quid-
 nam riderem percunctare-
 ris. Nam cùm ridiculū quid-
 dam audirem, mirum in mo-
 dum delectabar. M E R C.
 Quòdnam hoc erat. CHA.
 Cùm quidam ab amico-
 rum quopiam ad canam,
 opinor, vocatus esset, in po-
 sterum (inquit) diem ve-
 niam, maximè, atque inter-
 rim dum hæc diceret, tea-
 gula quædam nescio quo
 deturbante à tecto in cam-
 put huic irruens, ipsum ne-
 cauit.

διρκίαν ἐν βραχὴ ἀρφα-
 νό, παρ' Ομήρου τινα καὶ πρὸς
 τὸ ἐπιφθόρον λαδόν. ἡπα-
 δὰρ ἔπο τὰ ἔπη, μέμνησο
 μηκέτι ἀμυδρῶν ἔπιον, ἀπὸ αὐ-
 φῶς πάντα ὄρα. Χά. λέγε
 μόνον. Ερ. Ἀλλὰ δ' αὖτις
 ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔπιον, ἢ πρὶν ἔ-
 πων, ὀρρεῦ γινώσκεις ἢ μὴ
 θόν, ἢ ἢ ἄνθα. Χά. τί δειν-
 Ερ. ἢ ἄν ὄρα. Χά. ἄνθρωπος
 γι. τυφλὸς ὁ λυχνίος ἰκάν-
 υθ, ὡς πρὸς ἐμὲ, ὡς τε σὺ τὸ
 ἐπὶ τὸν πεδιδασκί με, καὶ
 ἀρκεῖν ἱρωτῶν τι. ἀπὸ βέ-
 δει κατὰ τ' Ομήρου ἡδὲ ἐ-
 ρωμαίσι, ὡς μάθης δὲ αὐ-
 τὸν ἀμείδῃ ὄντα με τῶν Ο-
 μίρου; Ερ. καὶ πόθεν σὺ ἔχεις
 τί τῶν ἰκάνυ ἀσφαί, ναύτης
 ἀπὸ καὶ πρόσκωπθ' ὦρ; Χά. ὁ-
 ρῶς; ὀνειδιστὸν τὸ ἐς ἰσ πλὴ
 τέχνω. ἐγὼ δ' ὅποτε διπόρθ-
 μοτον αὐτὸν ἀφθανόντα,
 ποικίλ' ἐραψὸν δ' ἄκου-
 θς, ἐνθ' ἔτι μέμνημα. καὶ

ne quadam ab Homero ac-
 cepta, videndi aciem acuis-
 simam tibi vel breui reddi-
 dero. Ac posteaquam carmi-
 na ipsa pronuntiāro, memor-
 sis non amplius hallucinari,
 verūm aperitē cuncta con-
 tueri. CHA. Dic solum.
 MER.

Dimoui nubem, visum
 quae texerat ante,

Ut tandem agnoscas qui
 sim hominesve, deive.

CHA. Quid est? MER. C.

An non iam vides? CHA.

Maxime, ¹ caecus sanē Lyn-
 ceus ille, si mecum coma-
 ponatur. Itaque deinceps
 hoc primum me velim do-
 ceas, mihi quae percunctans
 ti respondeas. Sed heus tu,
 vin' ἔ' ipsum me ^m Home-
 ricis versibus tecum agere,
 quod videlicet intelligas,
 neque ipsum me ab Home-
 ri elegantia abhorrere?

MER. C. Unde tu quae so il-

lius aliquid scire posses, nauta cum sis, ὅ cum remis rem ha-
 beas? CHA. Vides, opprobria sunt haec in artem. At ego
 cum illum vita iam functum trajcerem, multa ex ordine ca-
 uentē audiui, quorū nonnulla adhuc in memoria harent. Por-

τὸ ἔμα

Ἐ χειμῶν ὑμᾶς ὁ μικρὸς τό-
 τε καὶ ἐλαθῆν. ἐπὶ γὰρ ἤρξατο
 ἔσθῃ δὲ πάντων ἄσιόν τινα ὠ-
 δῶν τοῖς πλοῖσι, ὡς ὁ Ποσει-
 δῶν συνῆγαγε τὰς νεφέλας,
 καὶ ἐτάραξε τὸ πόντον, ὥσπερ το
 φῶλον τινὰ, ἰμβραδῶν τῶν πρι-
 τανῶν, καὶ πᾶσι τὰς θύμας
 ἐρόθωνε, καὶ ἅπαντα ποτὰ λυ-
 κῶν τῶν θαλάσσης. ἴσθ' ἱ-
 πῶν, χειμῶν ἄφρω καὶ γνόφῳ
 ἰμπισῶν, ὀλίγη δὲ πρὸς πλεῖστη
 φῆν ἰμῶν τῶν ναῶν, ὅτε περὶ καὶ
 ναυσιτάτας ἐκείνῳ, ἀπῆμυσε τ
 ῥαψῶδιῶν τῶν τομῶν αὐτῆ
 Σκύλλης καὶ Χάρυβδος καὶ Κύνε-
 κλωπι. Ερ. ὁ χαλιπὸν ἔρ λῶ,
 ἐκ τοσούτων ἰμῶν ὀλίγα γὰρ
 ἐσφραγίσθη. Χά. ἐπὶ γὰρ
 μοι. τίς γὰρ ὁ δὲ καὶ πᾶσι τοῖς
 ἀνδρῶν, ἕως τε μέγας τε, Εξοχῶ
 ἀνθρώπων λιφῶν, καὶ ἐν-
 ρίας ὤμων. Ερ. Μίλων οὐ-
 τῶ, ὁ ἐκ Κρότωνῶ ἀθλητῆς.
 ἰπικροῦσι δ' αὐτῶ οἱ Ελλην-
 νοι, ὅτι τὸ τῶρον ἀρέμῳ,
 φέρει δὲ τὸ σκεῖλον μέσσω.

rō tempestas non medio-
 cris tum nobis incubuit.
 Etenim posteaquam canti-
 lenam quandam nauiganti-
 bus non admodum prospe-
 ram neque salutarem fuisse
 auspicatus, n̄ carminum vi
 impulsus Neptunus, & nubes
 conuocauit, atque tridente
 velui unco quodam hamo
 iniecto, cum fluctuum pro-
 cellas excitauit, tum alijs
 multis turbis uniuersum mi-
 scebat mare, aded ut parum
 absuerit quin tempestas qua
 vna cum densa caligine
 immincbat, nauem nobis
 subuertisset. Tum ergo &
 ille nauseabundus, bo-
 nam carminum parte Scyl-
 lae & Charybdi euomuit :
 sed & Cyclopi. MER.
 Non ergo difficile fuit, ex
 tanto vomitu pauca alia
 qua referuare. CHA. At
 dic mihi,

Crassus & ille quis est,
 vir magnus, conspicuiusq;

Vertice sublimi, atq; humeris latissimus amplis?

MER. ° Milo Crotoniata hic est athleta. Applaudunt autē
 ei Græci, quod iaurū sublatum solus per mediū ferat stadium.

CHA.

Χα. καὶ πόσον δικαιοτέρου
 ἄρ' ἐμὲ, ὦ Ἑρμῆ, ἱπανοῖον,
 ὅς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνά μιν
 ὀλίγον ξυπαῖον, ἐνθὺς ἔμα
 ἰς τὸ σκαφίδιον, ὅποταν
 ἦκη πῆς ἡμῶς, ἔποταν
 χατάς τῶν ἀνταγωνιστῶν
 καταπαλαιδῆς τὸ θανάτου,
 μὴδ' ἐξωῆς ὅπως αὐτόν
 ἵπποκλιζῆς; ἕτα οἰμώβεται
 ἡμῖν δηλαδὴ, μνημῆσθε
 τῶν σφαγῶν τούτων, καὶ τὸ
 κρότου. νῦν δὲ μέγα φρονῆς,
 θαυμαζόμεσθε ἐπὶ τῆς ταύ-
 ρος φορᾶς. τί οὐδ' οὐδὲν ἄρα
 ἄρα ἰληίησθε αὐτόν, καὶ τὴν
 νύξιν ἀάποτι; Ἐρ. πόθεν ἐ-
 κείνου θανάτου νῦν μνημῶς
 νόσσησθε ἄρ' ἐν ἀκμῇ τοσαύ-
 τῆς; Μά. ἴα τούτου, ἐν ἡς μα-
 κρὰν γέλωτα ἡμῖν παρίζον-
 τα, ὅποτ' ἄρ' ὄλεθ' ἐν ἰληί-
 ῃ, ἐχ' ὅπως ταῦρον ἔτι ἄρα-
 θοὺ ἀνώμην. οὐδὲ μοι ἐ-
 κείνου ἀπὸ, τίς τ' ἄρ' ὄλεθ' ἄλ-
 λ' ὅ, ὁ σμυρὸς ἀνὴρ; ἐχ' ἔλ-
 λω,

ἰὸ ἵπποκλιζουμ, quando videlicet nobiscum nau-
 igans, ne culicem quidem amplius, nedum taurum ferre
 poterit. Sed illud tu mihi dicas velis, quis alius ille vir
 grauis, ac seueritate quadam verendus, nec tamen Gra-

CHAR. At quantum iustio-
 ric causa, o Mercuri, ipsum
 melaudibus ueherent, qui
 paulo post ipsum tibi Mi-
 lonem, quantum est, corre-
 ptum in nauiculam impo-
 nam? nempe ubi a morte in-
 uicissimo aduersario lucia
 superatus ad nos uenerit,
 quando nec ipse plane intel-
 liget qua cruris implicandi
 ratione sit deiectus: tum
 profecto nobis plorabit, re-
 cordatus et harum coro-
 narum, et huius applausus.
 Nunc autem quia propterea
 quod taurum gestarit, est
 admirationi, grandia sa-
 pit, ac mirifice sibi placet.
 Quid ergo de ipso arbitra-
 bimur? Num quod mortem
 etiam aliquando sibi immi-
 nere speret? MER. Quid
 ille mortis recordaretur in
 tanto flore? CHAR. Mis-
 sum hunc face, o Mercuri,
 risum nobis haud ita mul-

λλω, ὡς ἔοικεν ἀπὸ γῆν ἢ σο-
 λῆς. Ερμ. Κύρθ, ὃ Χάρον, ὃ
 Καμβύσης, ὃς τὴν ἀρχὴν πο-
 λει Μιδῶν ἐχόντων, νῦν Περ-
 σῶν ἡδὲ ἰπποῖσιν εἶν, καὶ Ασ-
 σονείων ἐναρχθῆν οὗτθ ἰκρά-
 τησιν, καὶ Βαβυλωνία παρσι-
 σαῶ, ἢ νῦν ἑλασέοντι ἐπὶ Λυ-
 δίαρ ἔοικεν, ὡς καθ' ἑαυτὸν τὸν
 Κροῖσον, ἀρχοὶ ἀπάντων. Χά-
 ρη Κροῖσθ δὲ πῶ ποτε ἑαυτῶ-
 νος δειρ, Ερμ. ἑκῆσ ἀπόδο-
 ψον ἴσ τὴν μεγαλήν ἀκρόπο-
 λην, τὴν τὸν τριπλοῦν τῆχθ,
 Σάρδεσ ἐκείνα. ἢ τὸν Κροῖ-
 σον αὐτὸν ὄρατ, ἡδὲ ἐπὶ ἑλί-
 νος χροῖσῆσ καθ' ἑαυτὸν, Σόλωνι
 τῷ Ἀθλωαίῳ διαλεγόμενον, βού-
 λη ἀκούσομαι αὐτῶν, ὃ, τι καὶ
 λέγουσι; Χάρ. πάν. ἢρ οὐδ.
 Κροῖσθ. ὃ ξένε Ἀθλωαίε, εἰ.
 δὲν γάρ μου τὸν πολούτον, ἢ
 τὸς θησαυροῦσ, καὶ ὃσθ ἄσση-
 μθ χρυσός δειρ ἡμῖν, καὶ
 τὴν ἀπὸ λω ποσυτελεσασ, ἐπέ-
 μοι, τίνα ἢ γῆ τῶν πάντων ἀνα-
 θρώπων ὀνθαμονέσων εἶ-
 ναι; Χάρ. τί ἄρα ὃ Σόλων ἐρεῖ;

Ερμ.

Etilem preciosam: dic mihi, quenam omnium hominum fe-
 licissimum arbitraris? CHAR. Quid tandem dicet Solon?

eius, quantum ex peregrino
 habitu cōgci potest: MER.
 P Cyrus, ὃ Charon, Camby-
 sis filius, qui imperium quod
 olim Medi obtinebant, ad
 Persas transfulit, atque idem
 Assyrios nuper devicit, &
 Babylonem expugnauit. ad
 hoc exercitum in Lydiam
 traducere iam parat, hoc
 iam in animo destinans, de
 Cræso superato imperium
 habeat in omneis. CHA.
 Atq Cræsus ubi tandem ille
 le? MER. Illorsum oculos
 deflece in magnam illam ar-
 cem, quæ triplici muro est
 septa, Sardis illæ. Annōn
 Cræsum ipsum vides in au-
 reo sedentem folio, ac cum
 Solone illo Atheniense dis-
 serentem? Vis auscultemus,
 qua de re verba faciant?
 CHA. Volo, ὃ Mercuri.
 CROES O hospes Athe-
 nensis, quia iam diuitias no-
 stras vidisti, thesauros scilicet,
 & quantū nobis auri sit
 rudis, tum & aliam supelle-

kk

MER.

Ερμ. ἄρρα, ὄλλυ ἀγνῶς, ὃ
 Χάρων. Σὸν. ὃ Κροῖσι, ἐπι-
 γοι πῆ οἱ ἠδ' αὐμονῶν. ἐγὼ δὲ
 ἀρωοῖδα, Κλεοβίω καὶ Βίρωνι
 ἠγόμενοι ὠδαιμονιστάτος ἦν
 ὧν, τὸς ἰσθμῶν πᾶσι. Χά.
 ἢ Ἀργόθεν ἐγὼ οὐτ' ὅτι, τὸς
 ἄμα πρὸς ἀφ' ἀνόντας, ἐπὶ
 πλὴ μνηστῆρα ἰσοδωτόν, ἔτι
 ἔρ' ἐπὶ τῆς ἀπλῆς, ἀχι πρὸς
 τὸ ἰσθμῶν. Κροῖσι. ἔσω, ἔχ' ἴτω
 ἔρ' τὰ πρῶτα ἰκάνοι ἢ ἰσοδω-
 μονίας. ὃ δ' αὐτῶν ὃ τίς ἀρ-
 εῖν; Σὸν. Τέμ. ὃ Ἄθλων, ὃς
 ἐπὶ τῆς βίω, καὶ ἀνέθωρον ὄ-
 πη ἢ παρ' ἰδ' ὃ Κροῖσι. ἐγὼ δὲ
 ἠάθαρμα, ὃ βί ἄθωρον ἰσοδω-
 μῶν εἶν; Σὸν. ὃ δ' ἰσοδω-
 Κροῖσι, ἢ μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀ-
 φ' ἡν ἢ βίω. ὃ πῆ ὄθωρον ἀνε-
 βίς ἔτι, ἄλλοι τ' ὄθωρον, ἢ τὸ ἀ-
 χι πρὸς τὸ ἰσθμῶν ἰσοδωτόν
 ἰσοδωτόν, Χά. ἠάθωρον, ὃ δὲ
 λων, ὃτι ἡμῶν ἀνέθωρον ἰσο-
 σαι, ἀπ' ἀ τὸ πορθητόν αὐτὸ
 ἀξίως ἠάθωρον πλὴ πρὸς τῶν
 τοῦτῶν ἰσοδωτόν. ἀπ' ἀ τῶν ἰ-
 νέδω

ipsa existit, & vita ad finem vsque feliciter perducta. CHA.
 Optimò facis, ὃ Solon, quòd nostri non es obliuis, quoniam
 cymbam ipsam his de rebus iudicare censēs. Sed quinam illi

quos

MERC. Osioso es animo,
 nihil, ὃ Charon, vel ingene-
 rosum, vel contemnendum.

SOL. Felices quidem ad-
 modum pauci: verum ex his
 quos ego noui, Cleobm &
 Bironem sacerdotis filios, ar-
 bitor felicitissimos extitisse.

CHAR. Argiue sacerdotis
 hic dicit: qui nuper post-
 quam matrem vehiculo in-
 sidentem ad sacrarium vs-
 que, ipsi iugum subeuntes,

adduxissent, è viuis statim
 excefferunt. CROES. Es-
 sto, habeant illi felicitatis
 primas: at quis tenebit se-
 cundas? SOL. Tellus A-
 theniensis, qui praterquam
 quòd bene dixit, mortem et-
 tiam pro patria abire non
 recusauit. CROES. Ego
 verò, ὃ scelus, non tibi vi-
 deor felix esse? SOL. Non-
 dum, ὃ Cræse, statui, quòd

necdum ad vitæ nietam per-
 ueneris. rectissimus enim eius
 rei index ac certissimus mors

κείνου ὁ Κροῖσος ἐπιπέδ,
 ἢ τί καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρου-
 σι; Ερμ. πλίνθους ὡς Πυθίῳ
 χρυσῆς ἀνατίθῃσι, μισθὸν τῶν
 χρησμῶν. ὑφ' ὧν καὶ ἀρπεί-
 ται μικρὸν ὑπερον. εὐλό-
 μαυτις δὲ ἀνὴρ ἐκ τόπων.
 Χάρ. ἐκείνο γὰρ ὅτιν ὁ χρυ-
 σός, τὸ λαμπρὸν, ὃ ἀρπείδεται
 τὸ ὑπερον μετ' ἐρυθρίμα.
 τῷ; νῦν γὰρ πρῶτον ἔσθω,
 ἀκούω ἀέ. Ερμ. ἐκείνο, ὃ
 Χάραρ, τὸ ἀοιδίμον ὄνομα,
 καὶ πειρώμενος. Χάρ. καὶ
 μὴ οὐχ ὄρω ὃ, τι ἀγαθὸν
 αὐτῷ πρόσσειν, ἢ μὴ ἄρα τῷ
 το μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ
 φέροντες αὐτό. Ερμ. εἴ ἔστι οἱ
 ὄρα, ὅσοι πόδες μοι εἰσὶ τῷ, καὶ
 ἐπιβλάσῃ ἢ λυσίεα, ἢ ἐπιτορ-
 κία καὶ φόνοι καὶ λισμὰ, καὶ
 πλῆθὸς μακρὸς, καὶ ἱμποσία καὶ
 λισία; Χάρ. εἰς τὸ το, ὃ Ερ-
 μῆ, τὸ μὴ πλῆθὸς τῶν χαλκῶν εἰ-
 σίρον; οἷδα ἔτι τὸν χαλκόν,
 ὃ δὸν ὄρω, ὡς οἷδα, παρὰ τὴν
 ταχέως ἐκείνου ἐκείνου.

Ερμ.

CHAR. Propter hocne, ὃ Mercuri, quod parum ipsi a-
 vi prestat? Nam es noui, ut qui à singulis velleboribus (quod
 es tu ipse non ignoras) obolum cum delectu accipiam.

kk 2 MER:

Ερμ. ναὶ ἄμ' ὁ χαλκὸς μὲν
 πολλός, ἀλλ' ὁ πᾶν σπουδαί-
 ζεται ἄμ' αὐτῶν. Ἐὐτορ δ' ὁ
 λίγος ἐν ποσσὶ τοῦ βαθροῦ οἱ
 μετακινούτων ἀνορύψουσι,
 πλὴν ἄμ' ἐν τῆς γῆς καὶ οὐ-
 τῷ, ὡσπερ ὁ μόνος δ' ὁ καὶ
 τᾶμα. Χάρ. θαυμάσια τίνα λέ-
 γεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελ-
 τησίαν, οἱ τοῦτο ἔρωτα ἰ-
 ρῶσιρ ὠχθοῦ καὶ βάρως κτή-
 ματ' Ἐρμ. ἄμ' ἐξόλων γε
 ἰκῆσθ' ἃ Χάρων, ἰρᾶν αὐτῷ
 φάντα, ὡς ὄρεσ' ἑσπέρων
 ἔρ' ἔ Κροῖος, ἢ τῆς μεγαλο-
 χίας τοῦ βαρβάρου καὶ μοι δο-
 κῆν, ἔρωτα τι βέλτερά αὐτῶν.
 ἰπακὺσάμην δ' ἄν. Σολ. ἂν μοι,
 ὦ Κροῖος, οἷα γὰρ τι δέδωκε
 τῶν πλίνθων τῶν τῶν Πύ-
 θιον; Κροῖ. νῆ Δι', ὁ γὰρ δῆλον
 αὐτῷ ἰρ Δελφοῖς ἀνάθημα
 ἔδην τοῦτο. Σολ. ἐνοῦν μα-
 κάριον οἷα τὸν θεὸν ἀρφαρά-
 νειν, ἢ κῆρσοῦ ἰρ ὡς ἄλλοις
 καὶ πλίνθων χρυσῶν; Κροῖ. ὡς

ἔρ' ἰ
 linem? CROES Per Iouem nullum enim ipsi est dona-
 rium Delphis suspensum tam magnificentum. SOL. Arbi-
 traris ergo te Deum beaurum reddere, si inter alia multos
 tuo beneficio et aureos lateres possideat? CROES. Quid
 mi?

MER. Est ita ut dicis, ὁ
 Charon: verum est: quia mag-
 na est eius copia, non est in
 precio: aurum verò, et huius
 quidem parum, hi qui ter-
 rare venas scrutantur, ex im-
 menso profundo effodiunt,
 auramen ex terra prouenit,
 quemadmodum et plum-
 bum, et reliqua metalla.

CHA. Insignem quandam
 hominum stultitiam nar-
 ras, qui tanto anore pro-
 sequuntur rem tum pallidam,
 tum etiam grauem. MER.
 At Solon ille aurum mini-
 me mirari videtur, et
 plane vides. Nam cum Cra-
 sum ipsum, tum verò ma-
 xime hominis barbari ia-
 soniam deridet, adeò ut
 videatur etiam mihi hac i-
 psa de re Crasum velle per-
 cunctari. Quamobrem au-
 scultemus. SOL. Die mi-
 hi, ὁ Cræse, putasne late-
 rum horum indigere Apola-

ἦ ἴ; Σόλ. πῶς ἂν μοι λέ-
 γας, ὦ Χροῖος, πῶς ἂν ἴ-
 ῃρα ἴ, ἀπὸ Λυδίας μετα-
 σταθῆσαι τὸ χρυσίον ἀπὸ
 αὐτὸς, ἢ ἐπιθυμήσωσι, Κροῖ.
 πῶς γὰρ τοσοῦτο ἄν ἦτο
 χρυσοῦ, ὅσο ἄν ἦν. Σόλ.
 εἶπε μοι, σίδηρ' ἔστι, φέ-
 ρει Λυδία; Κροῖος. ὅτι πάν-
 τι. Σόλ. ἴσθι βελτίον' ἄρα ἴ-
 δεῖς ἴσθι Κροῖος, πῶς ἀμεί-
 νωρὸ σίδηρ' ἔστι χρυσοῦ, Σόλ.
 ἢ ἀρκείνη μὲν ἀνα-
 κτῶν, μάλοισ ἄν. Κροῖος. ἴσθι
 τα, ὦ Σόλων. Σόλ. πότερον
 ἀμείνους οἱ σάβουρον τινὰς, ἢ
 οἱ σάβουρον ἀγαθὰ. Κροῖος.
 οὐδ' ἄν Κῦρ' ἔστι, ὡς λογοποιοῦ-
 σι τινα, ἢ ἐπὶ Λυδοῖς, χρυσοῦ
 μαχάρας οὐ ποιοῦν ἔστι
 ἔστι, ἢ ὁ σίδηρ' ἔστι ἀναγκῆ
 τότε, Κροῖ. ὁ σίδηρ' ἔστι ἀγα-
 θὸν. Σόλ. καὶ ἔστι μὴ τῶτον πα-
 ρασκαλάσαι, οἱχοῖτο ἄν ἔστι ὁ
 χρυσοῦ ἐς Πέρσας ἀχμάλα-
 ῖς. Κροῖ. ἀφ' ἡμῶν, ὦ ἀνθρώπων.

Σόλ.

ni? SOL. Magnam mihi
 pauperiatem in caelo narras,
 ὁ Cræse, si deos, cum forte
 desiderem, aurum ex Ly-
 dia aduehere oportebit.
 CROES. Vbi enim alibi
 auri proueniret tantum, quan-
 tum apud nos? SOL. Rur-
 sus illud mihi dicito: ferrum
 in Lydia nascitur? CROE.
 Non temere. SOL. Potio-
 ris ergo rei indigni estis
 CROES. Quinam? fer-
 rum praestantius auro? SOL.
 Si citra stomachum respon-
 dere velis, facile quidem in-
 tellexeris. CROES. Inter-
 roga tu modò, ὁ Solò. SOL.
 Viri praestantiores? an qui
 seruant ac defendunt, an
 qui seruantur & defendun-
 tur? CROES. Qui seruāt
 profectò. SOL. Quid er-
 go? Si (quemadmodum qui-
 dam narrant futurum) Ly-
 dos Cyrus adorus fuerit,
 aureòsne gladios militi tuo
 facies, an ferro tum erit o-
 pus? CREOS. Ferro sanè ferro. SOL. Et si huius co-
 piam non appauearis, futurum ut egregium illud aurum
 captiuum ad Persas abeat. CROES. Bona verba, ὁ homo.

kk 3

SOL.

Σολ. μή γένοιτο μὲν οὐδ' ὅτι
 ταῦτα, φαίνοι δ' οὐδ' ἀμά-
 κω τὸν σίδερον ὁμοιογῶν.
 Κροῖς. ἐκούω καὶ ἴδ' ἑὸν κρ-
 δόνδε σιδερέας πλίνθους ἀνα-
 τίσσει με, τὸν δὲ χρυσὸν ὁ-
 πῖσω αὐθις ἀνακαλῆν; Σολ-
 ἔδ' σιδέρον ἰκάνεις γὰρ δεικνύ-
 ται. ἀπ' ἐν τὴν χαλκόν, ἐν
 τὴν χρυσὸν ἀναθῆς ἄλλοις μὲν
 ποτὶ λίθημα καὶ Ἑρμαίον ἔ-
 σθ' ἀνατιθεαῖς, φουκῦσι μὲν ἢ
 Βοιωτῶν, ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς
 ἢ τι τινὲς τυραννοῦ λαοῦ. τὸ δὲ
 θεῶν ὀλίγου μίση τῶν σῶν
 χρυσοποιῶν, Κροῖ. αἰεὶ οὐ μὲν
 ἴδ' πλοῦτα προσπολεμῆς, καὶ
 φθονῆς. Ἑρμ. οὐ φέρει ὁ Λυ-
 δὸς, ὃ Χάρον, πῶ παρρη-
 σίαν, καὶ πῶ ἀνάστασιν τῶν
 λόγων, ἀπὸ ξένων αὐτῶν δο-
 κῆ τὸ πρᾶγμα, πρὸς ἀνθρώπων
 πῶ δὲ ἀποπίσσω, τὸ δὲ πι-
 εσάμενον ἰσοθέρως λόγων
 μνημόσιν δ' οὐδ' μικρὸν ἔ-
 στρον ὅτι Σόλωνος ὅταν αὐ-
 τὸν δεικνύσῃ, ἐπὶ πῶ πνε-
 γᾶν τὸν τὸ Κύριον ἀναθλίωσα.
 ἢ καὶ σα
 ἔδ' ὅστ' ὁ Σολωνὸς recordabitur : nimirum quando eum à Cy-
 re captum, in constructum rogam oportebit conscendere.

SOH. Dij meliora velint,
 quam vi hæc hoc modo fidat.
 Verum tu hac via videris
 ferrum auro nobilius fate-
 ri. CROES. Ferreos ergo
 lateres Deo me consecrare
 iubes, aurum autem reuo-
 care? SOL. Neque ferro
 ille indigueris, sed siue as,
 siue aurum dicaris, alijs sa-
 nè futuram prædam ac pos-
 sessionem suspenderis, & id
 quidem aut Phocensibus,
 aut Boeotijs, aut Delphis i-
 psis, aut etiam prædoni ali-
 cui tyranno. deus autem au-
 rifices tuos planè nihil mo-
 ratur. CROES Semper
 tu quidem diuitias mihi in-
 uides, & oppugnas. MER.
 Non seris delicatus hic Ly-
 dus, ὃ Charon, verborum
 & libertatem, & verita-
 tem: quoniam ei peregrina qua-
 dam res & noua videitur,
 hominem obseuro loco na-
 tum, ac pauperem, ea
 quæ urgeant, intrepide di-
 cere. Atqui haud ita mul-
 tum post Solonis recordabitur : nimirum quando eum à Cy-
 re captum, in constructum rogam oportebit conscendere.

ἡκαστα ἕξ τῆς Κλωθῆς περιβλή
 ἀνακινωσκούσης, τὰ ἐκείνη
 ἐπικινωσκούσα, ἐν οἷς καὶ
 ταῦτ' ἐγγράφω, Κροῖσμον
 μὲν ἀπῶναυ ἀπὸ Κύρου, Κῦ-
 ρον δὲ αὐτὸν δὲ ἱκανοῖ τῆς
 Μασσαγέτιδος ἀρθανεῖν, ὅς
 ῥᾳς πῶ Σκυθίδα, πῶ ἐπὶ
 ὧ ἵππου ὧ λανκοῦ ἐξελαι-
 νουσαυ; Χάρ. νύ Δία. Ερμ.
 Τόμυεις ἐκείνη ἐστὶ, καὶ πῶ
 λιφραλί γὰ ἀρτανμοῦσα ὧ
 Κύρου ἄντη, ἐς ἀσκήν ἐμ-
 βαλῆ πῆρη αἵματ' ὅρᾳς
 δὲ καὶ τὸν ἕδρ αὐτῶ, τὸν
 νανίσκον; Καμύσης ἐκεί-
 νός δ'αυ. οὔτ' ὅ βασιλεύσα
 μετὰ τὸν πατέρα, καὶ μν-
 εία σφαλῆς ἐν τε Λιβύη καὶ
 Αἰθιοπία, τὸ τελευτῶον μα-
 νῆς ἀρθανῆται, ἀρτανεας
 τὸν Απιρ. Χάρ. ὅ ποιοῦ
 γέλωτ' ὅ ἀπὰ νῦν τίς ἀν
 αὐτοῦς προσθέψαυ οὔτας
 ἀρρονοῦτας τῶν ἀκωρ;
 ἀ τίς ἀν πικεῦσεν, ὡς μετ'
 ὄλιγον οὔτ' ὅ μὲν ἀχμαλῶ-
 τ' ἔσται. οὔτ' ὅ πῶ λιφρα-
 λῶ ἔξαι ἐν ἀσκή αἵματ' ὅ;
 ἱκείν' ὅ

scipium, hūc autem capui in vire sanguine pleno habiturum.

Nam quæ cuique Parca-
 rum fuso sint decreta, ipsam
 Clotho nuper legentem au-
 diui, in quibus & hæc erant
 scripta: ^u Cræsum quidem
 à Cyro captivum duci, i-
 psam autem Cyrum à Mas-
 sageti de illa necari. Vi-
 den' Scythicam illam sæs-
 minam candido vehentem
 equot. CHAR. Per Iouem.
 MERC. Tomyris est, quæ
 sua ipsius manu Cyri caput
 detruncatum in vitrem cruo-
 re referitum intrudet. Sed
 & filium Cyri vides adole-
 scentem? * Cambyses ille
 est. Is patre defuncto in im-
 perium succedet. Ac ubi mil-
 le modis errarit & in Lys-
 dia, & in Aethiopia, tan-
 dem insaniam correptus, de-
 ciso à se Api, migrabit è
 vita. CHAR. O risum in-
 exhaustum. Sed numquis
 vel aspicere sustineat ipsos,
 adeò sibi præ cæteris pla-
 centes? aut etiam cui cre-
 dibile videri poterit, illum
 scilicet paulò post fore ca-

ἔκλυ' ὅ τις δειν, ὦ Ἑρμῆ, ὁ
 τῶν πορφύρων ἱερὸς ἰδα ἱμ-
 πτορομηγύος, ὁ τὸ Διάδημα,
 ὃ τὸν Δακτύλιον ὁ μάγαν
 ἀναδίδωσι, τὸν ἰχθυῶ ἀνα-
 τεμῶν νύσθ' ἐν Ἐμφιρόντη;
 βασιλεὺς δε τις ὄχηται ἄνα.
 Ἑρμ. ἔθ' ἡ παρ' ὁδῶς, ὦ Χά-
 ρων, ἀπὸ Πολυκράτην ὄρας
 τὸν Σαμίαν τύραννον, πα-
 νοδύμονα οἰδύρον εἶν'. ἀ-
 τάρ κ' οὐτ' αὐτὸς ἐπὶ τοῦ
 παριεῶτ' οἰκίτη Μαγα-
 θρίης προδοθῆς Ουρίτη τὸ Ἐ-
 πράπη, ἀναστολοπιωδύτου,
 ἀθλι' ἱκισῶν ἠ' ὀδυμο-
 γίας ἐν ἀκαρῆ ἔχοντ' ἢ ταῦ-
 τα ἤρ' ἢ Κλωθῆς ἐπίκροθ'. Χά.
 ἴδ' ἴδ', ὦ Κλωθῶ, ἄνικῶς κ' ἰ-
 αὐτός. ὦ Βελτίτη, κ' τὰς λι-
 φάλας ἀπότιμ' ἢ ἀναστο-
 λόπις, ὡς εἰ δῶσιν ἀνθρώ-
 ποι οὐτόν. ἐν τοσούτῳ δ' ἱπα-
 ρίδωμ, ὡς ἂν ἀφ' ὀχλοτόρε
 ἀλγυνότερον ἠοταπισμέν-
 νοι. ἐγὼ δ' ἢ γελᾶσομαι τότε γυν-
 εῖσας αὐτ' ἕκασον γυμνὸν ἐν
 ὧ σκαφίδῳ, μᾶτε πορφύ-
 ρα,

Et quoniam ad me attinet, quemcumque horum nudum in nau-
 gio agnouero, eum maximè ridebo, quando neq̄ purpuram
 neq̄

At quoniam is est, ὁ Mercuri-
 cui pallam purpuream fibu-
 la neclit, quem corona ador-
 nat, cuiq̄ cocculus piscis ven-
 tre dissecto annulum exhibet
 in gente mari septia rea-
 gis se nomine iactat. MER-
 Belle, ὁ Charon, quod inte-
 rim occinis : ceterum Pol-
 lycratem Samiorum tyran-
 num vides, qui ipse se modis
 omnibus felicem putat : ve-
 rum hic tandem ab asii-
 stente famulo Mæandrio O-
 raxæ satrapæ prodicis, in
 crucem suffigetur. Miser sa-
 nès, qui vel temporis momen-
 to ex vniuersa felicitate ex-
 ciderit. Nam hac nuper
 ex Clotho audiui. CHAR.
 Prælarè, ὁ Clotho, ita in-
 pso in crucē suffige, et eo-
 rum capita generosè detrun-
 ca, quò se homines tandem
 agnosceant, sed tuo bene-
 ficio in sublime adeò ferantur,
 nimirum ut postea quan-
 tò aliori ruina, tantò gra-
 uiori dolore decidant. Porò

δα, μήτε τίναρην ἢ κινῶν χυ
 σῶ κομίζοντας. Ερ. καὶ τὰ
 μὲν τέταρ ἄδ' ἔξδ. πῶ δὲ
 πληθῶν, ὦ Χάρων ὄρας, τοὺς
 πλείους αὐτῶν, τοὺς πολυ-
 μοιῶτας, τὸς δικάζομένους,
 τοὺς γυροῦντας, τοὺς δια-
 νέστοις, τὸς προσαιτῶντας
 χά. ὄρω ποικίλῳ τινα τύρε
 βλω, καὶ μισθὸν παραχῆς τὸν
 βίον, καὶ τὰς πόλεις γι αὐτῶν
 ἰοικίας ὡς σκιάσιν, ἐν οἷς
 ἕπας μὲν ἰδίῳ τι κέντρον ἔ-
 χει, καὶ τὸν πλησίον λευτῆ. ἄ-
 ληγοὶ δὲ πιντοῦ, ὡσπερ σφῆκος,
 ἄγροσι καὶ φέρονσι τὸν ἴσο-
 σθέτηρον. ὁ δὲ περὶ τὸν
 τῶ ὄρα, τίνος εἶσιν; Ερ.
 ἰλιπίδης, ὦ Χάρων, καὶ δέε-
 ματα, καὶ ἀνοίαι, καὶ ἰδοναί,
 καὶ θαλαρρνεῖαι, καὶ ὄρα,
 καὶ μίση, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 τούτων δὲ ἢ ἀγνοία μὲν λά-
 τῶ ξυαναμίμικται αὐτοῖς,
 καὶ ξυμπολιτάνται γε νῦν
 Δια, καὶ τὸ μῖσθ, καὶ ἢ ὄρα,
 καὶ

ἀμεντία, καὶ voluptas, auaritia, ira, odium, atque id
 genus alia. Ex his autem ignorantia infima turbæ est
 permista. Atque in eadem cum ipsis rep. degit ira, odium,

neq; regium capitis tegmen,
 deniq; neq; solum secum ad-
 ferat aureum. MER. Et
 horum quidem fortuna sic
 se habebit. Sed & vastam
 quandam multitudinem vi-
 des, atque ex hac alios nauis
 ganteis, alios bella gerenteis,
 alios in foro litiganteis, alios
 terram aratro profcendens
 teis, alios fœneranteis, po-
 stremo alios mendicanteis?

CHA. Turbam quandam
 video variam ac promiscuâ,
 & vitam perturbationū ple-
 nam. Ad hæc ciuitates con-
 spicio apud exammibus si-
 miles, in quibus proprium
 quendam peculiaremque sin-
 guli habent aculeum, quo si-
 bi vicinos pungunt. Quidam
 autem ex ipsis velut crabro-
 nes, aguntque feruntque im-
 becilliolem, ac viribus infe-
 riolem. At agmen illud quod
 ex improuiso ipsos circums-
 uolitat quinâ sunt? MER.

Spes, ὁ Charon, & metus,
 k k 5 amulas

καὶ ἰσχυροῦς, καὶ ἀμαθία,
καὶ ἄρεια, καὶ πελαργυρία.
ὁ φόβος δέ, καὶ ἐπιπέδον
ἡμετέρας πειρώμενοι, ὁ μὲν
ἔμπροσθεν ἐπιπέδον ἐνίοτε,
καὶ ἀποπλήσσει ποιεῖ. αἰδέ-
σθαι δὲς ἑπὶ κεφαλῆς αἰδέ-
σθαι μὲν, ὅπου ἂν μάστιγα
οἴηται τις ἐπιπέδον ἀν-
τῶν, ἀναπλάμναι οἴχονται,
κεχλιώτας αὐτοὺς ἀπριποῦ-
σαι, ὅπου καὶ τὸν Τάνταλον
λάττω πᾶσχοιτα ὄρας ὑπὸ τοῦ
Ἑλάττου. ἢ δὲ ἀγρίους, κα-
τόψιν καὶ Μοίρας ἄνω ἐπι-
κλωθούσας ἐκάστω τὸν ἄρτα-
κτον, ἀφ' οὗ ἠρῆσθαι ξυμ-
βιβικτω ἅπαντας ἐκ νεφῶν
νημάτων. ὄρας, καθάπερ
ἀράχνια τινα καταβαίνου-
νται ἐφ' ἑκάστω ἀπὸ τῶν ἀρά-
κτων; Χάρι. ὄρα πάντων νε-
φῶν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγ-
μένον καὶ τὰ ποσὶ, τὸ μὲν
ἐκείνο, ἐκείνο δὲ ἄλλο. Ερ. ἔ-
κότες, ὁ πορθμῦν. ἔμαρτυ-
ρῶ ἐκείνο μὲν ὑπὸ τούτου
φονυθῶν, τούτου δὲ ὑπ' ἄλλο-
νος.

illi ab hoc, huic autem ab alio.

amulatio: tum & imperitia,
hesitantia, auaritia. A Por-
ro metus & spes ipsos super-
uoliantes, ille quidem hor-
rorem incutit, aliquando ve-
ro tantum trepidare facit:
hæ autem supra caput in al-
tum vergentes, ubi quispiam
apprehendere conetur, in
sublime volantes aufugium,
illis inhiantib. relictis: quod
ipsum & Tantalum apud
inferos ab aqua pati vides.
Quod si aciem intenderis,
conspicies in alto & Par-
cas ipsas expenso singulis
adnere tenuia quædam fo-
la, quibus vniuersum mor-
taliū genus subnixum de-
pendet. Videntur quasi quos-
dam araneorum nexus ab
ipsis fuis in singulis demis-
sos? CHA. Equidem si
lum ut plurimum admodum
tenue ac fragile cuius è sub-
limi innexam video, hoc
quidem illi, illud vero alij.
MERCVR. Rectè vi-
des, ὁ πορτιτορ. B Nam ab
ipso fato imminet interitius,
Atque hunc hæredem fore e-
ius,

αὐτῶν καὶ κληρονομήσασθαι γὰρ τὸν
 μὲν ἰκέλευς, ὅτι ἄρ' ἢ μικρότε-
 ρον τὸ νόμα, ἰκέλευς δὲ αὐτῶ-
 τος. Ἰδὲ δὲ γὰρ τι ἢ ἐπιπιλο-
 κήσῃσιν, ὅρ' αὖς δὲ ἔρ' ἀπὸ λέ-
 πτου κρημαίνουσι πάντας,
 καὶ οὐτ' ἔστι μὲν ἀνασπαθῆς
 ἄνω, μετέωρος δὲ, καὶ μετὰ μι-
 κρόν καταπίσῃσιν, ἀπὸ γὰρ γ-
 τ' τὸ δίνου, ἰπεδῶν μὲν ἐπι-
 ἀνίχῃ πρὸς τὸ βάρος, μέ-
 γαν δὲ ψόφον ἰργάσεται, ὅ-
 γ' δὲ ὄλιγον ἀπὸ γῆς ἀωρῆς
 μιν, ἢ καὶ πῶς, ἀποφύ-
 γηκείσθαι, μόγις καὶ τοῖς λέ-
 ταισι ἐξαινοῦσθαι τὸ πῶς πῶς
 ματ' ἔστι. Χά. παγγίλοια ταύ-
 τῶν, ὅ Ερμῆ. Ερ. καὶ μὲν ὅλ'
 ἀπὸ ἑξοῖς ἄρ' κατὰ πῶς ἀξι-
 ας, ὅπως ἐστὶ κατὰ γῆσιν, ὅ
 Χάρων. καὶ μάστιγι αἰ ἄρα
 σπυδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ μεταξὺ
 τῶν ἐπιπῶν οἰχέσθαι, ἀναρπᾶ-
 στος γιγνομένης ἐπὶ τῶν βελτί-
 στων θανάτου. ἀγγελοὶ δὲ αὐτῶν καὶ
 ἰσχυροὶ μάλα ποδοί, ὡς ὁ-
 ρᾶς ἠπίλοιοι καὶ πνεύματα, καὶ
 φθῶν, καὶ περιπνευμονία,

ius, cuiuscunque filium fra-
 gilius fuerit : rursus autem
 illum huius. tale enim quid-
 dam connexio illa porien-
 dit. Vides ergo cunctos à
 tenui filio suspensos. Atque
 hic quidem ex ipsis in altum
 subraclus, sublimis est : ve-
 rum paulò post, ubi ponderi
 tanto sustinendo non am-
 pliùs par fuerit, filo disrupto
 decidens, ingentem excita-
 bit strepitum. C. Alius au-
 tem, qui paululùm tantùm
 D à terra fuerit subductus,
 tamen si cadat, citra tamen
 strepitum iacebit, adèò ut
 rumam vix ipsi exaudiant
 vicini. CHA. Nimis quàm
 ridicula sunt hæc, è Mercuri.
 MER. Atqui ne verbis
 quidem ullis pro dignitate
 consequi possis, quàm sint ri-
 dicula maximè ardua ipso-
 rum studia, & quòd nonnun-
 quam interea dum multa spe
 aluntur, intereunt, ab optima
 scilicet morte arrepti : cuius
 nuncij & ministri, ut cervis,

admodum sunt multi, puta febres tum feruidæ, tum frigidæ
 (Latinis veteribus querceræ dictæ) tabes, pulmonia &

καὶ ξίφην καὶ ληστειὰ καὶ λώ-
 νηα, καὶ δικαστὰ, καὶ τύραν-
 νοὶ. καὶ τῶτων ὄψιν ὄπως αὐ-
 τὸς ἀσέβηται, ἵς ἄρ' ἔν' ἑστ' ἄρ' ἔν' ἑστ'
 τῶσιν ὄψιν δὲ σφαλῶσι, πο-
 λὺ τὸ ὄψιν, καὶ αὐτὸ, καὶ ἄμοι-
 μοι. ἢ δὲ αὐτὸς ἐξ ἄρ' ἔν' ἑστ'
 νόσιν οἱ βουλοὶ τὲ ἄσιν αὐτοὶ,
 καὶ ὄψιν τῶτων ἄσιν ἑστ'
 ληστειῶν τῶ βίῳ, ἀπίσιν,
 ὡσπερ ἐξ ὄψιν, πάντα
 ἑστ' ἄρ' ἔν' ἑστ', ἐξ ἄρ' ἔν' ἑστ'
 σωφροσύνην, καὶ ἑστ' ἑστ'
 βίῳ ἑστ' ἑστ'. βίῳ δὲ
 ἐς ἀπὸ ἑστ' ἑστ' ἑστ'
 παροῦσιν, ἑστ' ἑστ' ἑστ'
 ἑστ' ἑστ' ἑστ', καὶ ἀπὸ ἑστ',
 ἑστ' ἑστ' ἑστ' ἑστ' ἑστ'
 φθόν, ἀναγκαστοῦσι πρὸς πλὴν
 ἀγῶν, οὐποτὲ προσδοκῶ-
 σιν ἀπὸ ἀπὸ ἑστ' ἑστ'
 τῶν. ἢ τί ἑστ' οὐκ ἑστ' ἑστ'
 ἑστ' ἑστ' ἑστ', ὃ πλὴν οἰκίαν ἑστ'
 δὲ οἰκοδομῶμεν, καὶ τὸς ἑστ'
 γάτας ἐπιπέτρων, ἢ μάβοι,
 ὅτι ἢ ἑστ' ἑστ' ἑστ' ἑστ', ὃ

stomachantur, & ducēti re-
 nituntur, propterea sanè quòd abstrahendos se à bonis præsē-
 tibus ne expectārint quidē Sedenim quid non faceret ille, qui
 domum magno studio ædificando, operarios urget, si prospex-
 erit eam quidem finem habituram: ipsum autem se, cum
 iam

tum gladij, latrocinia, aconi-
 ta, iudices quoque, ac tyran-
 ni. Et horum nihil omnino
 mentem eorum subit, tanti-
 sper sanè, dum conatus eorū
 feliciter processerint. At si
 quando sua se spe falsos sen-
 serint, Et tū illud ohe frequēs
 in ore, pariter & cheu cheu,
 & hei mihi, hei mihi. Quòd
 si iam inde ab initio secū per-
 penderēt, mortales se esse, ac
 posteaquam paululum hoc
 temporis in vita fuerint pe-
 regrinati, hinc relictis rebus
 terrenis omnibus velut è sos-
 mino migraturos. profectò
 & prudentiūs circumspe-
 ctiūsque vitam ducerent, &
 cum emoriendum esset, mi-
 nūs angerentur. Nunc autem
 quia præsenti rerum statu v-
 suos se perpetuò sperant,
 cum minister aut vocārit,
 aut abducere fuerit conatus
 irreatos vel febre, vel tace:

ἢ ἄρτι ἐπιθείς ἢ ὄροσον ἀ-
 πίοι, ἃ κληρονόμῳ καθάρι-
 πῶν ἀπολαύειν, αὐτὸς μὴ δὲ
 διακίνας ἀθλιός ἐν αὐτῇ; ἢ
 κἄν ὅ μὲν γὰρ ὁ χαίρων, ὅτι
 ἄρρητα πάσχα ἔτεκεν αὐτῷ ἢ
 γυνῆ, καὶ φίλος ἐστὶ τῷ ἐσιῶν,
 καὶ τὸ νοματὸ πατρὸς τιθίμου
 ὅ, ἢ ἠπίστω, ὡς ἐπιτίθης γη-
 νόμου ὅ ὡς τιθίξεται,
 ἀρα ἄν σοι δοκῆ χαίρειν ἐπὶ
 αὐτῷ γηρομένῳ; ἀπὸ τὸ αὐ-
 τιστὸν, ὅτι ἢ μὲν εὖ τυχεύοντα ἐπι-
 ἃ πασι κἄνον ὄρα, τὸν τῷ
 ἀθλητῷ πατέρα, τῷ Οὐλύμπια
 νυμφικῶτως τὸν γάτονα δὲ
 τὸν ἐκκομίζοντα τὸ πασιόρ
 ἐχθρῶν, οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἷας
 αὐτῷ κρόκος ἐκρέματο. τοὺς
 μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄρων ἐστὶ
 φερόμενος ὄρας, ὅσοι εἰσὶ, καὶ
 τὸς ξυχαίροντας τὰ χεῖματα,
 ἅτα περὶ ἀπολαύσαι ἀν-
 τῶν καθυμένους ὑφ' ὧν ἔπον,
 ἐπιόντων ἀγγέλων τε καὶ ὄπισ-
 ρεῖ. Χά. ὄρα πάντα ταῦτα,
 καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ, τί
 τὸ ἰδὼν αὐτῶν παρὰ τὸν βίον,
 ἢ τί

ministris auocantur. CHA.

iamdudum fastigium impo-
 fuerit, decessurum, domo ita
 re. ista heredi, ut is fruatur,
 ipse autem miser ne semel
 quidem in ea carnet. Iam
 qui stirpe virili auclus, con-
 iuui excipit amicos, patris
 nomen, nempe suum, puero
 imponit: si praesciret pue-
 rum septem annos natum e-
 moriturum, numquid ob pro-
 lem sibi videretur gaudio fer-
 vi tam immodico? Verum
 in causa est, quod in eum quis-
 dem intuetur, cui in filio res
 prosperè cadunt, cui patrem
 esse contingit vel athletæ, vel
 eius qui vicerit olympia. Vi-
 cinum autem, qui natum cre-
 mandum effert, non inspicit,
 neque nouit quo funiculo
 quamque tenui sibi sit suspen-
 sus. Quin et eorum qui de
 finibus digladiantur, quan-
 ta sit turba vides: et quam
 multi coaceruent pecunias,
 qui tamen antequam ipsis
 frui liceat, ab imminentibus
 quos dixi tum nuncijs tum
 cum ipse cogito quidnam sit eis in vita iucundum:

aut

ἢ τί κἀνοῖσιν, οὐ σερβόμενοι
 ἀγαπαῖδ' αὖτις. Ἐρ. ἤρ' γὰρ τὸς
 βασιλίας ἴδ' οὐ τις αὐτῶν, οἷσιν
 οὐδ' αἰμονίσατοι ἄνω δουλοῦς
 σιν, ἔξω τ' ἀδύδατο, καὶ ὡς φησ,
 ἀμφιβόλοσ' ἰτύχης, πλέω τῶν
 ἡδίων τὰ ἀνιάρ' ἐνείσκη πρῶ-
 σούτα αὐτοῖς, φόβος καὶ ταρα-
 χὰς, καὶ μίση καὶ ἰπιθολὰς, καὶ
 ὄργ' ἄς καὶ βολανείας· τούτοις
 ἤρ' ἀπαντῶν ξυβάσιμ' ἰδῶ παρ-
 θινὴ καὶ νόσος, καὶ πάθη, ἐξ ἰσοτι-
 μίας ἀλλὰ δ' ἄρχουσα αὐτῶν.
 ὅπως τὰ τῶν πονηρῶν, λογί-
 σθαι κερδὸς οἷα τὰ τ' ἰδιω-
 τῶν ἄν' εἴη. Κά. ἐθέλω γουῶ
 σοι, ὦ Ἐρμῆ, ἢ πᾶν ὅ τι νιῶσι-
 κῆσαι μοι ἰδοξασοῖ ἀνθρώ-
 ποι, καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῶν. ἦ δ' η
 ποτὲ σομφόλυγας ἐν ὕδατι
 ἐθείασω, ἀπὸ κρυπῶν τι κατὰ
 ράλλοντι ἀνισαμῆσας, τὰς φυ-
 σακιδας λίγω, ἀφ' ὧν ξυβασ-
 γέρει) ὁ ἀφρόσι κἀνων δίνω
 τὰ μὲν τινεσ' μικρὰ εἶσι, καὶ αὐ-
 τικὰ ἰκρυγᾶσαι, ἐπίσθησαρ'

αἰδ'

Vidistin' aliquando bullas illas in aqua, torrente aliquo
 cum strepitu scaturiente existentes? Tumores illos infla-
 tos dico quibus cogitur spuma. H Barum sanè quædam
 sunt parua & exiles, quæ iam statim dissolutæ evanescent.

Alie

aut quid tandem sit illud quod
 spoliati tantopere stoma-
 chentur. MERC. Quin-
 etiam si ipsorum reges, quos
 vel omnium felicissimos ef-
 se apparet, introspiciat qui-
 spiam diligenter: nimirum
 præterquam quod instabi-
 li & ancipiti fortune ludo
 ianctantur, inuenerit eis in-
 herere tristia longè plura
 iucundis: tot umoribus,
 tot turbis, tot odijs, tot insi-
 dijs, tot iris, tot adulatio-
 nibus miseri illi inuoluuntur.
 Prætermitto & luctus,
 & morbos, tum & affectus.
 qui ex æquo tum vulgo &
 his dominantur vsque adeò,
 ut non minoris fuerit &
 temporis & negocij, horum
 hic recensere mala, quàm
 & priuatorum. CHA. Ti-
 bi ergo, ô Mercuri, dicere
 nolo, cui nam mortales Fas-
 similes mihi videantur, at-
 que horum vita omnis.

ἄλλ' ἐπὶ πλείων διαρκῶσι, καὶ
 προσχαροῦσάν αὐτοῦ τῶν
 ἄλλων αὐτὰ ὑπερβύσασκε
 ναί, ἰσμέγιστον ὄγκον ἄρου-
 ται, ἔτα μὲν τοὶ κακῆναι
 πάντας ἐξέρχασάν ποτι.
 οὐδ' ἔτι οἶόν τι ἄπασ γε-
 οθα. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπων
 βίη. ἅπαντες ἐπὶ πνώμα
 τῷ ἰμπερυσμένοι, οἱ μὲν
 μέγιστος, οἱ δ' ἐλάττω. καὶ οἱ
 μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ
 ἐκύμορον τὸ φύσυμα, οἱ δ'
 ἅμα τῷ φυσίῳ ἰκώσαντο,
 πασι δ' ἔν ἀπέρραχίῳ ἀ-
 ναγκῶν. Ερ. οὐδὲν χά-
 ρον οὐ τοῦ Ομήρου ἔκαστας,
 ὃ Χάρων, ὃς φύλοισ τὸ γέ-
 νος αὐτῶν, ὁμοιοί. Χά. καὶ
 τοιοῦτοὶ ὄντες, ὃ Βρῦν, ὃρῶς
 οἶα ποιοῦσι, καὶ ὡς εἰλοτι-
 μοῦνται πρὸς ἀπλόους ἀρ-
 χῶν πέει, καὶ τιμῶν καὶ κτίσεων
 ἀμιλλόμενοι, ἅπαν ἅπαντα
 κατὰ λήποντας αὐτοῦς ἀκί-
 σθ' ἕνα ὄβολον ἔχοντας, ἢ
 κερν παρ' ἡμᾶς. βούλη οὐκ,
 ἰπέπερ ἐπ' ὑψηλοῦ ἰσμέρ,
 ἀνα-

his posse relicti, vnico tantum obolo onustos ad nos veni-
 re oporteat. Vis igitur, quoniam in edito consistimus loco,

Alia verò diuiniùs durant,
 at quæ alijs ad se coactis ve-
 hementer inflantur, ac in
 maximum surgūt tumorem.
 tandem & hæc dissoluuntur
 omnino, pereunq; neque e-
 nim secus fieri poterit. Hæc
 tibi hominum vita. Singuli
 flatu tumescunt, ita vt alijs
 sint maiores, alijs autem mi-
 nores. postremò alijs quidem
 momentaneam, moxq; defici-
 entem sentiant inflationē:
 alijs verò priùs deficient, &
 quàm omnino constituantur.
 At omnes destrui & euanes-
 scere necesse est. MER. Nis-
 hil tu quidem infelicius ho-
 minum naturam similitudi-
 ne expressisti, quàm vel ipse
 Homerus, qui vniuersum
 mortalium genus i arborum
 folijs comparat. CHA. At
 cum tam fragilis sit eorum
 conditio, vides tamen vt in-
 uicem auidè contendant pro
 imperijs, pro honoribus,
 possessionibusq; certando:
 cum tamen ipsos, vniuersis
 quàm

ἀναλόουσας παμμίχθον παρ
 ροάνισω αὐτοῖς, ἀπέχεσθαι μὲν
 τῶν ματαίων πόνων, ἵην δὲ
 ἀεὶ τὸν θάνατον ὑπὸ ὀφθαλ-
 μῶν ἔχοντας, λέγων ὦ μάς
 ἴσται, τί ἴσπεδακατὲ περὶ ταῦ-
 τα; πῶς σαθεὶ λάμνοντο; ἔ-
 ἤρ' ἰς ἀεὶ βίωσασθαι, ἔθελ' τῶν
 ἐν αὐθιᾷ σενῶν ἀιδίον ἔσθαι,
 ἔθελ' ἄν ἀπάγοι τις αὐτῶν τι
 ξυῖ αὐτῶ ἀφθάνων. ἀπ' ἄς
 πάλιν τὸν μὲν γυμνὸν οἴχε-
 σθαι, πλὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀ-
 γρὸν καὶ τὸ χρυσίον ἀεὶ ἀλ-
 λωρ' εἶναι, καὶ μεταβάλλειν τοὺς
 θεσπότηας. ἂ ταῦτα καὶ τὰ
 διαῦτα ἐξ ἱπποκρόου ἐμβούσα-
 μι αὐτοῖς, ἐν ἄν οἴδ' ἕμιχα ὄφρ
 κηθλιῶα, τὸν βίον μὲν σαφρο-
 νείερος ἄν γένοιτο παραπο-
 λῦ; Ερ. ὦ μακάριε, ἐκ οἴδοι
 ὅπως αὐτοῖς ἢ ἀγνοία, καὶ ἢ ἀς
 πάτη ἐστὶ θεάνασιρ, ὡς μὴ δ'
 ἄν τρυπᾶν ἔτι στανοὶ χλιῶα
 αὐτοῖς τὰ ἄτα, τοσούτω κηρῶ
 ἔδυσαν αὐτὰ, οἴον περ Ὀ-
 δυσσεὺς

quàm possum magna voce
 acclamando eos adhorter?
 primum quidem, ut à cona-
 tibus & stultis & vanis abs-
 tineant: deinde ut moriem
 semper præ oculis habentes,
 hunc vite cursum transi-
 gant, in hanc sententiam ver-
 ba proclamans: ΚΟ' stul-
 ti, quid tanto studio in his
 rebus molimini? Desistite à
 laboribus, neq; enim pe-
 tuo viucis. Nihil ex his quæ
 hic præclara habentur, per-
 petuum est: nec aliquid isto-
 rum, quum moriendum est,
 secum auferre quispiam po-
 terit. Quin necesse est homi-
 nem quidem (quisquis is tan-
 dem fuerit) nudum abire,
 domum autem atque agrum
 & aurum in aliorum transi-
 re manus, semperquæ domi-
 num mutare. Hæc atque
 eiusmodi alia si vnde exau-
 diri possint, ipsi inelamari,
 ἀνὸν putas vite eorum ma-
 gnæ fore utilitati, ita ut etiam prudentiores longè inde fieri
 queant? ΜΕΡ. Ο' beate, nescis quàm fortiter eos L tum
 ignorantia tum error occupauerit, adeo ut eorū aures ne tere-
 bro quidē ampliùs aperire queas. Tanta obturârūt cera, hand
 aliter

Δυσσούς τὸς ἑτάρους ἔδρασε,
 διὰ τὸ Σαρπύρῳ ἀκροάσας.
 πῶθον δὲ ἂν ἰκένοι δωυθεῖ-
 ζον ἀκούσαι, ἢ κ' οὐ κικραζὼς
 διαρραγῆς; ὅπερ γὰρ σαφὺς
 μὴ ἢ λήθῃ δυνάσται, τῶ δὲ ἰν-
 ταῦθα ἢ ἄγνοια ἐργάζεται.
 πλὴν ἀπ' αἰσῶν αὐτῶν ὀλί-
 γοι, ὅ παραδειγμένοι τὴ κη-
 ρὸν ἐς τὰ ὄτα, πῆς τὴν ἀλῆς
 θαυρ ἀρκλιναντων, ὃξὺ δὲ
 δορκότολις τὰ πρᾶγματα,
 καὶ κατινωκότις οἶα ὄζει.
 Χά. οὐδρ' ἰκένοισ γῶν ἰμβοῆς
 σαμιν; Ερ. πικρὸν τοῦτο
 λίγαρ πῆς αὐτῆς, ἂ ἴσασιν.
 ὄρ' αἰ ὅπως ἀποσάντες τὸ πολ-
 λῶν, καταγλιῶσι τῶν γιγνο-
 μένων. καὶ ὀδραμῆ ὀδραμῶς ἀ-
 ρίσκουλα αὐτοῖς, ἀπ' ἀδελφοί
 αἰσι, δρασμὸν ἢ δὲ βροχούτις
 παρ' ὑμᾶς ἀπ' ἑ βίβ; καὶ γῶ καὶ
 μισῶνται, ἰλιγγούτις αὐτὶ τὰς
 ἀμαθίας. Χά. εὐγε, ὃ γυρνά-
 δου. πλὴν πάντ' ὀλίγοι αἰσι,
 ὃ Ερμῆ. Ερ. ἰκανοὶ καὶ οὔτοι.
 ἀπ' ἀκατινωμῶν ἢ δὲ. Χά. ἐν
 ἐπιπόθον εἰδέναι, ὃ Ερμῆ,

CHA. Belle, ô générosi vos: tametsi, ô Mercuri, admo-
 dum sunt pauci. MER. Vel hos esse fuerit satis. Sed
 nunc descendamus. CHA. M Vnum adhuc discere desidea-
 rium

aliter ac sociorum aures &
 Ulysses, veritus ne Sirenum
 cantus exaudirent. At qui-
 nam audire poterint, etiam
 si vocem in tantum inten-
 das, ut rumparis? Nempe
 quod apud vos obliuionis
 fons potest, idem hic præstat
 ignorantia. Quanquam
 sunt in eis & pauci quidam,
 qui quoniam ceram in au-
 res non accipiunt, ad veri-
 tatem ipsam declinant, at-
 que in ipsis rebus cernentes
 acutum, quales sint agnos-
 scant. CHA. Vel illis er-
 go solis acclamarè. MER.
 Superuacaneum fuerit, ea
 quæ sciunt, ad eos dicere.
 Vides quomodo à vulgi tur-
 ba semoti, rideant quæ alijs
 factiuarint? Tum neuiquam
 conuenit ipsis cum vulgo, ac-
 deò ut iam nunc appareat,
 ipsos fugam è vita ad nos
 adornare. Verùm omnibus
 odiosi sunt, eò quòd istorum
 imperitiâ redarguant.

καὶ μοι δείξας αὐτὸ, ἐντελεῖ
 ξον τὴν περὶ ἡμεῶν ποιου-
 κὰς, τὰς ἀφθικὰς τῶν σω-
 μάτων ἢ κατωρῆσι, θιά-
 σαοῦσι. Ερ. ἡεῖα, ὦ Χάρων,
 καὶ τὴν βίβλον καὶ τὰς φωνὰς καλοῦ-
 σι τὰ τοιαῦτα. πρὸ τῶν τὰ πᾶ-
 τῶν πόλεων ἐκείνα τὰ χρώμα-
 τα ὄρας, καὶ τὰς σήλας καὶ πυ-
 ραμίδας, ἐκείνα πάντα νεκρο-
 δοχεῖα καὶ σωματοφορητῆριά ἐ-
 σι. Χά. τί δὲν ἐκείνοι εἰφανῶ-
 σι τὸς λίθους, καὶ χεῖροι μύρο;
 οἱ δὲ καὶ πνεύρα νύσαντες πᾶ-
 ρ χρωμάτων, καὶ βόθρον τινὰ
 ὀρύξαντες, καὶ σίτε τὰ τὴν
 πολυτελεῖ δ᾽ ἔπειτα, καὶ ἄς τὰ ὄ-
 ρύγματα οἶνον καὶ μελίχροα-
 τον, ἄς γὰρ ἀνάσαι, ἐχέουσιν;
 Ερ. ἐν οἴδῃ, ὦ πορθμῦ. τί
 ταῦτα πρὸς τὸς ἐν Ἀθῶν; πρὶ
 εἰσάσει δ' εἶν τὰς ψυχὰς ἀ-
 ναπιμπομένας κάτωθεν, δια-
 πνέειν, μέν, ἄς οἶόν τε, πρὶ
 πτομένας τὴν νύσαν καὶ
 τὸν καπνόν, πνέειν δὲ ἀ-
 πὸ τῷ βόθρον τὸ μελίχροον.
 Χά. ἐκείνος ἐπὶ πᾶσι ἡ ἰοθι-
 ας, ὡν τὰ κρανία ξυρότατα;

καὶ

huc bibere vel estare, quorum caluarie sunt aridissima.

Aiqui

rium est, quod ubi docueris,
 perfectam sanè doctrinam
 dederis. nam contueri gessio,
 in quæ cadavera reponant
 dum in terram desodiunt.

ME R. Sepulchra, condito-
 ria & monumenta hæc vo-
 cant. Ceterum tumulos illos
 ante vrbes vides, tum colum-
 nas, & pyramidas. Omnia
 illa mortuorum sunt rece-
 ptacula, cadaverumq; tento-
 ria. CHA. Quid ergo

N saxa illi coronant, unguen-
 toq; inungunt? alij præ tu-
 mulis constructo rogo, ac fo-
 uea effossa, sumptuosas illas
 exurunt cœnas, & O vinum
 multumq; (quantum conie-
 cturis assequi possū) in ipsas
 foueas infundunt? ME R.

Equidè nignoro, ὁ πορτιτορ,
 quid hæc ad eos qui apud ins-
 feros agunt, pertineant: ve-
 rum illis persuasum est, um-
 bras ab inferis reducees cœ-
 nare quidem, utcunque li-
 ceat, circum nidorem voli-
 tando, bibere autem è foueis
 multum. CHA. Illor ad

καὶ τοὶ γελοῖοι ἀμύσοι δέγων
 ταῦτα, ὁσημέρα κατ'ἀγορῆ
 αὐτοῦς. οἶδ' οὖν, ἂν δλίωαν
 ἄν' ἐπι ἀνελθῶν, ἀπαξ ἄπο
 χθόνιοι γνόμενοι, ἐπέ τοι καὶ
 παγγέλοια ἄν, ὃ Ερμῆ, ἔπα
 σχον, οὐκ ὀλίγα πράγματ' ἔ
 χων, ἂν ἴδῃ μὴ κατάγαν μό
 νορ αὐτοῦς, ἀλλὰ καὶ αὐθις ἂ
 νάγειν πτωμένους. ὃ μάταιοι
 τῆς ἀνοίας, οὐκ ἔδότες ἡλί
 κους ὄροις διακίεσται τὰ νε
 κρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγ
 ματα, καὶ οἶα τὰ παρ' ἡμῶν ἐ
 σσι, καὶ ὅτι Κάρθαν' ὁμῶς ὄστ'
 ἀτυμβῶ ἀνὴρ. ὃς' ἔμαχε
 τύμβου.

Εὐδ' ἢ τιμῆ 1ρ Ⓞ, κρέε
 ὠν' Ἀγαμέμνων.

Θιροίτη δ' ἰο Ⓞ Θέτιδος
 πῶς ἠνκόμοιο.

πῶς δ' ἔσιν ὁμῶς νε
 κῶν ἀμεινανὰ κάρτω,

Γυμνοὶ τε ξυροὶ τε, κατ'
 ἀσφοδελῶρ λαμῶνα. Ερ.

Ἡράκλες,

Atqui ridiculum est me i-
 bi hæc dicere, qui quod
 quotidie ipsos deducas, pro-
 bè nosti an ubi semel terram
 subierini, denud velut post-
 limnij iure ad superos re-
 meare queant. Quin &
 ipse maximè ridicula pateo
 rer, tot negocijs occupatus,
 si eos trañciendo non des-
 ducere solim, sed reduce-
 re oporteret, si quando vela-
 lent bibere. O stulti, quæ
 est hæc amentia? Non scis
 tis, quàm latè distantibus fi-
 nibus viventium & mortuo-
 rum res sunt seiunctæ? quòd
 que pacto se res habeant a
 pud nos, vbi

P Mortuus est æquè
 tumuli qui nescit hono-
 rem,

Et qui fortitur spectandis
 funera saxi:

Atque honor vnus adest
 & regi Agamemmoni, &
 Iro:

Thersita & similis Thetidos formosus Achilles.
 Umbra nam pariter sicca, nudaq̄ pererrant
 Asphodeli campos, constracto vertice cunctæ.

M E R C R .

ll 2 Papa

Ηράκλεις, ὡς πολλῶν τῶν Ὀμη-
 ρον ἱπαντῆς, ἀμ' ἐπέπερ
 ἀνιμνησάς με, θέλω σοι δῆξ
 ζῆαι τὸν τοῦ Ἀχιλλῆως τάφον.
 ὄρας τὸν ἐπὶ τῆ θαλάσῃ; Σί-
 γθον ἐπὶ ἰκᾶνο τὸ Τρωικόν,
 ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τίθαπτα
 ἐρῶ Ροιτέω. Χά εἰ μὲν γὰ-
 ροι, ὦ Ἐρμῆ, οἱ τάφοι, τὰς πό-
 λεις τὰς ἐπισκίμας ἢ δὲ δῆξ ὄν-
 μοι, ἀεὶ κἀτῶ ἀκρόμαρ, πλὴν
 Νινου πλὴν Σαρδαναπάλης, καὶ
 Βαβυλῶνα, καὶ Μυκῆνας καὶ
 Κλειωνὰς, καὶ πλὴν Ἰαίου αὐτῶ.
 πολλοὺς γὰρ μίμνημαι ἁγ-
 πορθμῶσας ἐκείθην, ὡς δῆκα
 ὄπων ἐτῶν, μὴ δὲ νιοκῆ-
 σαι, μὴ δὲ ἁγφύξαι τὸ σκα-
 φίδιον. Εἰ. ἢ Νινῶ μιν,
 ὦ πορθμῶ, ἀπόλωλον ἢ δὲ, καὶ
 εἰ δὲ ἰχνοῦ ἐτι λοιπὸν αὐτῆς,
 εἰ δὲ ἄρ ἔπειθ ὄπο ποι' ἢ Βα-
 βυλῶν δὲ σοι ἐκείνη ἴσιν, ἢ εἰ
 πυργος, ἢ ἔμγαρ πείσολον,
 εἰ μὲν γὰρ πολλὴ καὶ αὐτὴ ζῆτηθη-
 μῆνη, ὡσπερ ἢ Νινῶ. Μυκῆ-
 νας δὲ καὶ Κλειωνὰς ἀσχυάομαι
 δῆξαι

tot turribus bene munita, quæq̄ magno illo ambitu est septa,
 haud ita multò post & ipsa desideranda, quemadmodum
 nunc Ninus. At Mycenæ & Cleonæ me sanè common-

Papæ? quàm multa ex Ho-
 mero hauris. Sed quia me
 submonuisti, Achilles sepul-
 chrum tibi volo indicare.
 Vides illud quod prope ma-
 re situm est? illic Troianum
 est Sigeum. Eregionè au-
 tem conditus est Aiax in
 Rhacæo. CHA. Non ma-
 gnifica neque insignia sunt
 monumenta. Verùm cele-
 briorēs vrbes mihi common-
 stra, de quibus infernè tam
 magnifica audimus, & Ni-
 num scilicet Sardanapali vr-
 bem, Babylonem, Mycenæ
 quoque, tum & Cleonæ si-
 mul, & Ilium ipsum. nomil-
 linc oriundus, multos memi-
 ni trahere, adeò ut totis
 iam decem annis neque na-
 uem subdlexerim, neque ea
 interim refrixerit. ME. Ni-
 nus quidem, ò portitor, iam
 est euersa, ita ut ne vestigium
 eius sit reliquum, neq̄ vbi sita
 fuerit olim, facile dixeris.
 Babylon autem tibi illa est

strare

δὲ ξείνοι, καὶ μάλα τὸ Ἰλιον.
 ἀπηνίξας ἦδ' οἶδ', ὅτι τὸν
 Ομηρον κατέλωρον ἐπὶ τῆ μι-
 γαληγοῖα ἔπαυον, πῶλὸν ἀλο-
 δὰ πάλα μιν ἦσαν ἀνδρά-
 μονες, νῦν δὲ τιθύνεασιν καὶ
 ἄν) ἀπηνίξασιν ἦδ', ὃ πορθε-
 μῖν, καὶ πόλεος, ὡσπερ ἄνθρω-
 ποι, καὶ τὸ παραδοξότερον,
 καὶ ποταμοὶ ὄλοιοι. Ἰνάχου οὐκ
 ὁ δὲ τάφος ἐν Ἀργεῖτι κατὰ
 λέπεται. Χά. παπαὶ ἔπαυ-
 νων, Ομηρε, καὶ ἔνομάτων,
 Ἰλιον ἰρῶν καὶ ἀρναγῶν, καὶ
 ἐθ' ἴμιναι Κλιωναί. ἀπὰ μι-
 ταξὺ λόγων, τίνας αἰσίοι πο-
 λιμῶντες ἐκείνοιο, καὶ ἄπὸ τίν)
 ἀπὸ κίλωνος φονάσασιν. Ερ. Αἴ-
 γένουος ὄρας, ὃ Χάρων, καὶ
 Λακιδαιμονίου, καὶ τὸν ἦ-
 μιθύνετα ἐκείνον στρατηγὸν
 Οθρῶνδῶν, τὸν ἐπιγράφωνος
 τα τὸ πρόπαιον τῷ αὐτοῦ ὄ-
 νόματι. Χά. ἄπὸ τίν)
 ἔως, ὃ Ερμῖ, ὃ πόλεμος; Ερ.
 ἄπὸ τίν) πῶλὸν αὐτῶ, ἐν ὃ μά-
 χονται. Χάρ. ὃ τῆς ἀνοίας,
 οἷον

tuum Imperatorē Oihryadem, suo ipsius nomine tropheum
 inscribentem. CHA. At pro quo eis est pugna? MER. Pro
 eo ipso agro in quo pugnant. CHA. O hominum amentiam,

strare putet : omnium verò
 maxime Ilium : alioquin, ubi
 descenderis, fat scio, præfo-
 caris Homerum, propterea
 quòd tam magnificis versis
 bus has nugas decantare non
 erubuerit. Veruntamen &
 quondam exiiterunt felices,
 nunc autem mortua sunt &
 ipsa. R. Verbes enim, ò por-
 tior, perinde ac homines es-
 moriuntur : & quòd longè
 mirabilius, solidi etià fluij,
 s ita ut Inachi ipsius in Ar-
 go ne monumentum quidem
 reliquum appareat. CHA.
 Vah, quæ laudes, Home-
 re, quanquæ superba no-
 mina.

Ingens Ilium, ac manibus
 amplum. Tum structa bel-
 li Cleone.

Sed interim dum fabulas
 mur, quinam illic dimicant,
 & qua pro re se mutuo cas-
 dunt? MER. T Argiuos
 vides, & Lacedæmonios, ò
 Charon, atque semimor-

οἷε οὐκ ἴσασιν, ὅτι κἄρ' ὁ.
 λῶ τῶ Πηλοπόννησον ἔκαθε
 ὁ ἀπὸ τῶν κλισίων, μόγις
 ἔν ποδῶν λάβοιεν τόπον
 παρὰ τοῦ Αἰακοῦ. καὶ δε
 ψιδίον τοῦτο ἄποσι ἄποιοι
 γειργήσουσι, πομπῆς ἐν
 βῆθρων τῶ πρόπαιον ἀνασπά-
 σοῦτος ὡς ἀρότρο. Ερ. οὕτω
 μίεν ταῦτα ἴσαι, ἡμῆς δὲ κα-
 ταβάντες ἴδω, καὶ κατὰ χῶ-
 ραν ἀθητήσαντες αὐδὸς τὰ
 ὄρη, ἀπαπατήμεθα, ἐγὼ
 μίεν παθὰ ἐσάνλω, σὺ δ' ἐπι
 τὸ πορθμεῖον. ἔξω δὲ σοι
 μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς νεπο-
 σσηῶν. Χά. ἔγωγε ἐποίησας,
 ὅ Βρμῆ, νεργετης αἰ ἀναγε-
 γραψῆ. ὠνάμω δὲ τι δὲ σὲ
 τῆς ἀρδηνίας, οἳ ἐσι τὰ τῶν
 κακοδαμόνων ἀνθρώπων
 πράγματα, βασιλῆς, πλίν-
 θοι χυσοῦ, ἐκατόμβαι, μά-
 χα' Χάρων ὁ δὲ οὐδὲς
 λόγ'.

qui haud sciunt se, etiam si
 nunc quisque eorum totam
 Peloponnesum possideat, v-
 nius tamen vix pedis locum
 ab Aeaco accipiuos. Cam-
 pum autem alias alij colent,
 saepe etiam hoc trophaeo per-
 aratum revulso. M E R C.
 Haec quidem hoc modo se
 habebunt. At nos iam hinc
 descendamus, ac montibus
 his in suas sedes repositis re-
 grediamur, ego quidem quo-
 sum ire iussus, tu verò ad na-
 uem. Equidem post pau-
 lum veniam ὁ ipse, tibi vim-
 brarum gregem mecum ad-
 ducens. C H A R. Probe
 fecisti, ὁ Mercuri, atque in
 eorum album adscriberis, à
 quibus beneficio me affectū
 perpetuò agnoscam: quan-
 doquidem tua ope in hac
 peregrinatione plurimum
 sum adiutus. V O' qualia
 infelicium hominum studia!

Reges, lateres aurei, magnifica sacrificia, praelia:
 Charontis autem nulla habetur
 ratio.

GILBER-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Hic & in Cataplo siue tyranno mira gratia humanæ conditionis miseræ depinguntur.

a Quid rides.] *Propositiō. b* Nam peregrinus cum sim.] *Exhortatio à facili & conditione persone. c* Remum agitare.] *ωρεωραπωρεω. Qui remo datus hæret cufstor, ut Virg. loquitur. d* Quia tu interim.] *A merito & recompensatione. e* Principid ergo.] *Exordium aliud à rei magnitudine ac difficultate. f* Breuiter editiore loco.] *Consilium de capiēdo loco vnde prospectus pateat. g* Egregius Homerus.] *Locus ad quem allusit. est ἡ δῖος αὐτῶν ἰδῶμας, &c. h* Non enim ita comparatum est.] *Accedit ad rem & contemplationem omnium quæ in terris vel geruntur vel appetuntur. i* Terram video amplam.] *Breuis hypotyposis terre. k* Cum quidam ab amicorum.] *Tacta reprehensio per collationem. l* Cæcus Lynceus ille.] *Charon à Mercurio duobus Homericis versibus acutissimos oculos natus. Vide ea quæ de Lynceis annotatiuimus in Hermotimo, & in Icaromonippo. Charontem Virg. 6. Aen. describit. Suidas abundè meminit. m* Homericis versibus.] *Digressio de Homeri versibus. n* Carminum vi.] *Ex Odyss. s est locus. o* Milo Crotoniata.] *Nihil aliud Milonis Crotoniatis vires tam famosas fecit, quàm exercitatio assidua, quæ aurum in Olympico certamine suis humeris sine fatigatione in humeris gestare per stadij spatium minimè potuisset, nisi lactantem vitulum quoti die portasset. Ex eo enim factum est, ut quantum cresceret vitulus, tantum & Milonis augerentur vires, vnde nihil mirum, si idoneæ tanto oneri ferendo fuerunt. p* Cyrus.] *Primus fuit qui apud Persas regnauit, transfultiq; imperium, capto ayo Astyage à Medis ad Persas, de quo multa apud Herodotum & Iustinum habes: quamuis Xenophon alio modo hæc referat. Is non solum potentia & imperio fuit clarus, sed etiam prudentia, consilio, religione, pietate. q* Croesus.] *Lycorum rex fuit opulentissimus: hinc pro diuissimo sæpe ponitur.*

Cuius historia luculenter exponitur ab Herodoto libro primo, & à Pindaro in Olympijs. r Felices quidem.] Locus communis de felicitate, & contra diuitias. s Laterum.] Alius locus, de donarijs consecratis. t Aurum ex Lydia.] Multum auri in Lydia provenire, receptum est. Hinc proverbialiter dicitur, Lydia harena, unde aurum conficitur. Habetur quoque terrarum fertilissima, quemadmodum ex Chrysanthe oratione apud Xenophontem facile colligitur: ἀλλὰ γὰρ ἐπ' ἐα, &c. Enimvero, inquit, postquam non de Syria solum certabimus, ubi triticum est multum, & pecudes, palmaq; fructifera: verum de Lydia quoque, ubi multum vinum, multa fici, multum oleum, mareq; alluv, per quod plura aduehantur, &c. u Cræsum.] Prostravit Cyrus Cræsi Lydi copias, illumque captum habuit, de quo Herodotus in Clio & Euterpe, x Cambyfes ille est.] Cambyfes Cyri filius, Persarum & Medorum rex, qui quantum à patre diversus fuerit, ex historicis facile apparet. Nam sororem contra ius & leges Persarum in uxorem duxit, eamque paulò post peremit. Fratrem etiam Smerdem curavit interfici. Patrijs regnis Aegyptum adiecit. Sed offensus illorum superstitiionibus, Apidis, cæterorumque deorum, ædes dirui iussit. Ad Ammonis quoque templum expugnandum exercitum misit, qui in Libya deserta arenis obruitus, universus interijt. Ipse quoque cum suo se gladio imprudens laffisset, deorum (ut creditur) visione, tenuissimo ex vulnere mortem oppetiit: qua de re vide Herodotum lib. 2. y Polycratem.] Fortuna. x Sed & vastam.] Communis descriptio studiorum & cupiditatum humanarum, & primò primatorum: deinde publicarum personarum. A Porro spes & metus.] Spes & metus ut nos afficiunt, vide in Pseudomante, & que ibi annotauimus. B Nam ab ipso fato.] Stat sua cuiq; dies, breue & irreparabile tempus Omnibus est vitæ — C Alius autem.]

— tolluntur in altum

Ut lapsu grauiore ruant —

D A terra subductus.] Tolluntur in altum, ut lapsu grauiore ruant. E Tum illud ohe.] Hic neutri generis Aristulus proponitur τὸ λαφύειν τὰ χυκῶς, i. materialiter sumptus sicus & infinitiuis. ut etiam in Rhetorum magistro, & de Merced e

cede conductis. F Mortales affimiles.] *Vitas hominū bullis similes facit : quarum alia simulatque natæ sunt, proximè euanescent: alia paulò diuiniùs durant: omnes breuissimè quibusdam interuallis, alia succedunt alijs. Neque quicquam profectò potuit excogitari quod melius representaret, quàm nihil sit hæc vita nostra, quàm nihil fragiliùs, nihil fugacius, nihil inanius. Vnde homines Homero $\mu\epsilon\iota\omega\psi\alpha\delta\omicron\iota$ sunt, cuiò perituri, sicut Iliad. 6. eisdem cum filijs conferuntur, quorum alia veniunt humi proferunt, alia virescunt tempore verno. Et hoc sibi vult proverbium ab Erasmo nostro copiosissimè explanatum, huic loco plurimùm inseruiens, Homo bulla. Est enim bulla tumor ille inanis, qui visitur in aquis, momento temporis enascens simul, & euanescent. G Vidistine bullas.] Amplificatio per collationem, Homo bulla. H Earum sanè.] Amplificatio per collationem. I Arborum folijs.] Homines arborum folijs similes. K O' stulti qui tanto studio.] Communiùs Charonius. L Tum ignorantia.] Ignorantia & error, quibus hominum animi excæcantur. M Vnum adhuc discere] Confusatio opinionis de defunctorum honoribus N Saxa illi coronant.] Moris fuit apud antiquos, ut non tantùm cadavera vngerent, quò aut diuiniùs seruarent ea, aut ne à vermicibus depascerentur, sed etiam cippum, cui corollas & sertas imponerent :*

Serta nouercali dederat fragrantia cippo.

Hinc τὸ σελῶς δῆται proverbio dictum ab antiquis, quoties morbum capitalem innuebant, & vitæ periculum imminere. Plutarch. in Aristide. Idem Lucianus in Commentario $\omega\epsilon\tau\epsilon\psi\omicron\upsilon\varsigma$. & Virgil. 6. *Aenid.* de Miseno:

— corpusque lauant frigentis & vngunt.

pòst Homer. Iliad. 6. O Vinum mullumque.] *Vino sauilam lauabant. Quidam in lib. 2. Epigr. Vno sibi exhiberi cupit, quæ mortuus præstari solent, ne impensè pereant. Vide Commentarium de Lucio. P Mortuus est æquè.] Omnib. promiscuè moriendum est. Moriunt simul & qui sepulchro caret vir, & qui tumbam sortitur: in eadem namque sorte sunt Iru mendicus & rex Agamemnon. Κατάρων pro κατάρων per synopen. aorist. β. Iru mendicus celebratus est in Odyss. Homeri.*

ll 5 Vnde,

Vnde prouerbiū factum: Ivo pauperior. Agamemnon dux exercitus Grecorum ad Troiam, quā Humerus celebrat in tota Iliade. Q. Ninus scilicet Sardanapali urbem.] Ninus, Stephano, urbs Assyriorum, quam condidit Ninus Beli filius, & primus Assyriorū rex, & Semiramidis maritus. Cites Niny, Strabo initio lib. 16. De ea Phocylides apud Dionē, Chrysofomus in Borysthenicis orat. 36. R. Urbes enim.] Non homines tantū, verū & urbes, & propē cuncta mori obnoxia esse. S. Ita vi Inachi.] Inachus primus Archiuorum rex fuit, qui Inachflusio nomen dedit, à quo Peloponnesus nobilissima totius Europæ peninsula Inachia dicta est, & Argius ipsi Inachida appellati, auctore Stephano, cuius verba hæc sunt: Ινάχια, ἢ Πελοπόννησος, ἀπὸ μύθου τὸ ἄρχοντος Ἰνάχου τῆς ποταμῆς, τὸ ἰθνηκὸν Ἰνάχου. T Argiuos vides.] Monumenta & gloria rerum gestarum. V. O' qualia.] Epilogus & sopus Dialogi.

SEQUUNTUR ORATIONES,
 QUARVM QVAEDAM ADHVC IN-
 ter Mortuorum dialogos, & Meretricum: quæ-
 dam adhuc inter Saturnales Epistolas prius
 relata fuere: nonnullæ quoque
 Dramaticæ.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ, Η ΠΕ. HERMOTIMVS, SI-
 ἐπιεικῶν. Δικίη κ' ue de Haresibus, id
 Ερμῆτις. est, Seltis.

Vincencio Obſopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Hic Dialogus didacticus est. Disputat autem de se-
 ctis philosophorum, quæ nam optima sit, & ad felicitatem, quam omnes promittunt, certissimè ducat. Et quia impossibile apparet, ex tam multis, tamque diuersa sentientibus, quid optimum atque verissimum sit,